திருநாளைப்போவார்

என்னும்

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை

நந்தனர் சரித்திர வரலாறு

திருவெண்ணீறு தரித்த பரமசிவனார் திருக்கொலு வீற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது. அது பெரியோர்கள் பரிசுத்த மனம்போலும், படிகம்போலும் பலவுலகிற் புண்ணியங்களெல்லாந் திரண்டுருண் டொருவடிவாகப் பிரகாசிக்கின்றது போலு மிருக்கின்றது அதில் இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களி னோசையும், வித்தியாதரர்கள் வீணையோசையும், யானைகளுடைய முழக்கமும், வானதுந்துபி முழக்கமும், இடைவிடாதொலிக்கின்றன. அன்றியும், தேவர்கள் சிரமாலைகளும் கற்பகமாலைகளும் கண்டு பற்பல முனிவர்க ளஞ்சலி செய்து சார்ந்து மலர்மாலைகளுடன் அம்மலைப் பக்கங்களெங்கும் நெருங்கி யிருக்கின்றனர். அது அமரர், சித்தர் அசுரர், தைத்தியர், கருடர், கிந்நரர், நிருதர், கிம்புருடர், காந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள், போகபூமியர் என்னும் பதினெண் கணங்களுந் துதிக்கத்தக்கது.

அக் கயிலாய மலையின்மேல் கோடி சூரியர் பிரகாசிப்பது போலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக் கோயிலின் முதற்கோபுரவாயிற் காவற் றலைவராயிருப்பவர் நந்திதேவர். அவர் பரமசிவனுடைய திருப்பணிகளுக்கும் திருக்கொலுவிற்கும் அதிகாரத் தலைவராவர். அவர் உடைவாளும் திருப்பிரம்பும் பெற்றுக் கைலையைக் காக்கப்பட்டவர். தேவர் முதலான யாவருக்கு மேலானவர். பரமசிவனிடத்து அதிக பக்தியும் அன்பு முடையவர். இவரால் இரவும் பகலும் இடைவிடாது காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலை யென்னும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயங்களினும் மேலான சமயம் சைவசமயமென்றும், எக்கடவுளினும் பரமசிவனே மெய்க்கடவுளென்றும் அறிந்தவர் உபமன்னிய மகா முனிவர். இவர் இறப்பற்றிருக்கின்றவர். சிவபிரானுடைய கிருபையால் திருப்பாற்கடலைக் குடித்தவர். சிவனிடத்திடை விடா தன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னிய மகாமுனிவர் தம்மிடத்தில் அடியார்களும், பெரியோர்களும், முனிவர்களும் புடைசூழ்ந்திருக்கின்ற சமயத்தில், அவ்விடத்தில் ஆயிரஞ் சூரியகிரணங்கள் ஒன்றாகத திரண்டாற் போலும் ஒரு பிரகாசந் திரண்டுதோன்ற, அங்கிருந்தவர்க ளெல்லோரும் உபமன்னிய மகாமுனிவரை நோக்கி, இதென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட பிரகாசந் தோன்றவேண்டிய காரண மென்னவென்று கேட்க, உபமன்னியர் சிவபிரானைத் தியானித்துச் சொல்லுகின்றார்: தென்திசையில் ஆதனூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவார் என்னும் திருநாமம் பெற்றவர் சிவனது திருவருளால் வருகிறாரென்று, இருகரமுஞ் சிரமேற் குவித்து

அத்திசையை நோக்கி வந்தனஞ் செய்து ஆனந்தக்கண்ணீர் அங்கமெங்குஞ் சிந்த உபமன்னியர் துதிக்கும்போது, மற்றவர்கள் தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேகந் தீரும்படி அம்முனிவரைப் பணிந்து கேட்கத் தொடங்கினர்கள்.

எங்களாண்டவராகிய முனிவரே! சிவபிரானுடைய திருவடி களையன்றி மற்றொரு தெய்வத்தையும் வணங்க மாட்டீரே; இப்பொழுது வணங்கவேண்டிய காரண மென்னவென்று முனிவர்கள் கேட்க, உபமன்னியர் சொல்லுகின்றார். கேளுங்கள் முனிவர்களே! பரமசிவன் தரிக்கப்பட்ட திருமாலையையும், திருவெண்ணீற்றினையும் அணிகின்றவர். எள்ளிட விடமில்லாது கொள்ளிட நதி சூழ்ந்த சோழவள நாட்டிலிருக்கும் மேற்கா நாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவர் குலத்தில் சேற்றிற் செந்தாமரை யுற்பவமானாற்போலும் நந்தனரென்பவரொருவர் பிறந்தார். அவர் விவேக சூட்சியும், வெட்டிமைத்தனமாகிய காணி யாட்சியும், சிவபணி விடைகளில் மாட்சியும், சிவனடியாரைக் காணுங் கண்காட்சியும் உடையவர். இவர் குலாசாரத் தன்மையுஞ்செய்து மலர்கொய்து தாம் சிவபூஜைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு அறையும்பேரிகைமத்தளங்களுக்குத் தோலும், வாரும், யாழுக்கு நரம்பும், சுவாமிக்குக் கோரோசனையும் முறையாகவும் இறையாகவும் கொடுத்து வருவார். சிவாலயத்தில் அந்தி சந்தியிற்போய் தூரத்திலிருந்து மனங் கசிந்துருகிச் சிவனைப் பாடியாடி வருகிற நாளில், திருப்புன்கூரில் பரமசிவனைத் தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்துவந்து திருக்கோயிலின் திருவாயிலினின்று சிவலிங்க தரிசனைகாண ஆவலாகவும் காவலாகவும் வணங்கிப் பாடுகையில் பரமசிவனர் சந்நிதிக்கு முன்னிருக்கும் நந்திதேவரை விலகும்படி செய்து காட்சி கொடுத்தருளினர்.

நந்தனர் சுவாமி தரிசனை செய்து வரும் வழியில் ஒரு பள்ளத்தைக் கண்டு (அதைப் பெருங்குளமாக வெட்டித்) தம்முடைய ஆதனூரென்னுஞ் சேரிக்குப் போனர். இவ்வாறு பல தலங்களையும் வலஞ்செய்து தொழுதுகொண்டு சிதம்பரத்திற்குச் செல்ல மனம் வைத்து தம்முடைய சாதி கோயிலுக்குப்போக யோக்கியமில்லை யென்று விசனமடைந்து நாளைக்குப் போவோமென்று சொல்லி யிருந்தார். சிவ பணிவிடையாலும், தன்னை யடிமை கொண்டிருந்த வேதியருத்தரவு தடையினாலும் போகக்கூடாமல் அநேக நாட்கள் சென்றபடியால், அவருக்குத் திருநாளைப்போவாரென்று பெயர் வந்தது. அதன்பிறகு திருநாளைப்போவார் சிதம்பரம் வந்ததும், சுவாமி அவருக்குக் காக்ஷி தந்ததும் ஆகிய சரித்திரங்களை உபமன்னிய மகாமுனிவர் சொல்லக்கேட்டு யாவரும் பேரானந்த மடைந்தனர். இதனடியில் வரும் நொண்டிச்சிந்தினால் மேற்படி சரித்திர விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

36

இந்நூலாசிரியராகிய

கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் வரலாறு

திருவாரூர் என்ற புண்ணியக்ஷேத்திரத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் நரிமணக் கிராமந்தனிலே 150-ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அந்தணர் தம் குலத்தினர் இராமசாமி பாரதியாரின் திருக்குமாரராக அவதரித்தார் நம் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார். அவரே நந்தனர்சரித்திரக் கீர்த்தனையை இயற்றியவர். பாட்டனரும் தந்தையும் வீணையில் வல்லவர்கள் ஆகலின் இளம்பிராயத்திலேயே அவர்கள் வாயிலாக இசைக்கலை பயின்று அதில் விற்பன்னரானர். பதினும் ஆண்டு வரை பிறந்த ஊரிலேயே இசைக்கலை பயின்ற வண்ணம் இருந்தார். பின்னர் சிற்சில கிராமங்களில் தங்கி இருந்து முப்பதாம் வயதில் மாயவரம் சென்று ஆங்குக் கோவிந்தய்யரிடம் சமஸ்கிருதம், ஆகம சாஸ்திரங்கள், வேதாந்த நூல்கள் குற்றமறக் கற்றார். தமது ஆத்ம குருவாகிய கோவிந்தய்யரின் திருவுபதேசத்தினல் சம்சார சாகரத்தில் விழ இசையவில்லை. எனவே தமது ஜீவிய முடிவுவரை பிரம்மசாரியாகவே காலங்கழித்தார்.

கிடைத்தற்கரிய ஜென்மத்தைப் பெற்றும் என்பதை உணர்ந்து இந்த ஜென்மத்தைக்கொண்டு செய்வதற்கு அரிய பெரிய செயல்கள் தாம்புரிதல் வேண்டும். அங்ஙனம் செய்யாமல் அல்லல்பட்டு அலைபவன் உடம்பு எதற்கொப்பாகும்? பொன் கலத்தில் ஊற்றி வைப்பதற்குப் பதிலாகப் பாலைப் பூமிவெடிப்பில் ஊற்றியதற்குச் சமானமாகும். 'பரோபகாரார்த்தம் ஹிதம் சரீரம்' என்ற உண்மையை உணர்ந்தவராய் மற்றவர்க்கு உதவி செய்யவே வாழவேண்டுமென்று முடிவு செய்தார். பரமசிவனைப் பக்தி நிறைந்தவையும் சுவை நிறைந்தவையும் ஆகிய இனிய கீர்த்தனைகள் பாடியவராய் வீதிகளில் சென்று கொண்டிருப்பார்; பசித்தபோது யாரேனும் இட்டது புசித்துக் காலங்கழித்து வந்தார். அவர் வீதிவலம்வரும்போது பாடும்பாட்டுகளில் உள்ள இசை இனிமையினுலும் பொருட்சுவையினுலும் மனம் கவரப்பெற்றவராய் பொதுமக்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்து செல்வது வழக்கம். அநேகர் அவரைத் தம் வீடுகளுக்கு வருமாறு வருந்தி அழைப்பார்கள். அவருக்குப் பல சீடர்கள் அமைந்தார்கள். அவர்களில் மாயவரம் முனிசீப்பா யிருந்தவரும் சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனைகள் பாடியவருமான வேதநாயகம் பிள்ளையும் ஒருவராவார்.

பாரதியார் சிதம்பரத்தில் இருந்தபோது அவரைக் கந்தப்பச் செட்டியார் செல்லப்பச் சந்திரச் செட்டியார் என்ற திருநாகை வாசிகள், பெருத்த செல்வந்தர் இருவரும் வந்து அவருக்குப் பின் வரும் வேண்டுகோள் விடுத்தனர். "தாங்கள் திருநாகையில் எங்கள் இல்லம் எழுந்தருளவேண்டும். தங்கள் திருவாயால் ஓர் பக்தரின் சரிதையைக் கேட்டானந்திக்க வேண்டும், திருவுள்ளம் இரங்குவீராக." என்றனர். வந்த செல்வந்தர்கள் சமரசப் பான்மை யுடையவர்களா என்பதை உணரப் பாரதியார் அவர்களுக்குப் பதில் உரைக்கையில் "வைஷ்ணவ பக்தர் சரித்திரமே சொல்ல முடியும்" என்ன, அதைக்கேட்ட, செட்டியார்கள் "தாங்கள் எதைச் சொன்னாலும் கேட்க ஆவலாக இருக்கின்றோம் தாங்கள் திருவாயால் எந்தக் கதைக்கேட்பினும் அமிர்தம்போல் ருசிப்போம்" என்றார்கள். அவர்கள் வேண்டுகோளின்படி திருநாகை எழுந்தருளினர்.

கதா காலக்ஷேபத்திற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளும் நடைபெற்று இருந்தன. செட்டிமார்களின் பந்துமித்திரர்கள் அனைவரும் வந்து குழுமினர். பாரதியாரும் காலக்ஷேபம் செய்யும் பீடத்தில் சபா நாயகராக அமர்ந்தார். எந்தக் கதையை எடுத்துக் காலக்ஷேபம் செய்வது என்பது இன்னும் அவர் நிர்ணயம் செய்யவில்லை. நேரம் சென்ற வண்ணமாக இருந்தது. கொஞ்சம் ஆகாரம் உட்கொள்ள வேண்டுமென்று செட்டியார் வேண்டினர். எந்த பக்தரின் சரித்திரம் தொடங்கவேண்டுமென்று சிந்தித்த போதினும் சிவபிரான் என் அந்தராத்மாவில் இருந்து அருளிச் செய்யவில்லை. ஆதலால் அருள் பெறும்வரை அன்ன ஆகாரம் எதுவும் உட்கொள்ளேன் என்று பிடிவாதமாக விருந்தார். என்றாலும் சிறிது சிற்றுண்டியேனும் அருந்துங்கள் என்று பொற்றட்டு ஒன்றில் பழவர்க்கங்கள் நிறைத்து அவர் முன் வைத்தனர். பசும்பாலும் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்தனர். அந்த நேரத்திலேதான்பாரதியாரின்உள்ளத்தில் நந்தனார் சரித்திரத்தைச் சொல்லலாம் என்ற முடிவுதோன்றிற்று.

அப்போது அவர் முன்னர் இருந்த தட்டில் உள்ள பழங்களைக் கண்டதும் பழனம் என்ற வார்த்தையையே முதலாகக் கொண்டு நந்தனார் சரித்திர முழுவதையும் 'பழன மருங்கணையும்' என்று ஆரம்பித்துப் பாடிமுடித்து ஓலையில் எழுதிக்கொண்டு பின்னர் இந்தச் சிந்தையே பீடிகையாகக்கொண்டு மூன்று நாட்கள் சரித்திரத்தை அழகிய கீர்த்தனைகள் வசனங்கள் மூலமாகக் காலக்ஷேபம் நடத்தினார்.

நாகை ஜனங்கள் யாவரும் நந்தனர் சரித்திரத்தைக் கேட்டு ஆனந்தித்தனர். காரைக்காலில் பிரஞ்சு அதிகாரியான சீசய்யா என்பவரின்கீழ் உத்தியோகஸ்தர்கள் அந்த மூன்று நாளும் நாகைக்கு வந்து காலக்ஷேபம் கேட்டு இன்புற்று மீண்டனர். இரவெல்லாம் விழித்திருந்து கதை கேட்டதனால் பகலில் காரியாலயத்தே உறக்கங் கொள்ளலாயினர். இதன் காரணத்தைத் தெரிந்த சீசய்யாத்துரை ஆலோசிக்கலானர்: "இவ்வளவு தூரம் காரையில் இருந்து நாகைக்கு நடந்து சென்று இவர்கள் கேட்டார்களெனில் அந்தக் கதை எத்தனை சுவையுடைத்தாகும்!" எனச் சிந்தித்தார்.

துரையவர்கள் பாரதியாரை அணுகிக் காரையிலும் கதை நடத்த வேண்டினர். அங்ஙனமே கோபால கிருஷ்ண பாரதியார் காரை எழுந்தருளி ஓர் ஹிந்துக்கனவான் வீட்டில் மூன்று நாள் அற்புதமாக நந்தனர் சரித்திரத்தைக் காலக்ஷேபம் செய்தார். மூன்றுநாளும் சீசய்யா துரையவர்கள் கதாப்பிரசங்கம் கேட்டு ஆனந்த பரவசராய்ப் பாரதியாரைப் பார்த்துக் கேட்டார்: "அன்புடையீர்! உலகோர் உய்யமாறு தாம் செய்த கதா காலக்ஷேபத்தை அச்சடிக்குமாறு அருள்புரிக" என, அங்ஙனமே செய்யுமாறு பாரதியார் ஏட்டுப் பிரதியை துரைவசம் ஒப்புவித்தார். துரை அதை அச்சடித்துப் பிரசுரம் செய்தார். ஆனல் இன்று வரையில் அந்த மூல அச்சுக் கிரந்தம் கிடைக்கவில்லை.

பாரதியார் புகழ் நாடெங்கும் பரவிற்று. பலர் கதாப்பிரசங்கத்திற்கழைப்பர். முடியாது என மறுத்ததே கிடையாது. பிரசங்கங்களுக்குக் கட்டணம் வாங்குவதில்லை. ஆனல் நண்பர்களும் விரும்பிவேண்டி அளித்தனர். பொருளால் நன்மை செய்வன பலவுண்டாதலின் சன்மானங்களைப் பெற்று வந்தார். பொருள் நாளாவர்த்தியில் ஏராளமாயிற்று. அதைக்கொண்டு பல தான தருமங்கள் செய்து வந்தார். மாயவரத்தில் ஓர் அன்னதானக் கட்டளைக்கு ஐயாயிர ரூபாயும் சிதம்பரத்தில் அன்னதானத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாயும் முதலாக வைத்தார். அநேக சங்கீத வித்வான்களுக்குப் பொருள் உதவி செய்து வந்தார். கதாப்பிரசங்கிகளை நண்பர், செல்வந்தர் முன் பிரசங்கம் செய்யவைத்து அவர்களைப் பிரபலப்படுத்தினர். ஏழைகளுக்குக் கலியாணங்கள் செய்து வைத்தார்.

மேலும் நந்தனர் சரிதம் தவிர திருநீலகண்ட நாயனர் இயற்பகைநாயனர், காரைக்காலம்மையார் இன்னும் பல பக்தர்களின்

சரிதங்களைக் கீர்த்தனைகளாகப் பாடிப் பிரசங்கம் செய்து வந்தார். பாரதியாருக்குப் பிறகு, அவர் இயற்றிய காரைக்காலம்மையார் சரிதம் காணாமற் போயிற்று. திருநீலகண்டர், இயற்பகைநாயனார் என்ற இருநாயன்மார்களின் சரிதங்கள் இன்னும் அச்சில் வரவில்லை. பாரதியார் இயற்றிய பக்திரசமான பல தனிக் கீர்த்தனங்களும் அச்சில் ஏறவில்லை.

தாய் மொழியாகிய தமிழ் மட்டுமன்றித் தெலுங்கு, கன்னடம், இந்துஸ்தானி, வடமொழி, மகாராட்டிரம் போன்ற மொழிகளிலும் பாரதியார் தேர்ச்சி பெற்றவர். பரோபகாரியும் பக்தரும் கீர்த்தனாசாரியரும் பிரம்மசாரியும் ஆகிய கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் தமது தொண்ணூறாவது வயதில் சிவலோக பதவியை அடைந்தார்.

முற்றிற்று.

உ

திருநாளைப்போவார்

என்னும்

நந்தனுர் சரித்திரக் கீர்த்தனை

—❋❋❋—

கற்பக விநாயகர் வணக்கம்

காப்பு - வெண்பா

கந்தன்தன் தந்தை கழல்வணங்கிப் பேறுபெற்ற
நந்தன் சரித்திரத்தை நாணியம்பச்—சுந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணிக் கோபுரம்வாழ் கற்பகத்தின் பொற்பதங்கள்
அல்லும் பகலும் துணை.

முக்குறுணி விநாயகர் வணக்கம்

விருத்தம்

நந்தணி கரத்தான் றில்லை நாயக னருளால் வந்த
நந்தன்முக் குறுணி பேர்வி நாயகன் ருள்வ ணங்கி
நந்தன்தன் சரித மென்னும் நற்புகழ்ச் சொலிப்பின் போா
நந்தமுற் றுலகி னுளும் நலமுடன் வாழ்வேன் நானே.

சபாபதி வணக்கம்

கலி விருத்தம்

தக்க கீர்த்தி நந்தன் சரிதமாம்
இக்க தையை யெடுத்தே யியம்பிட
சொக்கர் மேனியன் தில்லைச் சபைதனிற்
றக்கத் தோமெனுந் தாள்கள் சிரங்கொள்வாம்

சிவகாமவல்லி வணக்கம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பாம்பினைத் தந்தையாக படைத்துப்பின் யெவருங் காணப்
பாம்பினைப் பணியாக் கொண்ட பரையருட்பாத மேந்திப்
பாம்பினிற் புலியும் பாம்பும் பார்த்திட நந்த னுர்க்கன்
பாம்படி முத்தி தந்த பழங்கதை பகரு வேனே.

சுப்பிரமணியர்-தெய்வயானை-சரஸ்வதி-
லக்ஷ்மி-விஷ்ணு இவர்கள் வணக்கம்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சச்சிதா னந்த சதாசிவ னருளைச் சார்ந்தநித் யானந்த நந்தன், உச்சிதக் கதையைக் கீர்த்தனையாக வுலகெலாந் துதித் திடச் சொல்ல, அச்சிலே வேற்கை யறுமுகன் தெய்வ யானைசெங் கலைமகள் மாலை, பச்சைமான் மற்றும் பரவிய தேவர் பாதபங் கயம்பணி குவனே.

திருத்தொண்டர் முதலிய
தில்லை மூவாயிரவர் வணக்கம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வாதவூ ரடியா ரோடு மற்றறு பத்து மூவர்
பாதமே வணங்கித் தில்லைப் பதிதனி லுறு மேவும்
போதமூ வாயி ரத்தோர் பொன்னடிக்கமல முன்னி
ஓது நந்தனர் சரிதை யுரைத்திடத் துணிந்தே னனே.

அவையடக்கம்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சிற்பிகள் காண்போர் சிந்தையு மூவக்கச் செப்புநல் வின்புறத் தீட்டும், விற்பனங் கண்ட வறிவிலா னெழுதும் விதமென முத் தமிழென்னுஞ், சொற்புகழ்கல்வித் துறையெலாந்தெரிந்த தூய நற்புலவர் முன்கருதிப், பொற்புற விசைக்குங் கீர்த்தன மிதனைப் புவிமிசைமதிப்பார்க ளம்மா.

விநாயகர் வணக்கம்
ராகம்-மோஹனம்; தாளம்-ஆதி

பல்லவி

கணநாதாசரணம் காத்தருள்
கணநாதாசரணம்

அநுபல்லவி

பணமார்சேஷன்ருங்கிய பார்மீதினிலே நேருங்
குணமார்நந்தன்சரித்திரங் கூறக்கிருபைக்கண்பாரும் (கண)

சரணங்கள்

சொல்லும்ப்ரணவமூலா தூயவேதாந்த நாதா
துலங்குமுனிவர்மனத் துகளறுத்தருள் போதா

நல்லமோதகமுதல் நாடிநுகர்வி னோதா
நாயேன்சொலுந் தமிழை நாடிரக்ஷிக்குந் தாதா (கண)

அம்பரமானமன்று ளாடும்பர னளிக்க
அரைநொடியினில்வல மாகிமனங் களிக்க

உம்பர்பிரானுகந்து நறுமாங்கனி யளிக்க
உளந்தளராமலுண்ட முதல்வா துய ரொளிக்க (கண)

தேஜோங்குநவரத்நச் சிகரமேலைக்கோ புரத்
தேவீற்றிருக்குமெங்கள் தேவாகுண்ட லாதர

பூஜித்தவர்க்குவரம் புரிந்தருளு மாதர
பூமிசைநாடகஞ்செய் புனிதவோம் ஹரஹர (கண)

புராணிகர் கூற்று

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வளம்பெருந் தரும மோங்கிய ஆத
னூரினில் வாழ்ந்திடும் புலையர்
உளமகிழ்ந் தெங்கள் குடிப்பெயர் விளங்க
வுதித்தநற் றீபமே மணியே
களங்கிலாக் கதிரே யெனப்புகழ்ந் தோதக்
கதித்தசீர் நந்தனார் சரிதம்
விளம்பிட முதலிற் றோடயம் படித்து
மேன்மையு மிகப்படைத் தனனே.

தோடயம்

ராகம்–நாட்ட, தாளம்–ஆதி

திருவளர்தருமாத னூரர் செறிபுலைக்குடிலவதாரர்
தருமநெறிநந்தனார்ப் பேரர் சரித்திர மதனைச்சொலவே-ஆ-ஆ

அருள்வளர்கஜமுக ஸ்வாமி அம்பிகை தந்தருளும் ஸ்வாமி [ஜய
அங்குசக்கரதல ஸ்வாமி அம்புயத்தாணிதந்துணையே-ஜய-

வண்டணிமாமலர்த் தாரன் மண்டலம்வாழ்த்தியதீரன்
மண்டுமெளியர்க்கு தாரன் மன்னுங்கதைசொலவே-ஆ-ஆ

புண்டரீகபுரத் தீசன் புராரியுளமகிழ்நேசன் [ஜய
தண்டலர்மாமண வாசன் தாமரைத்தாள் கடுணையே-ஜய-

மங்களம்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சங்கரன் றனக்கும் சண்முகன் றனக்கும் சதுர்முகப்பிரமனர் தமக்கும், பங்கய மாற்த மலர்மனை யாட்கும் பார்மகட் பாவலர் தமக்கும், தங்கிய வட்ட வசுக்களா னவர்க்கும் சதுர்மறை யோது மந்தணர்க்கும், பொங்கியே மூவா யிர நந்த ணர்க்கும் பொதுப்பட மங்களம் புகல்வாய்.

ராகம்-அடாவேரி, தாளம்-சாபு

பல்லவி

ஆதிமத்தியாந்தனுக்கு மங்களம் எங்கள்
ஆனந்தநந்தனர்க்கு மங்களம்

அநுபல்லவி

பாதிமதிநதியும் பாம்பும்புலி யுரியும்
சோதிக்குழையணியுந் துலங்கவருள் புரியும் (ஆதி)

சரணங்கள்

சிலையைவடிவழகிற் சிவந்ததொருபெண் ணாக்கி
சிலைவளைத்தபரசுராமன் கர்வத்தைப் போக்கி
மலையைச்சுமந்தபெரு மடுவிலொருகாற் றூக்கி
மாநடனங்கள்செய்த மாயமானினையெய்த (ஆதி)

குருபர நாதருக்குங் குறமகட்பாக ருக்கும்
அருணகிரிநாதருக் கருள்செய்விசாக ருக்கும்
ஒருமுருகாவென வுளங்களித்தவ ருக்கும்
உம்பர்கோனுக்குகந்த வுயராசினைத்தந்த (ஆதி)

சக்கரைமுக்கனியவல் தமைநுகர்நாத ருக்கும்
சகலதேவர்தமக்குஞ் சகலவசுக்க ளுக்கும்
பக்குவமாகவிதை பாடும்சங்கீத ருக்கும்
பார்மகட்கும்பங்கயப் பாவையர்க்கும்விஜய (ஆதி)

பெரியபுராணச் செய்யுள்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி விருத்தம்

* திருமறையோர் புராணமவை யதின்மூன்று சிவவே-
தியரானை வழிபட்ட புராணமோ ரிரண்டு
குரைகழன்மா மாத்திரரோன் றறுவரமுடி மன்னர்
குறுநிலமன் னவரைவர் வணிகர்குலத் தைவ

* இது பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார் சரித்திரத்தில் 36-வது விருத்தம்.

ரிருமைநெறி வேளாளர் பதின்மூவ ரிடைய
ரிருவர்சா லியர்குயவர் தயிலவினை யாளர்
பரதவர்சான் ருர்வண்ணுர் சிலைமறவர் நீசர்
பாணரிவ ரோரொருவ ராம்பகருங்காலே.

புராணிகர் சொல் வசனம்

பெரிய புராணமென்று சொல்லப்பட்ட நூல் சேக்கிழார் சுவாமிகளாலே செய்யப்பட்டது. ஸ்காந்த புராணத்திலும், இன்னு மனேக புராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பக்திமார்க்கங்களாகிய கடலிலே நீரைக் கையாலள்ளிக் குடித்ததுபோலச் சில கீர்த்தனங்களினுலும், விருத்தங்களினுலும் சிவபக்தர்கள் சரித்திரங்களைக் கொண்டாடுவதுபோல உளறினே னென்று ஆனை தாண்டபுரம்-கோபாலகிருஷ்ணையன் பெரியோர் அடிவணங்கி ஆனந்தம் பெருகிச் சொல்லிய திருநாளைப் போவார் சரித்திரத்தை யாவரும் விரும்பிக் கேட்கும்படி சிரம் வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உபமன்ய பகவான் ரிஷிகளுக்குச் சொல்லிய வரலாறு

இவ்வுலகில் பெரியதாகிய வேதசாஸ்திரங்களுக்குள்ளே மிகவும் சாரமாகிய பரமசிவ பக்தியை உண்டுபண்ணுகின்ற பக்த விலாசத்தை அநேக ரிஷிகள் பிரார்த்தித்துக் கேட்க, உபமன்யபகவானவர் சொல்லி வரும்போது, பாரதம், பாகவதம், பகவத்கீதை, சிவரகசியம், ஸ்காந்தம் முதலாகிய பக்திஞானவைராக்கிய சாஸ்திரங்களிலே மிகவும் சாரமாகிய பரமசிவ பக்திபண்ணுத சதுர்வேத பாரங்கதனு யிருக்கின்ற பிராமணனைப் பார்க்கிலும், பரமசிவ பாதாரவிந்த பக்தி பண்ணுகிறவன் பறையனு யிருந்தாலும், பதினுன்கு லோகத்தையும் பரிசுத்தம் பண்ணுவானென்று உபமன்யபகவான் சொல்ல, அதற்கு ரிஷிகள் "பக்தி ஞானவைராக்கியங்களைத் தெரியப்படுத்தா நின்ற வேதபுராணங்களைப் பார்க்க, அறியாத அவிவேகிகளா யிருக்கிற சண்டாளர்களுக்குப் பக்தி எப்படி வரும்" என்று கேட்க உபமன்யபகவான் சொல்லுகின்ருர்.

உபமன்யபகவான் ரிஷிகளுக்குச் சொல்லுகின்ற

நொண்டிச்சிந்து

ராகம்-புன்னுகவராளி, தாளம்-மிச்ர ஏகம்

பழனமருங்கணையும்-புலைப்-பாடியதுகூறை விடுதனில், சுரையோ
படர்ந்திருக்கும்-அதைச்-சுற்றிலும்நாய்கள் குலைந்திருக்கும், பருந்
தோடிவட்டமிடும் - இளம் - பச்சைப்பிசிதமே லிச்சைகொண்டு,
கோழிகூவுங்கூக்குரலும்-பாழுங்-கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும்.

பும்,நரம்பும்குவிந்திருக்கும்-பல-நெட்டிமிகந்திடுங்குட்டைகளில், நண்டோகுடியிருக்கும்-சிறு-நத்தைகமெடம்வலுத்திருக்கும்,தோனு றுங்கேணிகளில் - வெகு - தொல்லைபடும்வாடை சொல்லறியாப், பரம்போ அடித்திருக்கும்-வயற்-பக்கங்களில் மெத்த நொக்கெலும் பும், கிழித்தோல்நரம்புகளும் - அவர்க் - கீனமில்லைசிறு-மீனுலரும் தெருவில்விளையாடிக்கொண்டு-அவர் தெந்தினம்பாடுவர்-சுந்தர மாய், இலுப்பைமணியரையில்-கட்டி-இண்டந்தலைநகளில் பூண் டிருக்கும், சங்குதோடுகாதணியும்-அருந் - தாவடமேயவர் துவிட மாம், மணியோ தரித்திருப்பார் - தெரு - வாசற்புறத்தினி லேசிக் கொண்டு, கொண்டாட்டமாயிருப்பார் கையைக் கொட்டிக் கொண்டு தமக்கிஷ்டமுடன், மதுவுண்டுகெக்கலிப்பார் - பறை - வாத்தியமும் வெகுநேர்த்தியுடன், இருக்கும்புலைப்பாடி - அதில்- ஈசன்திருவடி நேசமுடன், சாரும் ஒருபுலையர் - அவர்-ஜாதிமுறை தவருதவராம், நந்தனுரவர்பெயராம - வெகு - நல்லவராமிந்தத் தொல்லுலகில், அவரேசிவனடியார் - அவர்க் - காருமெதிரில்லைத் தாரணியில், கோடிகோடிஜன்மங்களோ - முன்னங் - குற்றமறச் செய்த நற்றவமே, அவதாரமானதுவோ - ஈசன்-அன்புபுரியும்பே ரின்பசுகம், கொள்ளைகொள்ளவோ பிறந்தார்-திருக்கோவில்வலம் வத்தாராவலுடன், செய்யும்பணிவிடைகள் - ஈசன் - சிந்தை மகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே, மத்தளம்பேரிகைக்கும் - இசை - வார் கொடுத்தப்புறந் தோல்கொடுத்து, மறவாமலேதினமும் - நல்ல- வாசம்பெருகுங்கோ ரோசனையும், தேவாலயங்கள்தோறும்-தந்து- சித்தமுருகிய பக்திவெள்ளம், புரண்டோடிக்கங்குகரை - என்று - பேதமறியவொண் ணுதுகண்டீர், ஜாதியில்நீசரவர்-பேணிச்-சாரு முறமுறை யாருடனே, திருப்புன்கூர்ச்சென்றரனைக் - கண்டு - சேவித்திசைபாடி பாவித்தபின், தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்-கண்டு- சேவிக்கவேண்டுமென் றுவலுடன், நாளைப்போவேனென்றுராம்- தன்னை-நாடும்பறையர்க ளோடிவந்து, அண்ணே நீபோகாதே நமக் - காண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிக்கொள்ளான், பார்ப் பாரசாதியுண்டோ-என்ன - பாடுபடுமுழுக் காடுமங்கே, நமக்குந் திருநாளோ-அந்த - ஞாயமுண்டோ என்னமாயமிது, வென்றே தடைசெய்தார்-சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே, அறியாதுபோலிருந்த-செம்பொன் - னம்பலத்தாடியைக் கும்பிட வே, ஆதனூர்தனிலிருந்து-விடும் - அம்புபோலப்பறந் தையமின் றித், தில்லையருகில்வந்தார் - மனந் - தேறிக்கொண்டார் குறை யாறிக் கொண்டார், கண்டாமணியோசை-காதில் - கேட்குதென் றுரதைப் பார்க்கவென்றே, கொண்டாட்டமாய் வந்தார்-கை யைக்குவித்துக் கொண்டே தனக்கம்பிட்டதோ, வென்றே மன மகிழ்ந்தார்-தெரு - விதியிலேவந்து - காதலுடன், கண்டார்களை யாறி - இரு - கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே, நின்றுர்மதிற் புறத்தே-வெகு - நேர்த்தியென்றுரிதைப் பார்த்ததில்லை, பணிந் தார்பரவசமாய் - நல்ல - பாக்கியசாலிக ளாகுமென்றுர், இது தானுேதில்லைப்பதி - என்று - எக்கலித்தாராடிக் கெக்கலித்தார், ஐயாவுன்சந்நிதியே-நான்-ஆசைகொண்டுவந்தே னேசமுடன்,

தெருவின்பொடித்தூளை—அள்ளித்—தேகமுழுதிலுந் தாகமுடன், தரித்தார்திருநீருய்—நாலுசாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும், பெரியோரிருக்குமிடம்—இந்தப்-பேயனிருப்பது ஞாயமல்ல, நானே பறைச்சாதி-தில்லை-நாதன் தரிசன மாதரவாய்ப், பண்ணுப்படு பாவி-இந்தப்—பாரிலிருப்பது சீரலவே, என்றேகுலத்தோராம்-புக்கு-ஏங்கிநின்ருர்துயர் நீங்கிநின்ருர், ஓயாப்பெருங்கவலை-கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திட வெள்ளமெனக், கண்ணீர்கரை புரள-இரு—கைதொருதாரவர் மெய்தொழுதார், கீழேபுரண்டழு தார்—ஒன்றுங்-கேள்விமுறையில்லை யோநாதா, வென்றேதலை குனிந்தார்—என்தன்-வேதனையைக்கண்டு ஆதரிக்கும், தெய்வங் கிடையாதோ—பாவி-சித்தந்தெளியவி ரக்திவந்து, வாவென் றழைப்பாரோ-விண்ணில்-வானவர்கள் போற்றுமூனமிலா, கனக சபைநடனம்-கண்ணிற்-காட்டக்களித்திட நாயடியேன், வருந் தித்துதியேனே-எந்தன்-வாணுளொழிவது வீணலவே, அடடா யிதென்னவென்று-சொல்லி-அந்நகர்வீதியைச் சுற்றிவந்தார், இரவும்பகலோயா-ரதை-ஈசன்கண்டு விசுவாசமுடன், கோபால கிருஷ்ணன்பணியும்-திருப்-பாதமுள்ள தில்லைநாயகனே, கனவி னிலுருவாகி-வந்து—காட்சிகொடுத்துக் கடாக்ஷித்தபின், எரியி னிடைமூழ்கி-வெகு-இன்பம்பெருகிய அன்பர்துதி, தேவமுனிவடி வாய்த்-தில்லை-வேதியர்கண்டிரு கைதொழுதார், அங்கம்புளகித மாய்ச்-செம்பொன்—னம்பலத்தாடிய சம்பிரமத்தைக்கண்டா ரறிந் திலரால்.

ராகம்—எதுகுலகாம்போதி, தாளம்-ஜம்பை

பல்லவி

நீசனுய்ப் பிறந்தாலும் போதும்-ஐயா
நீசனுய்ப் பிறந்தாலும் போதும் (நீச)

அநுபல்லவி

ஆசையுடனம்பலவனடியி லிருந்தேத்தும் (நீச)

சரணங்கள்

கோதிலாத்தலங்கள்புரிந்தாலும் தங்கள்
குலவன்மைதவருதநெறியிலிருந் தாலும்

வேதமுடியாவுமுணர்ந் தாலும்-மாயை
விலகாதுஒருநாளுந் தொலையாதுதுன்பம் (நீச)

களவுகொலைசெய்துவந் தாலும்-பழி
காரருடன்எந்நேரங்கூடியிருந் தாலும்

வளமறவேவாழ்வுகெட் டாலும்-நல்ல
மனிதனவனிடமாகமறவியணு காது (நீச)

ஏத்தகருமங்கள்செய் தாலும்-எங்கும்
கிடையாதகொடையாளியெனவிருந் தாலும்

கோத்திரக்கீர்த்திமிகந் தாலும்-எங்கள்
கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம்நினைந்தேத்தும் (நீச)

வசனம்

இப்படியே பக்திசெய்தாலும் போதும், மற்ற ஜாதி வருணு சிரமங்களினுலே ஒன்றும் பிரயோஜனமில்லை யென்று கூறி உபமன்யர் ஓர் இதிகாசத்தைச் சொல்லுகின்றுர். "பூர்வத்திலே, தில்லை வெட்டியானென்றும், பெற்றுன் சாம்பனென்றும், ஆதனூர் நந்தன் சாம்பனென்கிற திருநாளைப்போவானென்றும் பெயர்பெற்ற இம்மூன்றுபேர்களுந் திருச்சிற்றம்பலத்தை யடைந்தார்கள். இம்மூன்று பேர்களில், நந்தன் சாம்பனென்பவர் மாத்திரம் தில்லை மூவாயிரம் பேர்களும் பார்க்க சபாப்பிரவேசமானு" ரென்று சொல்ல, ரிஷிகளெல்லோரும் ஆனந்தமடைந்து உபமன்ய மஹரிஷியை பிரதக்ஷணஞ்செய்து பாடி வணங்கி அருளிச்செய்து "ஓ சுவாமி! எல்லோரும் பார்த்திருக்கையில் முக்தி யடைந்த திருநாளைப் போவாரென்று பெயர் படைத்துப் பேறு பெற்ற சிவபக்தருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுங்க" ளென்று பிரார்த்தித்துக் கேட்கும்போது, உபமன்ய மஹரிஷியானவர் மிகவும் சந்தோஷமடைந்து "ஈசுவரனுடைய குணங்களை வருணிப்பதைப் பார்க்கிலும், ஈசுவர பக்தர்களுடைய குணங்களைச் சொல்லுகிறது மெத்தவும் புருஷார்த்த" மென்று சொல்லத் தொடங்கினுர்: "சிதம்பரத்திற்கு நாளைப்போவேனென்று சில நாள் நந்தன் சொல்லி வந்தபடியால், நந்தனுக்கு நாளைப்போவா ரென்று நாமதேயமுண்டாயிற்று. ஆகிலும் ஈசுவரனுடைய குணங்களைச் சொன்னுலுஞ் சொல்லலாம், பக்தர்களுடைய குணங்களைச் சொல்ல யாவர்க்குந் தெரியாது; தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுவோ" மென்று மயிர்சிலிர்த்து ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்து மனங்களித்துப் பரமசிவனை நினைத்து வாயால் துதித்து ஆத்மிகளா யிருக்கின்ற தாபத்ரயங்களினுலே துன்பப்பட்டிருக்கின்ற ஜந்துக்களுக்கு அமிர்த வருஷம் வருஷித்தல்போல நந்தனுடைய புண்ய கதாமிர்தத்தை வருஷிக்கத் தொடங்கினுர்.

ராகம்-சங்கராபரணம், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

நந்தன் சரித்ரமானந்தம்-ஆறுதிமத்தி
யந்தம் பக்திரச கந்தஞ்-சொல்லச்சொல்ல (நந்தன்)

அநுபல்லவி

நந்தன் சரித்திரம்வெகு அந்தம்-சிவனுருக்குச்
சொந்தம் தொலையும் பவபந்தம்-கேட்டபேர்க்கு (நந்தன்)

சரணங்கள்

ஏது யிவனைப்போலே சாது-பூமியிலிருக்
காது அரிது இரு காது-படைத்தபேர்க்கு (நந்தன்

வாடி மனதிளகிப் பாடி-ஹரஹராவென்
றுடி கனகசபை நாடிச்-சேருவேனென்ற (நந்தன்)

அண்டர் கொண்டாடுஞ் சோழ-மண்டலந்தனைசூழ்ந்து।
கொண்ட மேற்கா நாட்டில் விண்ட-ஆதனூரில்வாழ்(நந்தன்)

ராகம்–கமாசு, தாளம்–ஆதி

பல்லவி

திருநாளைப்போவான்–சரித்திரம்
தேனிலும்பாலினு மினியதுகண்டீர் (திருநா)

அநுபல்லவி

சித்தமுருகிய சிவயோகிகளுக்
கர்த்தமிதுவென்றே யனுதினம்பணிந்திடும் (திருநா)

சரணங்கள்

மேதினிபுகழும்மா தனூர்விளங்கும்-மாதவம்புரிந்தே சாதனைபெரு
பேதமிலாதவன்-வேதப்பொருளைவிரைந் [கிய
தோதும்கருணைகுரு நாதனைப்பணிந்திடும் (திருநா)

மனதில்குற்றம் இல்லாதவனிந்தை-வஞ்சனைமாயையில்லாதவன்
கனவிலும்நினைவிலும்–சிவபதங்குருபதங்
கருத்துறைகளித்திடப்-பெருந்திடவரசனும் (திருநா)

சாதிமுறைமைதவருதவன்பவ-சாகரத்திடைமுழுகாதவன்
பூதமயாதிக-ளாகியவுலகம்
பொய்யிதுமெய்யிது-வல்லவென்றறிந்திடும் (திருநா)

பெரியபுராணச் செய்யுள்

விருத்தம்

பகர்ந்துலகுசீர்போற்றும் பழையவளம்பதியாகுந்
திகழ்ந்தபுனற்கொள்ளிடம்பொன் செழுமணிகடிரைக்கரத்தான்
முகந்துதரவிருமருங்கு மூளரிமலர்க்கையேற்கும்
மகன்பணை நீர் நன்னுட்டு மேற்கா நாட்டாதனூர்.

வசனம்

கொள்ளிடத்துக்குச் சமீபமாகிய உலகமெல்லாம் புகழும்படி கீர்த்திபெற்றிருக்கின்ற அமராபதி, அளகாபுரிபட்டணத்தைத் தோற்கச்செய்யும் மாடமாளிகை கூடகோபுரத்தோடும் அணிமாவாதி சித்திகள் நிறைந்து திரண்ட செல்வத்தோடும் வேத வேதாந்த தத்வஞானமறிந்து சாக்ஷாத்காரம்பெற்ற வேதியரோடு மற்ற மூன்று வர்ணாசிரமங்களாலே சூழப்பட்டு பூலோகத் திலகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆதனூரென்னும் கிராமத்துக்கு வெளியில் நன்செய் நிலங்களாலே சூழப்பட்டிருக்கின்ற கடை ஜாதியர் குடியிருக்குஞ் சேரியைக் கொண்டாடிச் சொல்லுவார். ஏனென்றால், ஸ்காந்த புராணத்தில் அஞ்சுபோக காண்டத்திலே சிவபக்தன் குடியிருக்குஞ் சேரியைக் கைலாசமென்று வர்ணித்துச் சொன்னபடியால், உபாக்யாநவாசன் மிகவுங் கொண்டாடிச் சொல்லுகின்றார்.

நொண்டிச்சிந்து

ராகம்—புன்னாகவராளி, தாளம்-மிச்ர ஏகம்

* பழனமருங்கணையும்-புலைப்-பாடியதுகூரைவீடுதனில், சுரையோ படர்ந்திருக்கும்—அதைச்-சுற்றிலும்நாய்கள்குலைத்திருக்கும், பருந் தோடிவட்டமிடும் - இளம் - பச்சைப்பிசிதமே பிச்சைகொண்டு, கோழிகூவுங்கூக்குரலும்-பாழுங்-கொள்ளையருகினில் வெள்ளெலும்பும், நரம்புகுவிந்திருக்கும்-பல—நெட்டிமிதந்திடும் குட்டைகளில், நண்டோகுடியிருக்கும் - சிறு - நத்தை கமடம்வலுத்திருக்கும், தோலூறுங்கேணிகளில்-வெகு—தொல்லைப்படும் வாடைசொல்லறியாப், பரம்போஅடித்திருக்கும்-வயற் - பக்கங்களில்மெத்த நொக் கெலும்பும், கிழித்தோல்நரம்புகளும்-அவர் - கீழயில்லைசிறு மீனுலரும், தெருவில்விளையாடிக்கொண்டு - அவர் - தெந்தினம்பாடுவர் சுந்தரமாய், இலுப்பைமணியரையில் - கட்டி—இண்டந்தலைகளில் பூண்டிருக்கும், சங்குதோடுகாதணியும் - அருந் — தாவடமேயவர் தூவிடமாம், மணியோதரித்திருப்பார் - தெரு - வாசற்புறந்தனிலேசிக்கொண்டு கொண்டாட்டமாயிருப்பார்-கையை-கொட்டிக் கொண்டுதனக்கிஷ்டமுடன், மதுவுண்டுகெக்கலிப்பார்-பற-வாத்தியமுழ வெகுநேர்த்தியுடன், இருக்கும்புலைப்பாடி-அதில் - திருவடி நேசமுடன், தரிக்கும்ஒருபுலையர்—அவர்-ஜாதிமுறைதவறுதவராம், நந்தனாரவர் பெயராம்.

---

* இச்நொண்டிச் சிந்து முழுவதும் 6-ம் பக்கத்தில் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே பகுதி பகுதியாகப் பின்னர் கூறப்படுகிறது.

வசனம்

இவ்விதமாய்க் கடையரிருப்பின் வரப்பினில்வாழ்வார்இப்பரிவுடன் சிவன் கழற்கேவிளைத்த வுணர்வோடு மந்தராபத்தில் நூற்புலமையாண்ட தொழிலனுயத்திலொப்பிய நந்தனாரென்றொருவருண்டாயிருக்கும் புலைப்பாடியில் பரமசிவன் பாதாரவிந்தத்தில் மிகுந்த அந்தரங்கம் பொருந்தினவராகிய நந்தனார் மிகுந்த பக்திபுரிந்திருந்தார். 'வீச்சுடன் சேற்றில் விழுந்தாலும் பிள்ளைப் பூச்சி வேலொட்டாது' அத்தன்மைபோல் எத்தனை காரியமிருக்கினும் முக்தியளிக்கும் கர்த்தனாகிய அத்தனை தமது சுத்தமாகிய சித்தத்தில் நித்தமும் வைத்து உத்தமபக்தி பெற்றிருந்தார், மற்றது மறந்தார் உற்றது முணர்ந்தார், இப்படியெல்லாமிருந்தும், நல்லகுண மில்லாமற்போனால் உலகம் பொல்லாங்கு சொல்லுமல்லவா? இவர்,

நொண்டிச் சிந்து

ராகம்-புன்னாகவராளி, தாளம்-மிச்ர ஏகம்

வெகு-நல்லவராமிந்தத் தொல்லுலகில்,
அவரே சிவனடியார்,

வசனம்

என்று ஆச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியினாலே, இவரைப் போல பக்தி மார்க்கத்தில் மிகுந்தவராயிருந்தவர் யாரிருக்கிறார் யாரிருப்பார் என்று இணைசொல்லப்போகா தணைகடந்த பரமசிவ பக்திமானென்று சொல்லப்படும். ஆகையால்,

நொண்டிச் சிந்து

ராகம் புன்னாகவராளி, தாளம்-மிச்ர ஏகம்

அவர்க்-காருமெதிரில்லைத்தாரணியில்,
கோடிகோடிஜன்மங்களோ

முன்னாங்-குற்றமறச்செய்தநற்றவமே,
அவதாரமானதுவோ

ஈசன்-அன்புபுரியும்பேரின்பசுகம்,
கொள்ளைகொள்ள வோபிறந்தார்

திருக்-கோவில்வலம்வந்தாராவலுடன்,
செய்யும்பணிவிடைகள்,

பெரியபுராணச் செய்யுள்

விருத்தங்கள்

ஊரில்விடும் பறைத்துடவை யுணவுரிமை யாக்கொண்டு
சார்பில்வருந் தொழில்செய்வார் தலைநின்ருர் தொண்டினுற்
கூரிலைய முக்குடுமிப் படையண்ணல் கோயிறெரும்
பேரிகையே முதலாய முகக்கருவி பிறவினுக்கு
போர்வைத்தோல் விசிவாரென் றினையனவும் புகலுமிசை
நேர்வைத்த வீணைக்கும் யாழுக்கு நிலைவகையாற்
சேர்வுற்ற தந்திரியுந் தேவர்பிரா னர்ச்சனைகட்
கார்வத்தி னுடல்கோரோ சனமுமிவை யளித்துள்ளார்.

வசனம்

இந்தப் பிரகாரம் நந்தனர் சிவஸ்தலங்கள்தோறும்போய் சுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்கிற தெப்படி யென்ருல்,

கண்ணிகள்

ராகம்-காம்போதி, தாளம்-ஆதி

செந்தாமரைமலர் சூழோடைமேடை
செறிந்தமாதாக நாட்டம்-சிறந்தவேளூர்

எந்தைபிரானபி-டேககோரோசனை
ஈந்தொழிந்தார் மனவாட்டம்
சிவசரவணனே ஞானசம்பந்தரெனத்
திருவவதாரமாக வந்தசீர்காழி

புவனரட்சகன்திரு நாயகியையேத்தி
பூரித்தார்வெகு வாக
ஒருபொற்புரமதி லோங்கியமாயூரத்
துவந்தவிஸ்வநா தரை-மிகத்தொழுது

ஒருமுகக்கருவிக்குந் தோல்நரம்பிவைதந்தா
ருலகிற்புகழவுந்தன் பெயரை
உமையொருபாகத்தி லுயர்ந்தபரன்றரும
மொருபசுவுங்கன் ருக-மாயவேடன்

சமைந்துபின்மனுநீதிச் சோழன்றனக்குக்காட்சித்
தந்தவாரூர்ச்சென்ருரன் பாக

வசனம்

பின்னும் நந்தனர் தாம் செய்யுந்தருமமேதென்ருல், இவர் புலையரானபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய் வீதியைச் சுற்றி

சந்நிதியில் வந்து தடி விழுந்ததுபோல் உடல்பணியப் பணிந்து புழுதியில் புரண்டு மயிர்ச்சிலிர்ப்பக் கண்ணீருதிர்ப்ப வாய்குழறி உரை தடுமாறி ஒருதரமழுது பலதரந்தொழுது எக்களித்து கெக்கலித்து ஒருதரஞ் சிரித்து ஒருதரம் வெறுத்து ஜகமறந்து அகமிழந்து அனல்கண்ட மெழுகதுபோலுள்ளமுருகி ஆனந்தவெள்ளம் பெருகி கள்ளங்கருகிச் சிவனே சிவனேயென்று வாய்வலிக்கப் பேசி கைவலிக்கக் கொட்டி கால்வலிக்கக் கூத்தாடி நிற்பவரொரு முகூர்த்தஞ் சித்திரத்திலெழுதிய பதுமைபோல் கண்ணிமையாமல் வாயசையாமல் கையசையாமல் காலெழாமல் ஓசை தெரியாமல் அலையடித்தோய்ந்த கடல்போல நிறைந்து தன்னை மறந்திருப்பார். தன் நினைவு வந்து பரவசந் தெளிந்து ஈசனைப் பணிந்துகொண்டு வந்த பணிவிடை செலுத்தக் கோவிலார் கேட்கக் கும்பிடுபோட்டுச் சொல்லுவார்.

கண்ணிகள்

ராகம்—ஆனந்தபைரவி, தாளம்—ரூபகம்

பல்லவி

வாரிருக்குதுதோலிருக்குது வாங்கிக்கொள்ளுவீரே-மத்தளங்கள்
பேரிகைக்கும்வீணைக்கும் நல்ல விறுக்கிக்கட்டும்விசை (வாரிருக்)

பேரிருக்குதுபோதுஞ்சிவன் பெருமையைக்கொண்டாடி-தினமும்
சீருறைகின்றதில்லைப்பதியில் சேருதற்குபாயந்தேட (வாரிருக்)

சிறியவனுன்சாதியொன்று மறியாதவனுனேழை-சிவ
பெருமானுக்கடியேன்செய்யும் பணிவிடையிது (வாரிருக்)

நொண்டிச்சிந்து

ராகம்—புன்னாகவராளி, தாளம்—மிச்ர ஏகம்

செய்யும்பணிவிடைகள்-ஈசன்சிந்தைமகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே மத்தளம், பேரிகைக்கும் - இசை - வார்கொடுத் தப்புரந்தோல் கொடுத்துமறவாமலே, தினமும்-நல்ல-வாசம் பெருகுங் கோரோசனையும், தேவாலயங்கள்தோறும்-தந்து - சித்தமுருகிய பக்திவெள்ளம், புரண்டோடிக் கங்குகரை - என்று-பேதமறிய வொண்ணுது கண்டீர், ஜாதியில் நீசரவர்.

வசனம்

இப்படி பக்திசெய்யாநின்ற நந்தனுருடைய வரலாறேதென்றால்,

துக்கடா

ராகம்-நவரோஜ், தாளம்-ஆதி

ஆதனூரிலொரு வேதியர்க்குள்ளே அடிமைக்காரப் பறையன்
சூதுவாதுமொன்றுந் தெரியாதவன்பரி சுத்தமான பத்தன்
கோதிலாததங்கள் ஜாதியர்க்குச்சிவ குணங்களை மிகச்சொல்லி
காதலோடுதிருப் புன்கூரீசனைக் கண்டுவருவோ மென்றார்.

வசனம்

நந்தனார் சிவதரிசனஞ் செய்ய வேண்டியதற்காக தங்கள் ஜாதியாரைக் கூப்பிடுகின்றார்.

ராகம்-ஜஞ்ஜூடி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

* சிவலோக நாதனைக்கண்டு சேவித்திடுவோம் வாரீர்

அநுபல்லவி

பவபயங்களைப் போக்கி அவர்
பரம பதத்தைக் கொடுப்பா ரந்த (சிவ)

சரணங்கள்

அற்பசுகத்தை நினைந்தோம் அரன் திருவடி மறந்தோம்
கற்பிதமான ப்ரபஞ்சமிதை கானல்ஜலம்போலே யெண்ணி (சிவ)

ஆசைக்கடலில் விழுந்தோமதால் அறிவுக்கறிவை யிழந்தோம்
பாசமகலும் வழிபடாமல் பரிதபிக்கும் பாவியானோம் (சிவ)

மானிடஜன்மம் கொடுத்தார்தன்னை வருந்தக்கரங்க ளளித்தார்
தேனும்பாலும் போலேசென்று தேரடியில் நின்றுகொண்டு (சிவ)

பெரியபுராணச் செய்யுள்

விருத்தம்

திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகன் சேவடிகண் மிகநினைந்து
விருப்பினொடுந் தம்பணிகள் வேண்டுவன செய்வதற்கே
அருத்தியினு லொருபட்டங் காதனூர் தனினின்றும்
வருத்தமுறுங் காதலினுல் வந்தவ்வூர் மருங்கணைந்தார்.

---

* இந்தக் கீர்த்தனையை நவீனர்கள் "மாயாமாளவ கௌள" ராகத்திலும் பாடுகிறார்கள்.

வசனம்

இப்படி அன்பின் மிகுதியால் சிவலோகநாதனை சேவிப்போமென்று நெடுநாளாய்ச் சொல்லி நிச்சயஞ்செய்த நந்தனருக்கும் பறையர்களுக்கு முண்டான வர்க்குவாதம்.

அவர்கள்-தவஞ்செய்யுஞ் சடங்கிதுவல்லவோ
பறையர்கள் செய்தால் பாவமே யென்ருர்.

நந்தன்-தேருந்திருநாளு மிருக்குது போவோம்
வாரும் வாருமென்று வருந்தியுமழைத்தார்.

அவர்கள்-பொறும்பொறுமிது புண்ணியமல்ல
ஏரிக்குப் போவோமென் றிவரையு மழைத்தார்
சேரியை நீங்கிச் சிலபேர் வந்தார்
பதினெருபேர்கள் பண்புடன் வந்தார்.

நந்தன்-மாரிபோல்ஞான மார்க்கம்பொழிந்து
நவமுனிபோலே தானங்கேநின்ருர்.

அவர்கள்-சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்ருர்

நந்தன்-வெறுங்கையோடே போகலாகாதென்று
வாருடன் தோலும் வரிசையாய்க் கொண்டார்.

அவர்கள்-சேரியிலுள்ள சீரிதுவென்ருர்

நந்தன்-வந்தபுலையருக்கு பக்திபெருகவே
நெற்றியில்திரு நீரையுமிட்டார்

அவர்கள்-சத்தியந்தானென்று மெத்தவுங் கும்பிட்டு
பிரியமுடனவர் பின்னையும் சென்ருர்.

ராகம்—வராளி, தாளம்—சாப்பு

இவர்—சிங்காரமான பள்ளு பாடினுர்

அவர்—அங்கங்குளிர்ந்து கொண் டாடினுர்

இவர்—கோரோசனைப் பையை யெடுத்தார்

அவர்—தாராளமாய் வாரிக் கொடுத்தார்

இவர்—சிவமந் திரஞ்சொல்லிச் சேவித்தார்

அவர்—தவமிஃதே யென்றுச் சரித்தார்

இவர்—ஆசைப் பெருங்கடல் தாண்டினுர்

அவர்—ஓசைப் படாமலே வேண்டினுர்

இவர்—அளவில்லா தானந்த மடைந்தார்

அவர்—அளவில்லாக் காக்ஷி பெற்றிருந்தார்

இவர்—திருப்புன்கூரீசனைப் பாடினார்

அவர்—விருப்பமோ டிவரைக்கொண்டாடினார்.

வசனம்

இப்படி எல்லோரும் கூடி சிவனை அடிக்கடி வணங்கி ஹர ஹரா வென்றுரைத்திடும் சப்தம் பரமனே யறிவார். இப்படி நந்தனார் பதினொருபேர் பறையரோடு திருப்புன்கூர் வந்து சேர்ந்தார்.

கவாயி

ராகம்-கேதாரம்; தாளம்-மிச்ர ஏகம்

தலம் வந்து வீதி வலம் வந்து கண்கள்
ஜலம் வந்து சோரும் பலன் வந்து எங்கள்
குலஞ் சுத்தமாச்சு மலம் வெந்துபோச்சு
நலங் கண்டோமென்று நிலங்கொண்டு நின்றார்.

வசனம்

அந்தத் தலத்திலே நந்தி மிகவும் பெரிதானவடிவினாலே சிலலிங்கதரிசனஞ் செய்வதற்கு நந்தி மறைந்திருப்பதால், நந்தனார் துயரமடைந்து சொல்லுகின்றார்.

கண்ணிகள்

ராகம்—சங்கராபரணம், தாளம்—ஏகம்

ஹரஹரா த்ரிபுராந்தக ஜீவாதாரா வெங்கள்
அம்பிகையொரு பாகா எங்கும்

நிரந்தரமாயெள்ளுளெண்ணெய்போலவிருந்து
நினைப்பவர்க்கருள் போகா

வெள்விடைமேல்வரும் விமலநமசிவாய
விளங்குவேத முடிவே நால்வர்க்குத்

தெள்ளுறச்சிவஞான போதமளிக்கவந்த
சிறந்தமெய்த்தவ வடிவே

மானுமழுவுந்தமருக வாகுவலயமும்
மருவுஞ்சூல பாணி எளி

யேனுங்காணத்தரி சனைதரவுமை யுட
னெழுந்தருள்விரிங்கு தோணி

மன்னும்சந்நிதிமுனம் மருவுமிடப தேவர்
மறைத்திருக்கநினைக் கானேனே முன்னம்
என்னவினைசெய்தேனே கண்பெற்ற பாவந்தானே
இதயத்தில்மகிழ்ச்சி பூணேனே.

கவாயி

ராகம்-கேதாரம், தாளம்-மிச்ர ஏகம்

சிவலோகநாதன் திருச்சந்நிதானம்
மலையாகியமாடு மறைத்திடுதிங்கே
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து
மலையாகியிப்படி மறைத்ததோவென்றார்.

வசனம்

என்று சொல்லிய நந்தனுர் பின்னுஞ் சொல்லுகின்ருர்.

ராகம்-தேசிகதோடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

* வழிமறைத்திருக்குதே மலைபோலே
ஒரு மாடுபடுத்திருக்குதே (வழி)

அநுபல்லவி

பாவிப்பறையனிந்த வூரில்வந்து மிவன்
பாவந்தீரேனே உன்றன்
பாதத்தில் சேரேனே ஏறேனே
சிவலோகநாதா மாடு (வழி)

சரணம்

தேரடியில்நின்று தரிசித்தாலும்போதும்
கோவில்வர மாட்டேனே ஐயே
ஓரடிவிலகினுல்போது மிங்கேநின்று
உற்றுப்பார்க்கச்சற்றே விலகாதோ மாடு (வழி)

வசனம்

இப்படி நந்தனுர் தரிசனங்காண ஓயாமல் மனம் வருந்தும் போது சுவாமி நந்தனுர் மீதிரங்கி நந்தியை விலகச் சொன்னுர்.

---

* இந்தக் கீர்த்தனையை நவீனர்கள் "மாயாமாளவ கௌள" ராகத்திலும் பாடுகிருர்கள்.

ராகம்-ஹம்ஸத்வனி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

* சற்றே விலகியிரும் பிள்ளாய் சந்நிதான மறைக்குதாம் நீ (சற்)

அநுபல்லவி

நற்றவம்புரியு நம்மிட திரு நாளைப்போவார் வந்திருக்கிறார் (சற்)

சரணங்கள்

சாதிமுறைமை பேசுறான் தன்னையிகழ்ந்து மேசுறான்
கோதிலாக்குணமுடையோன் கோபங்கொண்டால்தாளமாட்டாய்

வேதகுலத்தைப்போற்றுறான் விரும்பிவிரும்பி யேற்றுறான்
பூதலத்தி லிவனைப்போலே புண்யபுருஷ னொருவனில்லை (ச)

பத்தியில்கரை கண்டவன் பார்த்துப்பார்த்து உண்டவன்
சித்தங்குறையில் நமதுசெல்வம் முற்றுங்குறையுந் தயவுசெய்து ()

துக்கடா

ராகம்-ஜஞ்ஜுடி, தாளம்-ரூபகம்

ஒருநாளும்வாராத பத்தன் திருநாளைப்போவாரெனும்சித்தன்
உலகெங்கும்ப்ரசித்தம்கண்டு ஒதுங்காமலிருந்ததுன்பேரில்குற்றம்

பெரியபுராணச் செய்யுள்

விருத்தம்

சீரேறு மிசைபாடித் திருத்தொண்டர் திருவாயி
னேரேகும்பிடவேண்டு மெனநினைந்தார்க் கதுநேர்வார்
காரேறு மொயிற்புன்கூர்க் கண்ணுதலார் திருமுன்பு
பேரேற்றை விலங்கவருள் புரிந்தருளிப் புலப்படுத்தார்.

வசனம்

இப்படி சுவாமி சொல்ல நந்தி விலகி நின்றார்.

துக்கடா

ராகம்-நவரோஜ், தாளம்-ஏகம்

நந்தி தூர விலகிநின்றார் தன்சாமி மனதைக் கண்டார்
இவன் நல்லபக்தனென்றார் அடங்காத வெட்கங்கொண்டார்

---

* இந்தக் கீர்த்தனையை நவீனர்கள் "பூரிகல்யாணி" ராகத்திலும் பாடுகிறார்கள்.

ராகம்-ஸாவேரி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

மற்றதெல்லாம் பொறுப்பேன்
முத்திநாலும் கொடுப்பேன் (மற்ற)

சரணங்கள்

பக்தனுக்குக் குற்றஞ்செய்தால்
அதைப் பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)

திடுக்கென்றவரை துடிக்கப்பேசி
அடிக்கப் பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)

பசிக்குதென்று வருகையிலொருவன்
புசிக்கப் பொறுக்கமாட்டேன் (மற்ற)

வசனம்

இப்படி சுவாமி சொல்லும்போது நந்தி மனதுகலங்கி தூர விலகி நின்றார்.

நந்தன் சிந்தைகுளிர்ந்து அளவில்லாத ஆனந்தமடைந்து குதித்தார், கெக்கலித்தார், கொண்டாடினர், துதித்தார், திரு வடியுள்ளே பதித்தார், எங்கும் சிவமாகப் பாவித்தார்.

கட்டை

ராகம்-நாதநாமக்கிரியை, தாளம்-ஆதி

குதித்தார் எக்கலித்தார் உள்ளங்களித்தார்
பள்ளுபடித்தார் கண்ணீர்வடித்தார் பற்களைக்கடித்தார்
ஒருதரந் துடித்தார் இருதரம் நடித்தார்
இப்படி தரிசனஞ்செய்தார் நந்தனர் தரிசனஞ்செய்தாரே.

துக்கடா தாளம்-ஆதி

சட்டமாக சந்நி தானங்கண்டுதுடை தட்டினர் கைகொட்டினர்
அஷ்டமூர்த்தியே வகுக்குமென்றுகூத் தாடினர் பண்பாடினர்

கஷ்டமானசம் சாரசாகரந் தாண்டினர் மெய்வேண்டினர்
இஷ்டதெய்வ சிவலோகநாதனை எண்ணினருள்ளம்நண்ணினர்

மட்டிலாதசந் தோஷங்கொண்டுதான் பட்டபாடுகளைப் பேசினர்
ஜன்மங் கெட்டதென்று தன்னை யேசினர்

இஷ்டமானதன் ஜனங்களோடவர்-கட்டிமுத்தமிட் டுலாவினர்
சிங்கக் குட்டிபோலவே யவர்தாவினர்

ராகம்-கல்யாணி, தாளம்-அட

பல்லவி

தரிசனஞ்செய்தாரே-நந்தனர்-தரிசனஞ்செய்தாரே

அநுபல்லவி

தரிசனஞ்செய்தார் தேன்மழைசொரிந்து
வரிசையுடன் அவர் வாழி வாழியென்று (தரிசனஞ்)

சரணங்கள்

குதித்துக் குதித்துக் கையை கும்பிடு போட்டுத்
துதித்துத் துதித்துத் தன் துன்பங்கள் தீர (தரிசனஞ்)

போற்றி போற்றி யென்று பொன்னடி வணங்கிப்
பார்த்துப் பார்த்துப் பரமானந்தங் கொண்டு (தரிசனஞ்)

அச்சமறந்தவ ரறிவி லுணர்ந் தவர்
இச்சையிழந்தவ ரேகாக்ர சித்தராய் (தரிசனஞ்)

ராகம்-ஈசமநோஹரி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

சம்போ கங்காதரா சந்த்ரசேகரா ஹர

அநுபல்லவி

அம்பலவாணரே ஆதிரை நாளரே
அடைக்கலமென்று நம்பி வந்தேன்
ஆதரிப்பதுன் பாரம் சொன்னேன் (சம்போ)

சரணங்கள்

தாயுந் தந்தையும் நீ உன்னைத்தவிர வேறேயொருவரு மில்லை
மாயன் கோபால கிருஷ்ணன் பணியும்
மலரடி பணிந்தேன் பிறவியைத் தீரும் (சம்போ)

வசனம்

தரிசனம் பண்ணிய பின்பு கொண்டுவந்த பணிவிடை செலுத்தி அவ்வீதியில் மட்டையூறுங் குட்டையை குளமாய் வெட்டவேணுமென்று விசாரமுற்றார். சுவாமி இதையறிந்து நாளைப்போவாராலே குளம்வெட்ட தாளப்போகாதென்று தன் பிள்ளையை ஆளாகப் போகச்சொன்னார்.

இருசொல்லலங்காரம்

மாளாப் பிறவிபோக்கும் பிள்ளையார் வந்தார்

நாளைப்போவார்—நீ யாரப்பா வென்றார்
பிள்ளையார்—நான் உன் னுளப்பா வந்தே னென்றார்

நாளைப்போவார்—குட்டையைக் குளமாய் வெட்டுவே னென்றார்
பிள்ளையார்—வெட்டினுல் மிகு புண்ய மென்றார்

நாளைப்போவார்—அதெம்மட்டு மெட்டு மென்றார்
பிள்ளையார்—குளம்வெட்டும் வெட்டு மென்றார்

நாளைப்போவார்—அற்பமாய் பதக்கு நெல்லைக் கொடுத்தார்
பிள்ளையார்—அப்பனேயிதுபோதும்போதுமென் றுரைத்தார்

நாளைப்போவார்—களித்து நிர்விகற்பமா யிருந்தார்
பிள்ளையார்—குளத்தை வெட்டுதற் கிசைந்தார்

ராகம்-மோஹனம், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

தடாகமொன் றுண்டாக்கினர்-கணநாயகர்
தடாகமொன் றுண்டாக்கினர்

அநுபல்லவி

சடாமகுடதரன்-சாம்பவி யுடன்வர
சகலமுனிவர்மனத்-தாமரை யுமலர
கடாட்சமாகக்குகன் கணபதியுடன்மன்ன
காதலாலெவருந்துன்ன போதயனுசிதமென்ன (தடா)

சரணங்கள்

கர்த்தமுலாவிய தாமரைப்பூத்துக் கதிக்க-மிதத்திடுஞ்சேர்
கண்டைவரா லுளுவைக் கணமங்கு குதிக்க
சுந்தர மிகுந்த பறவைகள் முழுதிலுஞ் சூழ
சோமசூரியர்கள் சுகமுடன் வந்து தாழ
விந்தையுடனேபல வேள்வி யந்தணர் செய்ய
விளங்குஞ்சங்கினமுய்ய களங்கமில்லாமற் றுய்ய (தடா)

ஓதிடுவானதியானதுதான்மிக நாண-ஆம்பல்மலர்ந்து
ஓதிமமுங்குருகின்குலமும் எதிர் காண
சோதிமருவுந்தேவ—தாருநிழலுங் கொடுக்க
சுரபிக்கடம்பைமானும் சூழ்ந்து அங்கே அடுக்க

மாதர்மலர்க்குழலார்-மகிழ்ந்து அங்கே நீராட
வல்வினைகளும்விட்டோட-வல்லவர்களுங் கொண்டாட (த)

வாசனை தங்கியமல்லிகை முல்லையின் சாலை-சந்தனச்சாலை
வாழைபலாக்கமுகுங்கனமாமலர்ச் சோலை

ஆசையாகமயி-லழகுறவே நடிக்க
அருமறைப்பூசுரர்க ளனுதினமும் படிக்க

தேசுலாவுந்திவ்ய-தீர்த்தமாகுமென்றெந்த
திசைதேவர்களுமுந்த இசைநந்தனர் தம்சொந்தத் (தடாக)

நாளைப்போவார்நிஷ்டைகலைந்துபார்த்தார்
குளம்வெட்டியிருக்கவுளமகிழ்ந்தார்
பிள்ளையாரிருக்கக்கண்களிற்காணூர்

வசனம்

இதெல்லாம் சிவன்செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டு முன் போலவே கோவிலை வலம்வந்து தன்னுடன்வந்த பதினொரு பேர்களுடன் ஆதனூர் வந்து சேர்ந்தார்.

பெரியபுராணச் செய்யுள்

விருத்தம்

இத்தன்மையீசர்மகிழ் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்திருத்தொண்டுசெய்து விரவுவார்மிக்கெழுந்த
சித்தமொடுந்திருத்தில்லைத் திருமன்றுசென்றிறைஞ்ச
உய்த்தபெருங்காதலுணர் வொழியாதுவந்துதிப்ப.

நொண்டிச்சிந்து

ராகம்-புன்னாகவராளி, தாளம்-மிச்ர ஏகம்

பேணிச்-சாகுந்தொழின்முறை யாரும்புகல் [பின்
திருப்புன்கூர்ச் சென்றரனைக்-கண்டு-சேவித்திசைபாடி-பாவித்த
தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்-கண்டு-சேவிக்கவேண்டுமென்றுவலுடன்
நாளைப்போவே னென்றூராம்.

வசனம்

நந்தனர் திருப்புன்கூர் சிவலோகநாதனைத் தரிசனம்செய்து ஆதனூர் வந்தநாள்முதல் ஊனுறக்க முதலானதும்விட்டார்; தில்லையம்பலம் திருச்சிற்றம்பலமென்று சொல்லத் தலைப்பட்டார்; சேரியிலுள்ள பெரியோர்களைக் கூப்பிட்டார்; வணங்கிக் கும்பிட்டுச் சொல்லுவார் :—

ராகம்-பியாக், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

சிதம்பரம்போவேன் நான்-நாளைச்-சிதம்பரப்போவேன் நான்!

அநுபல்லவி

சிதம்பரம் போவேன் தேறித்தெளிவேன்
பார்புகழ் தில்லைப் பதங்களைப் பாடிச் (சிதம்பரம்)

சரணங்கள்

ஒருதரஞ் சொன்னாலுலகங்க ளுய்யும்
இருவினைப் பயன் இல்லை எந்நாளும் (சிதம்பரம்)

பாதி ராத்திரியில் பன்மறை யோதி
வேதியர் போற்றி விளங்கிய தில்லைச் (சிதம்பரம்)

திறமொன் றறியாத் தீங்குகள் செய்யும்
பறையனாய்ப் பிறந்த பாவங்கள் தொலையச் (சிதம்பரம்)

வசனம்

நாளைப்போவார் தமக்கு தரிசனங்கிடைக்க வேண்டியதற்காகக் கற்பகப்பிள்ளையாரை வேண்டுதல்.

விருத்தம்

காலனுடல்பூமிபடச்சாய்த்திடுவான் செங்கமலக்காலைத்தூக்கி
கோலமுடனடனமிடுந்தனிமன்றுள் நாயகனேகுற்றந்தீரப் [து
பாலிக்கும்படியெனக்குன்னருள் புரிவாயென்று நற்பழங்கள்வைத்
மேலைக்கோபுரவாயிற்கற்பகத்தைச் சிந்தையுள்ளேவேண்டுவரே.

வசனம்

நந்தனார் சேரியிலுள்ள புலையர்களை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்பரம்போய்த் தரிசனம் பண்ணவேண்டுமென்று ஆசையுற்று பக்தி மார்க்கங்களைச் சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-மாஞ்சை, தாளம்-ரூபகம்

* நாளைப் போகாம லிருப் பேனோ-இந்த
நாற்ற நரம்புமின்னஞ் சுமப் பேனோ-நான்

---

* இந்தக் கீர்த்தனையை நவீனர்கள் "பியாக்" ராகத்திலும் பாடுகிறார்கள்.

நாளைப் போகாம லிருப் பேனோ-இந்த
நாறுமுடலைக் கண்டு களிப் பேனோ-நான்

நாளைப் போகாம லிருப் பேனோ-இந்த
நாளை வீணாகக் கழிப் பேனோ-நான்

நாளைப் போகாம லிருப் பேனோ-இந்த
நமனுர்க்கஞ்சி யோடி யொளிப் பேனோ-நான்

நாளைப் போகாம லிருப் பேனோ-சிவ
ஞானத்தைப் பாராம லிருப் பேனோ-நான்

நாளைப் போகாம லிருப் பேனோ-இந்த
நாட்டி லிகழும் ஜன்மம் படைப் பேனோ-நான்

நாளைப் போகாம லிருப் பேனோ-தில்லை
நாதனைக் காணுமல் புசிப் பேனோ-நான் (நா)

ஆனந்தக்களிப்பு

ராகம்-ஸௌராஷ்ட்ரம்; தாளம்-மிச்ர ஏகம்

பல்லவி

காணுமலிருக்கலாகாது பாழுங்
கட்டைக்கடைத்தேற-வேண்டியிருந்தால் (காணுமல்)

சரணங்கள்

முக்தியளித்திடும் பாதம்-தில்லை
மூவாயிரம்பேர்கள் பூசிக்கும் பாதம்
சக்திக்கிணையான பாதம்-வேத
சாஸ்திரங்கள் நாலுந் தேடிய பாதம் (காணு)

காலனைச் சீறிய பாதம்-சன
காதிகளுக்குள்ளே செலுத்திய பாதம்
மாலயன் தேடிய பாதம்-எங்கள்
மாணிக்கவாசகர் பீடிகை பாதம் (காணு)

ஆசையைப்போக்கிய பாதம்-பர
மானந்தவெள்ளத்தி லாடிய பாதம்
வாசம்பொருந்திய பாதம்-தில்லை
மாகாளிதாழவே தூக்கிய பாதம் (காணு)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம்-காட்டில்
பாம்புபுலிக்குக்கூத்தாடிய பாதம்
கோலச்சிலம்பணி பாதம்-தில்லைக்
கோவிந்தராயர் தரிசிக்கும் பாதம் (காணு)

வசனம்

நந்தனர் சிவனைக்காணுமல் காலம் வீணுகப் போகலாகா தென்று தம் இனத்தாரைக் கூப்பிடுகின்ருர்.

துக்கடா

ராகம்-பியாக், தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

* எல்லோரும் வாருங்கள்
சுகமிருக்குது பாருங்கள் நீங்கள் (எல்லோரும்)

சரணம்

நல்லோர்பணிந்திடுந் தில்லை யம்பல
நாதன்பாதம் பணிந்துகொள்வோம். (எல்லோரும்)

கண்ணிகள்

ராகம்—ஸௌராஷ்ட்ரம், தாளம்-மிச்ர ஏகம்

பல்லவி

வாருங்கள் பரமானந்த மிருக்குது பாருங்கள்

சரணங்கள்

சடமெடுத்தபின் னேதுமே கண்டிலீர்
விடமெடுத்துண்ட மேனியன் தேர்வர
வடம்பிடித்திட வாருங்கள் தில்லையில்
இடம்பிடித்துநா மெல்லோரும் வாழலாம் (வாருங்கள்)

சொல்லடா தில்லைச் சிற்றம்பலமென்று
மெல்லடாவாயைச் சந்நிதி நேரவே
நில்லடாயிந்த மாயப் பிறவியைக்
கொல்லடாசிவ லோகங் குடிபுக (வாருங்கள்)

சள்ளடாநம தில்லற வாழ்க்கையைத்
தள்ளடாநந்தன் சொல்லுறுதி யென்று
கொள்ளடா தில்லை யம்பலத்தாண்டவன்
பள்ளடாவென்று பாடிக்கூத்தாடியே (வாருங்கள்)

---

* இந்தக் கீர்த்தனையை நவீனர்கள் "கேதார" ராகம், "ஆதி" தாளத்திலும் பாடுகிருர்கள்.

வசனம்

இப்படி வாருங்களென்று அழைக்கப் புலையர் வராமலிருக்க நந்தனார் நல்ல வார்த்தையைச் சொல்லி பறையரை சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொன்னார்.

இருசொல்லலங்கார வாக்குவாதம்

நந்தனார் - தில்லையம்பலமென்று சொல்லச்சொன்னார்
புலையர் - கள்ளப்பேச்சென்று மெள்ளச்சொன்னார்
நந்தனார் - சங்கராவென்று சொல்லச்சொன்னார்
புலையர் - இங்கேவாவென்று நிற்கச்சொன்னார்
நந்தனார் - சற்றேயாகிலும்சிவனை த்யானம்பண்ணென்றார்
புலையர் - நத்தையோடுபாலை பானம்பண்ணென்றார்
நந்தனார் - திருச்சிற்றம்பலமென்று ஜபிக்கச்சொன்னார்
புலையர் - வெறுச்சகம்பளமென்று உறக்கச்சொன்னார்
நந்தனார் - சேரியில் நல்லகாரியமீதென்றார்
புலையர் - ஏரியில் நல்லமாரியீதென்றார்
நந்தனார் - விட்டநாள்நினையாம லெட்டுநாள்மறவாமல்
நிஷ்டை பண்ணுதசென்மம் நஷ்ட மென்றார்
புலையர் - விட்டவிரை முளையாமல் நட்டபயிர் பலியாமல்
கெட்டுதானால் கிராமம் நஷ்டமென்றார்
நந்தனார் - உங்கள் புலைத்தன்மை போகுமென்றார்
புலையர் - எங்களைக்கெடுத்தாயே பாவியென்றார்
நந்தனார் - தேவாதிதேவனை தரிசிப்பீரென்றார்
புலையர் - பாவாடைராயனைப் பாவிப்பாயென்றார்
நந்தனார் - அனைத்தாளுமீசனுக் கன்புசெய்யென்றார்
புலையர் - இனத்தாரைநொந்தவர்க் கின்பமேதென்றார்
நந்தனார் - தினமும்சிவனைப்போற்றிக் களிப்போமென்றார்
புலையர் - பதரைத்தூற்றிநெல்லை யளப்போமென்றார்
நந்தனார் - பெண்ணாசைபொன்னாசை விடுதலேநன்றாம்
புலையர் - என்னாளுமுன்னாலே கெடுதலையுண்டாம்
நந்தனார் - அப்பனோடு யிஷ்டமுட நானிருப்பேனென்றார்
புலையர் - கப்பலோட்டியகடன் கொட்டைநூற்றால்தீராதென்றார்
நந்தனார் - பூசத்திருநாளில் போய்வருவோமென்றார்
புலையர் - பேசத்தெரியாது பேயாநீபோவென்றார்

நந்தனார் - அமுதுமுறையிட்டா லம்பலத்தேகேட்குமென்றார்
புலையர் - உழுதுபயிரிட்டா லுள்ளபடிவிளையுமென்றார்
நந்தனார் - சித்தமெல்லாமம்பலத்தே சென்றுதேடுதென்றார்
புலையர் - பக்தியெல்லாம்வேறுபட்டு பறந்துபோச்சுதென்றார்
நந்தனார் - குற்றாலத்தீசனைக் கூறுவீரென்றார்
புலையர் - கைத்தாளம்போட்டுக் கதறுவீரென்றார்
நந்தனார் - தாண்டவராயனே தகுந்தெய்வமென்றார்
புலையர் - தூண்டிவீரப்பனே தொழுந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார் - இஷ்டப்படிநடக்கு மீசனைத் துதியென்றார்
புலையர் - கஷ்டப்படமாட்டோம் கசக்காதேபோவென்றார்
நந்தனார் - கொண்டாடிதெய்வத்தைக் கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர் - பெண்டாட்டித்தெய்வமே பெருந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார் - நலத்தைக்கொடுக்கவந்த நற்குருவென்றார்
புலையர் - குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக்காம்பென்றார்
நந்தனார் - பலவழக்கம்நானறிவேன் பறையரேயென்றார்
புலையர் - குலவழக்கமறியாத குருடாபோவென்றார்
நந்தனார் - நாக்கறுப்பேன்சிவனை நவிலுவீரென்றார்
புலையர் - மூக்கறுப்பான்கதையை மொழிந்தீரேயென்றார்.

வசனம்

நந்தனார் பெரியோருடைய அனுஷ்டானத்தைப் புலையர்களுக்குச் சொல்லுகின்றார்.

இருசொல்லலங்காரக்
கண்ணிகள்

ராகம்—பூரிகல்யாணி, தாளம்—ஏகம்

நந்தனார்—சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகைலாசம்
தவமேபெருமை தான்சம்ப்ரதாயம்

புலையர்—சேரியேசொர்க்கம் ஏரியேகைலாசம்
மாரியேதெய்வம் மதசம்ப்ரதாயம்

நந்தனார்—படிப்பதுஞானம் பார்ப்பதுமூலம்
குடிப்பதுமதிப்பால் குலசம்ப்ரதாயம்

புலையர்—பிடிப்பதுநண்டு புசிப்பதுஇறைச்சி
குடிப்பதுகள்ளு குலசம்ப்ரதாயமே

நந்தனர்—பாழைக்கடப்பார் பரவெளிதாண்டி
கோழையறுப்பார் குலசம்ப்ரதாயம்

புலையர்—ஆழத்தில்குளிப்போம் அருங்கோடைவந்தால்
கூழைக்குடிப்போம் குலசம்ப்ரதாயம்

நந்தனர்—ஆசையைப்போக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டு
மாசற்றவாழ்வு மதசம்ப்ரதாயம்

புலையர்—பூசைகள்புரிவோம் பொன்னேருழுவோம்
கூசாமல்வாழ்வோம் குலசம்ப்ரதாயம்

நந்தனர்—மையத்திலாடி மனக்கயிறுபூட்டி
வையத்திலிருப்பார் மதசம்ப்ரதாயம்

புலையர்—கையிலேகலயம் காலிலேசேறு
பையிலேபாக்கு பறைசம்ப்ரதாயம்

வசனம்

சிவபக்தி பண்ணினல் அணிமாவாதிசித்திகள் அடையலாமென்று நந்தனர் சொல்லுகின்ருர் :

ராகம்-நீலாம்பரி, தாளம்-ஜம்பை

பல்லவி

வாருங்கள் வாருங்கள் சொன்னேன்-நீங்கள்
வாயாடா தோடி வருவீரென் முன்னே

சரணம்

நந்தனர்—அஷ்டமா சித்திகளைப் பெறலாந்-தில்லையில்
ஆனந்தத் தாண்டவன் கோவிலைக்கண்டு
இஷ்டமுடன் வீதி வலம்வந்து-ஈசன்
இணையடி தொழுதார்க் கினிப்பிறப்பில்லை (வாரு)

புலையர்—கருமணி பிச்சோலை போதும்-உந்தன்
கள்ளவேஷ மெங்களுக்குக் கிடையாது
பருகுவது கூழ்க்கஞ்சி போதும்-வாய்
பதறி வார்த்தைகள்பேசிப் பசப்பாதே போடா.

வசனம்

நந்தனரைப் பார்த்துப் பறையர், "நீ சொன்னபடி கேட்பதில்லை எங்கள் உண்மையறியாமல் நீ மயங்காதே" என்று சொல்லுகிருர்கள்.

ஏசல்

புலையர்—பார்ப்பார தெய்வமது பலிக்காது பறையரைக்
காப்பாற்ற மாட்டாது கைவிடு மென்றார்

நந்தனர்—பார்ப்பார் பறையரென்று பாராது பரிதிபோல்
காப்பாற்று மல்லவோ கண்ணுதலே யென்றார்

புலையர்—அடுக்காத வார்த்தையை அல்லும்பக லோதியே
பிடிக்கிறாய் பிடிவாதம் பேசாதே யென்றார்

நந்தனர்—கடுக்காயைத் தின்பாரோ கன்ன லதுபோலே
கொடுக்காத தானாலும் கொள்ளுவீ ரென்றார்

புலையர்—பித்தனென்று சொல்லுவார் பேருலகி லெல்லோருஞ்
சத்தியமி தல்லவோ தள்ளுவீ ரென்றார்

நந்தனர்—பித்தனா யிருந்தாலும் பிறவியறுத் தனைவர்க்கும்
முத்தி கொடுக்கும்நல்ல மூர்த்திய வரென்றார்

புலையர்—இத்தனை நாளு மிங்கே இல்லாத வார்த்தையை
கற்றுவந்தது மென்ன காரியமோ வென்றார்

நந்தனர்—இத்தனை நாட்சென்று ஈசனடித் தாமரை
பக்தி செய்யவரும் பாக்கியமீ தென்றார்

அகவல்

பாக்கிய மீதென்று பரமசிவ பக்தி
மார்க்கங்க ளெல்லாம் வரிசையாய்த் திரட்டி
எடுத்துரை செய்வார் ஈனமாஞ் சாதி
பிடித்தறி யாமல் பேசுவா ரன்றே.

விருத்தம்

புலையர்—வக்கணைக் காரா நந்தா வாய்படப் பேசவேண்டாம்
சர்க்கரைப் போலே பேசி சாதித்துக் கண்டதென்ன

நந்தனர்—பக்குவ காலம் வந்தால் பரமனர் திருநாமந் தான்
சர்க்கரைப் போலேதோன்றும் சாதிப்பார் முக்திதானே.

வசனம்

புலையர்களனேகரானபடியால் பலவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஏசல்

ராகம்—புன்னாகவராளி, தாளம்—ரூபகம்

புலையர்—ஆண்டிப்பரதேசி யரகராவென்றவர்
வேண்டுந்தெய்வமது விளங்காது என்றார்

நந்தனார்—மூன்றுலகுக்கிறை முன்னின்றுகை கூப்பி
ஆண்டவனேயென்று அர்ச்சிக்கு மென்றார்

வேறொரு புலையர்—நாத்தைப்பிடுங்கியே நடுவுநட்டாலிந்த
சோற்றுக்கவலைவிடும் சுகமிது வென்றார்

நந்தனார்—கூற்றுவனார்வந்து கூப்பிடும்வேளையில்
மாத்திரைப் பொழுதில்லை மன்னுயி ரென்றார்

வேறொரு புலையர்—மாமனார்மக்களும் வாழ்கின்றவிடத்திலே
யானாலுமெப்போது மழுமூஞ்சி யென்றார்

நந்தனார்—தேனாகவேமெத்தத் தித்திக்கும்சிவஸ்துதி
யானாலுமுங்களுக்குக் கழுகையோ வென்றார்

வேறொரு புலையர்—மூக்குநுனியைப்பார்த்து முணுமுணுத்தென்னேரம்
காக்கைபோலசும்மா கதறுகிறீ ரென்றார்

நந்தனார்—வாக்கிலேசிவநாமம் வாராதபாவிகள்
நாக்கிலேஊசியை நாட்டுவே னென்றார்

வேறொரு புலையர்—மடவாயின்பறவைபோல் மதியாமலிருக்கிறீர்
துடைகாலிநீயென்று சொல்லுவே னென்றார்

நந்தனார்—விடையேறுமீசனை வெட்டவெளியிலுன்னி
அடையாளங்காணாத ஆடுக ளென்றார்

வெறொரு புலையர்—மறையோதத்தெரியாத மடையராய்ப்பூமியில்
குறையாதபுலைத்தன்மை கொண்டோமே யென்றார்

நந்தனார்—பறையனாய்ப்பிறந்தாலும் பரகதிதேடலாம்
உறுதிமாத்திரம் வேண்டும் உமக்குண்டோ வென்றார்

வேறொரு புலையர்—தலைசுற்றியாடுது தங்கச்சிகொழுந்தியார்
அலகையேநானென் றறிகிலே னென்றார்

நந்தனார்—நலம்புரியத்தில்லை நாதாவென்றுத்திருநீறு
திலகம்போலேயிட்டு தெண்டனிடு மென்றார்

வேறொரு புலையர்—உலகத்திலொவ்வாத வுருவேத்திச்சேரியைக்
கலகமிட்டீர்பலன் கண்டீரோ வென்றார்

நந்தனர்—பலகாலுஞ்சொன்னாலும் பலியாதுபாழ்வினை
விலகாமலிருக்குது வேடிக்கை யென்றார்

வேறொரு புலையர் } திருப்புன்கூரீசனை சேவிக்கலாமென்று
விருப்புடனழைத்தது விந்தைதா னென்றார்

நந்தனர்—கரும்புதின்னக்கூலி கையில்கொடுப்பதுண்டோ
இரும்புமனதுகாரர்க் கில்லையே யென்றார்

வேறொரு புலையர் } புத்தியில்லாதவன் புலம்புறான்சிவனென்று
கத்தினாலுமென்ன கார்யமோ வென்றார்

நந்தனர்—நித்தமுமொருதரம் நினைவுடனேசிவன்
சத்தமிருந்தா லென்றுந் தாழ்வில்லை யென்றார்

வேறொரு புலையர் } சேரியிலிருந்தாலும் செல்வங்குறைந்திடும்
ஊரைவிட்டாகிலும் ஓதுங்குவீ ரென்றார்

நந்தனர்—வாருங்களெல்லோரும் மன்னனைப்போலவே
சேருவோம் தில்லைச் சிதம்பர மென்றார்

வேறொரு புலையர் } பாலாறுபெருகவே பண்ணையைப்பயிரிட்டு
ஆளாமலேவீணுக் கலைகிறீ ரென்றார்

நந்தனர்—பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைநான்கண்டு
நாலாம்பதவியை நாடுவே னென்றார்

வசனம்

அவர்களில் ஒரு புலையர், "எப்போதுஞ் சிவனைக்கொண்டாடினால் நம்முடைய தொழிலுக்குக் கெடுதலுண்டு, பண்ணைவிளையா" தென்று சொல்ல, நந்தனர் அதற்குச் சொல்லுகின்றார்.

தண்டகம்

ராகம்-பூர்விகல்யாணி, தாளம்-ஏகம்

அரகராவென்றொரு குழிநட்டால் அதுகலமே விளையும்
பாவம்-தங்காமற் றொலையும்

சிவசிவாவென்று ஒருதரஞ்சொன்னால் ஜன்மசபலமாச்சு
புண்ணியகருமமதுவே யாச்சு

தில்லையம்பலத் தெரிசனங்கண்டால் தேவரும்வருந்தாரோ
அந்த-மூவரும்பொருந் தாரோ

அடிமைக்காரத்தொழில் செய்வது துன்பமானாலுமேச்சே
ஜன்மம்-போனாலும் போச்சே

வசனம்

நந்தனர் புலேயர்களைப் பார்த்து, அநேகவிதமாய்ச் சொல்லி நாளைப்போவேனென்று சொல்லுகின்றார்.

நொண்டிச்சிந்து

ராகம்-புன்னாகவராளி, தாளம்-மிச்ர ஏகம்

நாளைப்போவேனென்றாராம்-அங்கே-நாடும் பறையர்க ளோடி வந்து, அண்ணே நீ போகாதே நமக் காண்டை-பொல்லாதவன் வேண்டிக் கொள்ளான், பார்ப்பாரச் சாதியுண்டே.

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய புலேயரைப் பார்த்து நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-ஜெஞ்ஜுடி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

ஆண்டைக்கடிமைக்கார னல்லவே யான்
ஆண்டைக்கடிமைக்கார னல்லவே

அநுபல்லவி

மூன்றுலோகமும் படைத்தளித்திடும்
ஆண்டவர் கொத் தடிமைக்காரன் (ஆண்டை)

சரணங்கள்

ஆசைக்கயிற்றினி லாடிவரும்பசு
பாசமறுத்தவர்க் கடிமைக்காரன் (ஆண்டை)

தில்லேவெளிகலந் தெல்லேகண்டேறி
தேறித்தெளிபவற் கடிமைக்காரன் (ஆண்டை)

சீதப்பிறையணிந் தம்பலத்தாடிய
பாதம்பணிபவர்க் கடிமைக்காரன் (ஆண்டை)

வசனம்

திருநாளைப்போவார் தன்னே யடிமையாகக்கொண்ட வேதியர் சொற் கேளாதவரல்லர். அப்படியிருந்தும், பக்தி பண்ண வேண்டுமென்று பக்தி நெறியைச் சொல்லிக் காட்டினர்.

விருத்தம்

தவம்பெறுமுனிவர்மெச்சுஞ் சரித்திரங்கொண்டநந்தன்
பவமயக்கறுக்கவேண்டிப் பகர்ந்திடுஞ்சிவவாக்கியத்தை
அவகுணங்கொண்டபேய ரறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்
சிவன்செயலாகுநம்மாற் செய்வதொன்றில்லையென்றார்.

வசனம்

திருநாளைப்போவார் அனேகவிதம் சொல்லியும் புலையர் கேளாமலிருந்ததினால் சிவன் செயலென்று அவர் சும்மா யிருந்தார். அந்தச் சேரியில் புலையர் கூட்டங்கூடி தம்முள் மூத்தோனால் நந்தனருக்குப் புத்தி சொல்வோம் என்று எண்ணி அங்கே வெகு நாளா யிருப்பவனும் வயது மிகுந்து உடலும் தளர்ந்து பல்லுக ளுதிர்ந்து தோலும் சுருங்கி நரம்புகள் தெரிந்து முதுகும் சரிந்து மூழுதும் வளைந்து அங்கம் சொரி படர்ந்து தினவு மிகுந்து அதனைச் சொரிந்து அந்நீர் வடிந்து அவ்வுடல் நடுங்கி இருப்பவனுமான பெரிய கிழவன் ஒருவனை யனுப்ப அவன் கோலூன்றிக் கூனிக் குறுகிக் கோணலாய் நடந்து வந்து நந்தனரைப் பார்த்துக் கட்டியணைத்துத் தலையும் நிமிர்ந்து கண்ணீர் சொரிந்து மார்பில் வழிந்து மனமும் கனிந்து காதல் மிகுந்து ஒன்றுந் தெரியாதவரென்று நினைந்து பரிந்து நியாயமறிந்து சொல்வார்.

ராகம்-பியாக், தாளம்-தேசாதி

பல்லவி

ஞாயந்தானோ நீர் சொல்லும்-ஓய்-நந்தனரே
நம்ம சாதிக்கடுக்குமோ

சரணங்கள்

சேரியிலில்லா வழக்கம்-நீர்
செய்துகொண்டுவந்த பழக்கம்-இந்த
ஊரிலெங்குமது முழக்கம்-வெகு
உறுதியாச்சுது ஒழுக்கம்-இது (ஞாய)

சிதம்பரமென்கிற பேச்சு-நாங்கள்
செய்திடுங்காரியம் போச்சு-அது
மதம்பிடித்ததுபோ லாச்சு-இந்த
மண்டலப் பறையருக் கேச்சு-இது (ஞாய)

பறையருக்கேதுதைப் பூசம்-அதைப்
பார்க்கவேயுனக்கு விச்வாசம்-சிறு
பயல்களுக்கேயுப தேசம்-நீர்
பண்ணிவைத்ததெல்லாம் மோசம்-இது (ஞாய)

வசனம்

அவன் சேரியில் பெரிய கிழவனானபடியாலும் சாதி வழக்கங்களெல்லாம் அறிந்தவனாதலாலும் நந்தனாருக்கு இன்னமும் சொல்லுகிறான்.

நொண்டிச்சிந்து

ராகம்-புன்னாகவராளி, தாளம்-மிச்ர ஏகம்

பார்ப்பாரசாதியுண்டே-என்ன-பாடுபடுமுழுக்காடுமங்கே
நமக்குந்திருநாளோ-அந்த-ஞாயமுண்டோ-என்னமாயமிது
வென்றேதடைசெய்தான்-சிவன்-வேடிக்கைதானென்றுநாடிக்
நந்தனார் அறியாதுபோலிருந்தார். [கொண்டே.

பெரியகிழவன் சொல்லியது

விருத்தம்

கழனியைத் தெய்வமெனச் சுற்றிவந்து தலைவணங்கிக் கரங்குவித்து, உழுது பரம்படித்து விரை தெளித்துமுளை கொள்ளநீரோட விட்டுப்; பழுதறவே நட்டதனைக் களைபிடுங்கி மடை திறந்து நீர்பாய விட்டுச் செழித்திடவே பொங்கலிட்டுக் காத்தவரா யனைவேண்டுஞ் செய்கைதானே.

ராகம்-நாதநாமக்கிரியை, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

* சுவாமி தரிசனம் நமக்குண்டோ
சாதியன்றேவந்த நீதியறியாமல்

அநுபல்லவி

பூமிதெரிசனம் போதும் போதும் வெகு
புண்ணியமே சோறுபோடுமின்ன மொரு (சுவாமி)

சரணங்கள்

நாத்து நரம்புகளைச்-சுமப்பதும்-உழுவதும்
நஞ்சை வயலைச்சுற்றி-வருவதும்-வளம்பெற
பாத்தி கட்டிவிரை-தெளிப்பதும்பறிப்பதும்
பாயுமடையைத் திறந்-திடுவதும்-அன்றியில் (சுவாமி)

சேரியிடையில் குடி-யிருப்பதும் பதறுகள்
சிதறத் தூற்றிநெல்-லளப்பதும் பார்ப்பதும்
ஊரை வளைந்து தமுக்-கடிப்பதும் மதுக்குடம்
உண்டு களித்துநா முறங்குவ தன்றியில் (சுவாமி)

---

* இந்தக் கீர்த்தனையை நவீனர்கள் "ஆனந்தபைரவி" ராகத்திலும் பாடுவர்கள்.

ஆண்டை மார்களிடம்-பணிவிடை செய்வதும்
அருகில் நின்றுகும்-பிடுவதும் நடுவதுந்
தாண்டி நடந்துகோல்-பிடிப்பது மனப்பதும்
தனித்துச் சுடலைதினங்-காப்பது மன்றியில் (சுவாமி)

விருத்தம்

சாதியின் முறைமை காட்டித் தடையிடப் போது மென்ருர்
வேதமா முனிவ ராரும் வினவியுங் கண்டா ரில்லைப்
பேதையாம் புலைய ருக்குப் பேரின்ப நிஷ்டை யேதென்
ருதலா லென்செய் வோமென் றம்பலத் தஞ்சு வாரே.

வசனம்

பெரிய கிழவனைப் பார்த்து நந்தனுர் சொல்லுகின்ருர்.

தண்டகம்

ராகம்-யமுனுகல்யாணி, தாளம்-ஆதி

சிதம்பரதெரிசனங் காணுவிடி லிந்தச் சென்மம் சபல மாமோ
சென்னமரண சம்சாரம் பெருகவே செய்தவினைகள் போமோ
கண்ணுங்கருத்திருக்க சிவனைக்காணுமல் காலங்கழிக்க லாமோ
காலபாசநம தருகில்வராமல் கண்டுபயந்து போமே
இப்படியேயெப் போதுமிருப்போமென் றெண்ணியிருக்க லாமோ
இதயமறிந்திடசெய்திடுங்கன்மங்கள்இகழ்ந்துபிரிந்து போமே
பின்னுமுன்னுமறி யாதமுடர்கள் புத்திகேட்க லாமோ
புலையரவரடியி லிருக்கினு மெய்திடும்புண்ணியங்கள் போமோ
பரமசிவனைக்கொண்டாடவேணுமென்று பரிந்துபாவி பார்த்தேன்
பாபஞ்செய்பவர்க்குப்படியாது அதில்பாடுபட்டுப் பார்த்தேன்

வசனம்

சேரியிலுள்ள புலையர் கூட்டங்கூடி அனுப்பிவைத்த பெரிய கிழவனைப் பார்த்து நந்தனுர் சொல்லுகின்ருர்.

தண்டகம்

ராகம்-நாதநாமக்கிரியை, தாளம்-ஆதி

மீசை நரைத்துப்போச்சே கிழவா ஆசைமறக்கலாச்சோ
பாசம் வருகலாச்சே கிழவா பாவம் விலகிப்போச்சோ
கூனிக் குறுகிப்போச்சே கிழவா கோபம் விலகிப்போச்சோ
அங்கம் தளர்ந்துபோச்சே கிழவா அகங்காரமும் போச்சோ

சேரியை நினைந்தாயே கிழவா சிதம்பரம் மறந்தாயே
மானிட ஜென்மமடா கிழவா மாண்டால் வருமோடா
அம்பலத் தரசனடா கிழவா ஆளுந் தெய்வமடா
திருவடி பணியாயோ கிழவா தேறித் தெளியாயோ

வசனம்

நந்தனார் இவ்விதஞ்சொல்லி சிவகாமவல்லிபாகனை நினைந்து நீறள்ளி பெரியகிழவன் முகத்திலே தடவி வாயிலேபோட்டு கட்டியணைத்து காதிலே சிவமந்திர முபதேசித்தார். உடனே பெரிய கிழவன் சித்தந்தெளிந்து சிவமாய்நிறைந்து உற்றதுணர்ந்து ஒருவனாயிருந்து அத்தனடியார் அருள் இதுவென்று பக்தி மிகுந்து பரவசங்கொண்டு பேசத்தெரியாமற் பேசுவான்: "நான் இன்றைக்குத்தான் பெரிய கிழவனானேன், நந்தா! எனது பந்தந் தீர்க்கவந்தாய் முக்தி தந்தாய்" என்று சுற்றி வலம் வந்து அடி பணிந்து விடைபெற்றுக் "கண்டேன் என் கலிதீர்ந்தேன் ஆனந்தம் கொண்டேன் குறை தீர்ந்தேன் அமிர்த முண்டேன் பசி தீர்ந்தேன் பிறவிவென்றேன் வீடுநின்றேன்" என்று தனக்குத் தானே பேசிக்கொண்டு பெரிய கிழவனார் நந்தனாரா லுபதேசம் பெற்று வருகின்றார்.

ராகம்—சங்கராபரணம், தாளம்—ரூபகம்

பல்லவி

பெரியகிழவன் வருகிறான் பேரானந்தக் கடலாடி (பெ)

சரணங்கள்

பரவிய மாயையிலிருந்து பார்முதல் பூதங்களைந்து
பெரியவரென் றுணர்ந்து பேரின்ப லாபத்தை யடைந்து (பெ)

படிபுகழ்நந்தனார் மகிழ்ந்து பரமசிவனைபக்தி புரிந்து
கொடியவன்பாபங்கள்தீர்ந்து கூனிக்குறுகிக்கோணிநடந்து (பெ)

நந்தனார்சொன்னதத்வமறிந்து நானென்னுமகம்பாவமிழந்து
பந்தமயக்கம்முழுதும்தெளிந்து பரவெளியாகவேநினைந்து (பெ)

வசனம்

புலையர்களெல்லாங் கூட்டங்கூடி நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப் பித்தந்தெளிய புத்திசொல்ல வனுப்பிய பெரியகிழவன் நந்தனார் பித்துக்கொண்டு அவருடைய மகிமையெல்லாம் புலையர்களிடத்திற் சொல்லிக் கொண்டாடி வருவான்.

பெரியகட்கா

ராகம்-நாதநாமக்கிரியை, தாளம்-ஆதி

திருநாளைப்போவானிந்தச் சேரிக்குமூருக்கும்
யாருக்கும்பெரியவன் (திருநாளைப்)

ஒருதரமாகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடீரென் றுண்மைகூறிய (திருநாளைப்)

அடாது செய்தால் - படாது படுவீர்
விடாது பாவம் - தொடாதே அவன்பே
ரிடாதே தூறு - படாதே கையிடி
படாதே வெம்பகை - யிடாதே அப்பா
த்ருடாங்கன் கோபம் - படாது பட்டால்
விடாது சலனப் - படாதவன் பயப்
படாதவன் இடம் - கொடாதவன் அடங்
கிடாதவன் நிலை - விடாதவன் மாறு
படாதவன் மனம் - கெடாதவன் குணம்
விடாதவன் மேல் - விடாது தொடரும்
விடய வலைப்படான் - மாயைக் ககப்படான்
மனதைச் செலவிடான் - சிவனை யிடைவிடான்
கழனிகளை நடான் - கலப்பைகளைத் தொடான்
நமது வழிபடான் - தனது முறைவிடான்
கொல்லப் படாது - தள்ளப் படாது
யாரையும் விடாது - துன்பம் தொடாது
வழியை விடாத - இருவினைப் படாது
ஜன்மம் கெடாது - தெய்வங் கொடாது
அவன் கைவிடாது - வேறு படாதது
ஆசைப் படாமல் - அருளைக் கொடாது
பங்கப்படாத - தங்கக் கடாரம்
பொங்கப் படுமிணை - யிலாத புண்ணிய
தடாகஞ் செய்தவன் - மடாதி பதிபிடி
படாத சிங்கம்அள - விடாத மகிமை
விடாத பெரியவ - னடா தரிசனம்
படாத சந்நிதி - விடாத நந்தி
அசைந்த தேனடா - அானும் விலகடா

என்ற சொல்டா - அவனைப் பணியடா
அறிந்து போற்றடா - தூளி யணியடா
கை யெடுத்தடா - மலரைத் தூற்றடா
மனதைத் தேற்றடா — பிறவி மாற்றடா
ஆனந்தக் கூத்தனடா — சொன்னேன் (திருநாளைப்)

வசனம்

இப்படிப் பெரியகிழவன் சொல்லக் கேட்டுப் புலையர் அவனைப் பார்த்து, "கிழவா நந்தனாலே கெடுக்கப்பட்ட பதினொரு பேர்களுக்குள்ளே நீயும் பனிரெண்டாம்பேரா யிருக்கத் தலைப் பட்டு சிவசிவா வென்று சொல்லிச் சேரியைக் கெடுக்கத் தலைப் பட்டீர்களே" யென்று கூறி மிகவுந் துன்பமடைந்து புலையர் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லித் துயரப்படுகின்றார்கள்.

ராகம்—புன்னாகவராளி, தாளம்—சாபு

பல்லவி

நாம் என்ன செய்வோம் புலையரே இந்தப்
பூமியிவில்லாத புதுமையைக் கண்டோம்

சரணங்கள்

நந்தனொருவனாலே யிப்படி யாச்சு
நன்மையுந்தின்மையு மில்லாமற் போச்சு
சந்திக்குச்சந்தி கூத்தாட லாச்சு
சாமியுமில்லாமல் எங்கேயோ போச்சு (நாம்

கன்னற்கற்கண்டவ் வார்த்தைகேட் பாரோ
காதிற்பட்டாலதைக் கருத்துட்கொள் வாரோ
மன்னார்சாமிக்குப் பூசைபோட் டீரோ
மாரியாத்தாளெங்கே மறந்திடு வாளோ (நாம்)

சேரிக்குள்பதினொரு பேர்களுங் கெட்டார்
செய்யுந்தொழில்முறை யாவையும் விட்டார்
ஊருக்குப்பெரிய கிழவனுட் பட்டார்
உண்மையறியாமற் சிதம்பரந் தொட்டார் (நாம்)

வசனம்

சேரியில் துன்பமடைந்த புலையர்களைப் பார்த்து உங்கள் தெய்வத்துக்கு வழக்கம்போல பூசைபோட்டு பலியிட்டு வேண்டினால் சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்குமென்று பெரியகிழவன் சொல்ல, புலையர்கள் பூசைபோடுந் தெய்வங்களாவன.

கட்கா

ராகம்-எதுகுலகாம்போதி, தாளம்-ஆதி

வீரன்-இருளன்-காட்டேரி வெறியன்-நொண்டி சாமுண்டி
தூறித்தூண்டி-நல்லண்ணன்-தொட்டியச்சின்னான்-பெத்தண்
மாரிமுனியன்-சங்கிலியும்-மாடன்-கறுப்பன்-பாவாடை [ணன்
மூறிக்காத்தான்-குழியிரிசி-மோகினிசப்த-கன்னிகையும்
சேரிமன்னாரன்-மின்னடியான்-சிறுகாட்டுடையான்-பனைமரத்தா
மாரியாண்டி-வழிமறித்தான்-மலையன்-சாத்தான்-பக்கிரியும் [ன்
ஏரியம்-சினும்பாயி-இடையன்-நல்லான்-பேயன்-ஊமையொடு
வீறுங்கல்லன்-பெத்தாச்சி-வீட்டுத்தெய்வம் முதலான

வசனம்

இவைகளைத் தெய்வமென்று வணங்கிக் கொண்டாட ஏனங் கோழி ஆடுகளுடனேமதுக்குடம்வைத்துபள்ளயம்போட்டு பம்பை யடித்து வருந்தச் சன்னதம் வரும்சொன்னேன்; சேரிக்கு நல்ல காலம் பிறக்கும் சிதம்பர பித்து நந்தனருக்குந் தெளிந்துவிடு மென்றும் பேர்பெருக வாழ்வீரென்றும் பெரியகிழவன் சொன்னார் அப்படியே கிழவன் சொல்லில் நம்பிக்கைகொண்டு புலையர்களெல்லாரும் பந்தலிட்டுப் பள்ளையம்போட்டு கொம்பு தம் பட்டமுழங்கி முப்பூசையிட்டு வேண்டுவார்கள்.

இருசொல்லலங்காரம்

புலையர்—எல்லைப்பிடாரியே எதிராகவந்தெமது
கொல்லையுள் ஆவலாய்க் கொள்ளடி யென்றார்

நந்தனர்—சொல்லினுமடங்காத சோதிபரமானந்தத்
தில்லைநாயகரைத் தேவராறியாரோ வென்றார்

புலையர்—முண்டாசுகட்டிவரும் நொண்டிவீரப்பனைக்
கொண்டாடிப் பூஜைகளைக் கொள்ளுவீ ரென்றார்

நந்தனர்—அண்டங்கள்பதினாலுக் கப்பாலுமிப்பாலும்
நின்றார்க்குமுண்டாசு நிலையாது என்றார்

புலையர்—கச்சையரிவாள்வைத்த கறுப்பண்ணசாமியை
இச்சையுடன்வேண்டி என்தெய்வ மென்றார்

நந்தனர்—பச்சிலைபிடுங்கியே பாதத்தில்சாற்றினால்
இச்சையானதுமீயும் என்தெய்வ மென்றார்

புலையர்—நேயமறிகோழியு நிணமூன்றுசாவலும்
தீயகள்ளும்வைத்துத் தரிசித்து நின்றார்

நந்தனர்—வாயாலேசிவமென்று வருந்தினலெப்போதும்
தாயாரைப்போலவே தழுவிவரு மென்றார்

புலையர்—பித்துப்பிடித்திருக்கும் பேயனும்நந்தனுக்கு
சித்தந்தெளிந்திடவே செய்தருள்வீ ரென்றார்

நந்தனர்—பக்திவெள்ளம்பெருகிப் பாய்ந்தாலுஞ்சேரியில்
நத்தையுறுஞ்சுஞ்சாதி நாடாது என்றார்

வசனம்

இவ்வகைப் பூஜைபோட்டுத் தெய்வங்களைக் கொண்டாடும் புலையர்களைப் பார்த்து நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

ராகம்—தோடி, தாளம்—ஆதி

பல்லவி

பக்திசெய்குவீரே-நடேசனைப்-பக்திசெய்குவீரே

அநுபல்லவி

அத்திமுகனைப்பெற்ற-உத்தமனைவிட
நித்தியதேவன்போல்-மற்றவரில்லையென்று (பக்தி)

சரணங்கள்

சாமமதர்வணம்ருக்யசுர்வேதஞ்
சாற்றுமுபநிடதத்தும் தற்பரன் அரனென்று
ஏமாருமற்சொல்லி யின்புறுதலே நின்று
எவர்களுமறியவே யிப்புவிதனில் நின்று (பக்தி)

ஆகமமிருபத்தெட் டாதிபுராணமும்
அயன்கீதைமுதலான அனந்தஸ்மிருதிகளும்
பாகமாகியபரம னொருவனென்று
பண்புடனுரைத்திடும் பான்மையதாய்நின்று (பக்தி)

கௌதமர்முதலான யிருடிகளனைவரு
கேசவன்தொழும்பதங் கதியென்றனுதினமும்
புவனத்தில்போற்றியே யேத்தினதாலிவர்
புகழும்புண்ணியபதம் பொருந்தினரென்பதாம் (பக்தி)

அரியயனிந்திரன் முதலானதேவரும்
அரனடிதன்னையே யன்பாய்ப்பூசித்ததால்
பரிவுடனவர்செல்வம் பழுதுவாராமலே
பாலித்தார்சிவனென்று பக்தர்சொல்வதினாலே (பக்தி)

வியாசமுனிவரும் அவரடியார்களும்
விஷ்ணுபரமென்று விளம்பினதால்முன்னம்
கயாகாசிகங்கைக்கரையிற் கையிழந்து
கல்லாய்த்தானேயவர் சமைந்ததினாலேயும் (பக்தி)

தில்லையம்பலந்தனில் திருநடனமாடிடும்
தேவாதிதேவனை தினம்பணிந்தேத்தியே
அல்லல்சம்சாரக் கடலிலழுந்தாமல்
ஆனந்தக்கூத்துக ளாடிக்கொண்டுநீங்கள் (பக்தி)

விருத்தம்

இத்தனைநாட் பரமசிவன்றிருமகிமை யிரவுபகலெடுத்துச் சொன்னேன், பக்திபுரியுமவர்க்கே யருள்புரியு மையன்பாதம் பணிவீரென்றேன், அத்தனையு மிழந்திடவே மனவெறுப்பா யெந் தனையு மவமா னித்தீர், புத்திசொல்வே னென்றவர்கள் முழந் தாளில் தடிகொண்டு புடைத்திட்டாரே.

வசனம்

நந்தனூர் மகாபலசாலி யானபடியால் புலையர்களை சிட்சித்து சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொல்லுவார்.

தண்டகம்

ராகம்—மோஹனம், தாளம்—மிச்ர ஏகம்

தத்திப்புலிபோலே தாண்டிக் குதிப்பார்
முத்தமிடுவதுபோலே முகத்தைக் கடிப்பார்
வார்கொண்டுகட்டி வளைத்துப் பிடிப்பார்
தூர்க்கல்லெடுத்துத் துடைக்குள் நெரிப்பார்
பல்லாற்சுரண்டியே பரம்படித் திமுப்பார்
கல்லாலெறிந்தவர் காயப் படுத்துவார்
குப்புறத்தள்ளியே கோபித் துரைப்பார்
செப்பும்சிவனை நீர் சேவிப்பீ ரென்றூர்

வசனம்

இப்படி சிட்சித்தபின்பு புலையர்களெல்லோரும் நந்தனுரடிக்குப் பயந்து பக்திசெய்யத் தொடங்கினுர்கள்.

கட்கா

அரகரசிவசிவ அம்பல வாணு
தில்லையம்பல தேசிக நாதா

புரமூன்றெறித்த பொன்னம் பலனே
கரியுரிபோர்த்த கருணை கரனே
அனுதினமன்று ளாடிய பாதா
பிழைபொறுத்தாளும் புண்ணியம் தாதா

வசனம்

மூடப்புலையர்களுக்குப் புத்திவருமாவென்று நந்தனுரிப்படிச் சொல்ல யாவரும் தொழுதார்கள்.

ராகம்—எதுகுலகாம்போதி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

பக்திகள்செய்தாரே-பரமசிவனையே-பக்திகள் செய்தாரே

சரணங்கள்

பக்திகள்செய்தார் நற்றவம்புரிநந்தன்
சித்தமகிழ்ந்திட வத்தனைபேர்களும் (பக்திகள்)

தொடுப்பான்சிவகதை படிப்பான்பக்தியாய்
எடுப்பான்தடியொன்று அடிப்பானென்றனுதினம்(பக்திகள்)

கல்லாதவனிங்கே செல்லாதவன்நன்றி
யில்லாதவன் வெகு பொல்லாதவனென்றே (பக்திகள்)

வசனம்

அந்தச் சேரியிலே புலையர்கள் பக்தி செய்ததால், சேரி சிவலோகம்போலே விளங்கியது. சிலநாளுக்குப் பின்பு புலையர்களெல்லாங் கூடி நந்தனுரைப் பணிந்து நல்ல வார்த்தை சொல்லி, "நாங்களெல்லோரும் நாளொன்றுக்கு மூன்றுவிசை சிவனேயென்று சொல்லுகிறோம் மற்ற வேளையில் எங்கள் பண்ணைத் தொழிலைச் செய்கிறோமென்று" கேட்க, 'நந்தனுர் நல்லது அப்படியே தப்பாமல் செய்யுங்க" ளென்று சொல்லிவிட்டுச் சேரி பெரிய கிழவனுடன் திருப்புன்கூருக்குப் போய் வந்த புலையர்களைப் பார்த்து சொல்லுவார் :—

எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்

கொள்ளையெனும் பிறவிவிரை மூளைவி சாமற்
குடிமாறிப் போவதற்கோர் வகையைக் கேட்க
கள்ளமனக் குரங்கதனல் விடைய மாச்சு
கட்டிருந் தாலிருந்த ப்ரவ்ருத்தி போச்சு
உள்ளங்கைக் குள்ளிருக்கும் கனியைப் போல
உருவில்லா தான்மாவே றறுத்து வாழ்வீர்
எள்ளளவும் பிசகில்லை யென்ற ஞானம்
ஏற்றுவார் மும்மலத்தைத் தூற்றுவாரே.

ராகம்—ஏதுகுலகாம்போதி, தாளம்—ரூபகம்

பல்லவி

பார்த்துப்பிழையுங்கள்—நீங்கள்—பார்த்துப்பிழையுங்கள்

சரணங்கள்

பார்த்துப்பிழையிந்தச் சோற்றுத்துருத்தியை
ஏத்தித்தொழவேண்டாம் காத்துப்போகுமுன்னே (பார்த்து)

ஆத்திமதிசூடுங் கூத்தனிளமாயச்
சூத்திரத்தையிந்த க்ஷேத்திரத்துள்ளாடிப் (பார்த்து)

விற்திருப்பீர்காலங் காத்திருப்பான்சில
சாஸ்திரத்தைஞான நேத்திரத்தாலுற்றுப் (பார்த்து)

மூலக்கனல்தாண்டி மேலக்கரைவந்து
பாலக்குடியிந்த நாலுக்குள்வாராமல் (பார்த்து)

பாலகிருஷ்ணன்தொழுங் கோலப்பதங்களை
மேலுக்குமேல்நாடி சாலக்கலியறப் (பார்த்து)

ராகம்—சாரங்கா, தாளம்—அட

பல்லவி

தில்லைச்சிதம்பரம் யென்றே நீங்கள்
ஒருதரஞ்சொன்னல் பரகதி யுண்டுண்டு (தில்)

அனுபல்லவி

நல்லஸ்ருதிமுடி கண்டு-சபா
நாதன்திருத்தாளை சிந்தையிற் கொண்டு (தில்)

சரணங்கள்

வேரில்லாமலொரு விருட்சமொன் திருக்கு
விளையும்வினைகளெல்லாஞ் செய்யுந் திருக்கு
பேரில்லாமல்ஞானத் தீகொண்டு கருக்கு
பேரின்பவாணரைப் பிசகாமலே நெருக்கு (தில்)

தேசம்புகழுந்தில்லைக் கோவிலை வளைந்து
தித்திக்குஞ்சிவபஞ் சாட்சரம் புரிந்து
ஆசையுடனேயர்த்த காமத்தி விருந்து
அங்கம்புளகிதமா யடிக்கடியே பணிந்து (தில்)

மாயன்கோபால கிருஷ்ணன்தினந் தேடி
வருந்துஞ்செந்தாமரை மலரடியே நாடித்
தாயைப்பிரிந்திளங் கன்றுபோல் கூடித்
தனித்திருந்துதாளம் போட்டுக்கொண் டாடி (தில்)

ராகம்—கௌளிபந்து, தாளம்—ஏகம்

பல்லவி

நமக்கினியமபயமேது-தில்லைநடராஜனிருக்கும்போது

அநுபல்லவி

மார்க்கண்டருக்காக மறலியையுதைத்திட்ட
மான்மழுவேந்தும் மகாதேவனிருக்க (நமக்கினி)

சரணங்கள்

இம்மைமறுமைமுதல் யாவுக்கும்பரமான
சின்மயானந்தரூபச் சிவபெருமானிருக்க (நமக்கினி)

அரியயனமரரும் ஆலங்கண்டஞ்சுமுன்
பரிவுடனேகாத்த பரமசிவனிருக்க (நமக்கினி)

திருவிக்ரமனுய்வரும் திண்மாயன்மமதையை
விரிவுகங்காளனாகி விலக்கும்பரனிருக்க (நமக்கினி)

ஆதிசேடனுமாலும் அலரோன்இலக்குமியும்
காதலாய்த்தவஞ்செய்யக் களித்தபரனிருக்க (நமக்கினி)

இரண்யனுவ்வெறி கொண்டநரசிம்மனை
தரணியில்ரக்ஷித்த சங்கரனிருக்கவே. (நம்க்கினி)

ராகம்—தோடி, தாளம்—ஜம்பை

பல்லவி

சங்கரனைத் துதித்தாடு-இனி-சனனமில்லை என்று பாடு

அநுபல்லவி

பொங்கரவணிந்திடும் பொன்னம்பலவனை
புந்தியில்நினைவாய்ப் போற்றி சிவனை தினமும் (சங்கர)

சரணங்கள்

பாரினிற்பெண்கள்மேற் கருத்து போய்ப்
பற்றவொட்டாமலே திருத்து
பேரின்பஞானத்தை வருத்து-சுகப்
பெருவெளிநெஞ்சினி லிருத்து (சங்கர)

நீர்மேற்குமிழியிக் காயம்-என்றும்
நிலையில்லாவாழ்வித மாயம்
பெரியமாலயன் நேயம்-பெறப்
பேசுவரிதேயு பாயம்-சிவ (சங்கர)

மனிதச்சென்னத்தில் தேடு-நல்ல
மாதவத்தோர்களைக் கூடு
தனிவெளியாமொரு வீடு-தன்னைத்
தத்துவத்தால்கண்டு நாடு-சிவ (சங்கர)

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய நந்தனரை நோக்கி, மற்றப் புலையர்கள் சொல்லுவார்கள் :

இருவர் வினாவிடை-அலங்காரம்

ராகம்-ஜயனாவேரி, தாளம்-சாபு

அவர்கள்—புண்ணாகியவிந்தப் பிறவிப்பிணிக்குமருந்
துண்ணுமலிருப்பது உண்மையோ நந்தா

நந்தனர்—கண்ணாலேபார்த்திடில் காட்டிமறைத்திடும்
மண்ணாதிபூதங்கள் மாயமே மைந்தா

அவர்கள்—இருப்பதுபொய்யென் றிராததுமெய்யென்று
இருத்திப்பேசியவகை யென்னவோ நந்தா

நந்தனர்—உருத்தெரியுதுநாம ரூபமல்லவோ
கருத்திலிருத்திக்கொண்டால் காணலாம் மைந்தா

அவர்கள்—விஸ்தாரமாமிந்த பிண்டமானதெத்தைப்
பற்றிக்கொண்டிருப்பதோ பகர்ந்திடும் நந்தா

நந்தனர்—வித்துக்குள்ளேவிருட்சம் விளங்கியவாறுபோல்
சத்துக்குள்ளண்ட சராசரம் மைந்தா

அவர்கள்—புத்திக்குமெட்டாத போதத்தைநாமுண்டு
முத்திபெறும்வழியை மொழியுமே நந்தா

நந்தனர்—அத்தனிருக்குமிடம் அன்னமயாதிகள்
பத்துதலில்லாப் பரவெளி மைந்தா

அவர்கள்—தத்துவங்கள்தொண்ணூற் ருறுங்கடந்திடும்
வஸ்துவைநாமெண்ணும் வகையேது நந்தா

நந்தனர்—நித்திரையொழிந்தபின் நினைவுடனேகூடி
உத்தரம்பேசிய துண்மையே மைந்தா

அவர்கள்—பித்தனைவேருெரு பேய்பிடித்தாற்போலுஞ்
சித்தவிகாரங்கள் தெளியுமோ நந்தா

நந்தனர்—பக்திவலைவிசிப் பார்த்திடும்வேளையில்
தத்திக்குதித்திடுந் தாண்டவன் மைந்தா

அவர்கள்—சிலமுள்ளநல்ல சேதிசொன்ருயுன்றன்
காலைக்கும்பிட்டதால் கண்டோமே நந்தா

நந்தனர்—பாலுக்குச்சர்க்கரை பலித்ததுபோலுங்க
ளாலுமன்ருேவீடு நாடுது மைந்தா

அவர்கள்—தூலசரீரத்தைச் சுமந்துபிள்ளைப்பூச்சி
போலேயாருே முந்தன் புண்ணியம் நந்தா

நந்தனர்—பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பரமசிவனரு
ளாலேபொங்கிவரு மானந்தம் மைந்தா

விருத்தம்

ஓங்கார மென்றுசொல்லு முரலைப் போட்டு
உறுதியெனு மிருப்புலக்கைக் கையிலேந்தி
ஆங்கார மென்றதட்டு வடிவ மிட்டு
அடிக்கடியே கண்ணியதைப் புடைத் தெடுத்து
நீங்காத சிவயோக நிஷ்டை கொண்டு
நிர்மலம தாயவர்கள் சுற்றி வந்து
பாங்கான நந்தனிரு தாளைப் போற்றிப்
பணிந்திட்டார் திருநீற்றை யணிந்திட்டாரே.

வசனம்

அவர்கள் நந்தனுரை விட்டு நீங்கித் தனித்திருக்க மனம் வராமல் சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்

தில்லையில் போக வேண்டாந் திரும்பிவந் தாலு மும்மைச்
செல்லாது பண்ணைப் பார்ப்பான் சினங்கொண்டு விடுவா ரிந்த
எல்லையி லிருந்து தானே ஈசனுர் திருநா மத்தைச்
சொல்லிய நாலாம் வீட்டிற் சேருவோம் வாரீ ரென்ருர்.

வசனம்

அனல்கண்ட மெழுகதுபோலுருகி பக்தி வெள்ளம் பெருகிச் சொல்லிய பேர்களை நந்தனர் கரத்தால் ஆலிங்கனம் பண்ணிக் கண்ணீர் பெருகச் சொல்லுவார்,

ராகம்–யமுனகல்யாணி, தாளம்–ஆதி

தில்லைவெளியிலே கலந்துகொண்டாலவர் திரும்பியும்வருவாரோ
எல்லைகண்டபேரினிப்பிறவாரென் றியம்புவதறியாரோ

பெண்டுபிள்ளைகள்வெறுங்கூட்டம் அதுபேய்சுரைக்காய்த்தோட்டம்
கண்டுகொள்ளுவார்பெரியோரறிவில் கனகசபையினுட்டம்

திருவாதிரையில்தரிசனங்காணத் தேடித்திரியாரோ
அரிதாகியவிந்தமானிடங்கிடைத்தா லானந்தமடையாரோ

குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டாலொழிய குறையதுநீங்காதே
சஞ்சிதவினையாதி ளுடாடிய சடலமுந்தாங்காதே

சேரியிடையிலேகுடியிருந்தாலிந்தச் சென்மமுந்தொலையாதே
சிதம்பரம்போவேன்பதம்பெறுவேன் தடைசெய்வதுமறியாரே

இரவும்பகலுமொழியாக்கவலை யிருப்பதுசுகமோடா
இன்பம்பெருகும்பரமானந்தவெள்ள மமிழ்ந்துநீபோடா

வசனம்

சிதம்பரம்போவேன் நீங்களிங்கே இருங்களென்று நந்தனர் சொல்லுவார்.

ராகம்–ஜஞ்ஜுடி, தாளம்–ஆதி

பல்லவி

சிந்தனைசெய்துகொண் டிருந்தா லுங்களுக்
கெந்தவிதமுங்கரை யேறலாம்சிவ (சிந்தனை)

சரணங்கள்

அந்தணமுனிவரு மிந்திரரமரரும்
வந்துபணியுமவர் விந்தைபொற்பாதத்தை (சிந்தனை)

காமனையெரித்தவன் காலனைஉதைத்தவன்
சோமனைதரித்தவன் தாமரைப்பாதத்தை (சிந்தனை)

தம்புருவணிந்திடுந் தும்புருநாரத
ரும்பணிந்திடும்பொன் னம்பலவாணனைச் (சிந்தனை)

வெம்பியதும்பிக் கருளியபாலகிருஷ்
ணன்பணியுந் திருவம்பலநாதனை (சிந்தனை)

ராகம்-சாரா, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

தில்லைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கினு
னில்லைப்பிறவிப் பிணியும்பாவமும்

அநுபல்லவி

சொல்லத்தகு மிதுவே சிவலோகம்
எள்ளத்தனையறஞ் செய்யில் அமோகந் (தில்லை)

சரணங்கள்

ஆகமவேதபுராணங்கள் சாஸ்திரம்
அருந்தவம்புரிவார்க்கருளிய பாத்ரம்
ஆலயமாயிரத்தெட்டினில் நேத்ரம்
ஆனந்தத்தாண்டவமாடிய க்ஷேத்ரம் (தில்)

கணத்திலாடுமணிமாவாதிய சித்தியுங்
ககனத்திலமரும்விண்ணுடர்கள் வெற்றியும்
இணையில்லாதகுருசாஸ்த்ர பக்தியும்
இகத்தில்தானேவருஞ் சிவபத முக்தியும் (தில்)

பரமரகசியமொன்று பார்க்கலாம்
பாலகிருஷ்ணன்கவிபாடிக் கேட்கலாம்
கருமவினைகளடங்காமற் போக்கலாம்
கசடர்கட்குமுக்தியுமுண் டாக்கலாம் (தில்)

வசனம்

நந்தனர் ஞான வுபதேசஞ் சொல்லக்கேட்டு, முன்னே நந்த னுருடன் திருப்புன்கூரிற்போய் சிவதரிசனஞ் செய்து வந்தவர்களாகிய அறவன், தொந்தி, ஆனையேறி, முத்துமாரி, கழனிகாத்தான், பாச்சலூரான், ஆண்டி, சேவகன், சொறியன், வெறியன், காணியாளன், எல்லைச்சுற்றி யென்கிற பெரியகிழவன், இந்த ஆறிருபேர்களுமானந்த மடைந்து அவரவர்கள் நிஷ்டையிலிருக்கத் தொடங்கி நின்றார்கள். மற்றப் புலையர்கள் கூட்டம்கூடி

நந்தனர் நம்மை நாளொன்றுக்கு மூன்றுதரஞ் சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொன்ன குற்றத்தைப் பாராட்டி நந்தனை யடிமை கொண்ட அந்தணரிடத்தில் சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்

இரவுபகல் பரமசிவ னிணையடியே
தொழுதிருக்கும் இன்பங் கூறிக்
கரைபுரளும் கடலதுபோற் சிவத்தினிடைக்
கருத்துணரக் கண்டெல் லோரும்
பரவிவரும் புலையர்களும் பண்புறவே
நெறிகாட்டிப் பகரக் கேளீர்
அரியதொரு நந்தனிவ னடிமைபுரி
யந்தணர்பா லறிக்கை செய்வான்.

நொண்டிச்சிந்து

ராகம்-பைரவி, தாளம்-ஆதி

ஐயேயொரு சேதிகேளும்-உங்கள்
அடிமைக்காரப்பயல் நடத்தையெல்லாம்

வரவரக் கெட்டுப்போச்சு-சேரியில்
வழக்கமில்லாதபடி பழக்கமிட்டான்

குடியிருக்கவே மாட்டோம்-எப்போதும்
கூக்குரல்போடுகிறு னுக்கைமறந்தே

இருப்பா னொருவேளை-கொள்ளாத
ஏக்கமடைந்தவன்போல் நாக்கைவளைத்துச்

சிரிப்பா னொருவேளை-தில்லைச்
சிதம்பரமென்றுசொல்லி மதம்பிடித்தே

அழைப்பா னொருவேளை-எங்களையும்
அண்ணேன்வாவென்றுசொல்லி கிண்ணாரங்கொட்டி

குதிப்பா னொருவேளை-திக்குமுக்கல்
கொண்டவன்போ லெதையோ கண்டவன்போல்

களிப்பா னொருவேளை-மரம்போல
கையசக்கல் காலசக்கல் மெய்யசக்கலும்

இருக்கா தொருவேளை-தாளம்போட்
டெக்களிகொட்டியே குடிசைக்குட்புகுந்து

பேசா னொருவேளை-கண்டதெல்லாம்
பிரட்டென்று சொல்லுவான் முரட்டுத்தனம்

மன்னாரு சாமிபோல-கிளம்பி
வாய்விட்டலறுங்கு ரலிரெட்டுமே

ஐயோ சிவனேயென்பான்-கீழேபுரண்
டழுவான் யாரையுந் தொழுவானே

தூண்டிமீனதுபோல துள்ளித்துள்ளித்
துடிப்பான் பற்களைக் கடிப்பானே

சிவனென்று மூன்றுவாட்டி நாங்களுஞ்
செப்பவேணு மில்லாவிடில் வப்பிலுதைப்பான்

கோவிலுக்குப்போவோமென்பான்-எங்களையும்
கும்பிடச்சொல்லி யில்லாவம்பு பண்ணுவான்

சுற்றிவரச் சொல்லியடிப்பான்-சிவன்பேரைச்
சொல்லடா சந்நிதியில் நில்லடாவென்பான்

சொல்லியே தொலைக்கவேணும்-இல்லாவிடில்
சுக்குமாந் தடிகொண்டு நொக்கிடுவான்

கொம்பேறி மூக்கன்போலே-முதுகினில்
குத்துவான் புலிபோலே தத்துவானே

இதுவென்ன காரணமோ-எங்களுக்
கீனமாயிருக்குது மானமல்லவோ

கறுப்பண்ண சாமிதானோ-இருளன்
காட்டேரி வீரனிவன் வீட்டேரியோ

பாவாடை துரைதானோ-ரணபத்ர
காளியோ வுன்மத்த வீரனோ

பூசைகளும் போட்டுப்பார்த்தோம்-ஒன்றிலும்
போவதில்லை காரியமாவதில்லையே

எங்கள்வள்ளு வரைக்கேட்டோம்-அவர்
எடுத்துச்சொன்னாரிதை விடுத்துச்சொன்னார்

மயான ருத்திரனார்-பிடித்து
வாட்டுதடா இப்படியாட்டுதென்றார்

தெளியா தென்றுசொன்னார்-ஐயே
தெளியா தென்றுசொன்னார்.

ராகம்-பியாக், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

சேதிசொல்லவந்தோம்-நந்தனார்
சேதிசொல்லவந்தோம்

அநுபல்லவி

சாதிமுறைமைதெரியாதவனுமக்குத
வாதவனென்ருருமாதமாய்த்தெரிந்த (சேதி)

சரணங்கள்

ஏரைப்பிடித்துச்சற்றே உழுவான் - மன
தேங்கித்தள்ளாடியே விழுவான் - எங்கள்
சேரியைப்பார்த்தே யழுவான் - சிவ
சிதம்பரமென்றே தொழுவான் ஐயே (சேதி)

நாத்துமுடியைக்கையி லெடுப்பான் - அதை
நடத்தெரியாமலே விழிப்பான் - இதைப்
பார்த்திடும்பேர்களைப் பழிப்பான் - அடே
பாவியென்றெங்களை அடிப்பான் ஐயே (சேதி)

உதட்டையசைத்துமுணு முணுப்பான் - அவன்
ஊணுறக்கத்தையுந் துறப்பான் - நாங்கள்
அதட்டிப்பேசினு லடிப்பான் - பொன்
னம்பலவாணனைப் படிப்பான் ஐயே (சேதி)

ராகம்-கமாஸ், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

அடக்கியாளுமையே - அவனை - அடக்கியாளுமையே

அநுபல்லவி

அடக்கியாளுமந்தத் துடுக்குக்காரன்தனை
அடித்துப்பிடித்துக் கண்டித்துப்படபடத்து (அடக்)

சரணங்கள்

பொன்னம் பலவா யென்றவன் பேசி
பொழுதைப்போக்குவான் சாம்பலைப் பூசி
சன்னதங்கொண்டவன் போலவே யேசி
சண்டை பிடிக்கவரு வானவன் தோசி(அடக்)

பலித்துதையேயொரு மந்திரம் போட்டான்
பழமையான எங்களை இனிக் கூட்டான்
குலத்தைக்கெடுக்கவந்த இவனொரு கோட்டான்
கோபக்காரனெங்கள் வழிபட மாட்டான்(அடக்)

குளத்தைவெட்டச்சொல்லி கூலியைக் கொடுத்தான்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பயல்களைக் கெடுத்தான்

களத்தைச்சிக்கவே யெங்களை விடுத்தான்
காடுமண்டிவருஞ் சுடலையிற் படுத்தான்(அடக்)

வசனம்

சேதி சொல்லவந்த புலையர்களைப் பார்த்து வேதியர் சொல்லுவார்.

விருத்தம்

காலமே வந்தா னிங்கே கள்ளக் கும்பிடுகள் போட்டு
பாலனைப் போலே பேசிப் பசப்பினுன் போடா வென்றேன்
வேலைக்கு ழுலகி லந்த வினனைப் போலே காணேன்
சீலமாஞ் சிதம்பரத்தைச் சேரவே விடை கொ டேனே

வசனம்

அந்தணர் சொன்ன மொழியைப் புலையர்கள் கேட்டு மிகவுஞ் சந்தோஷங் கொண்டு சேரிவந்து சேர்ந்தபின் நந்தனு ரெப் போதும்போலே அந்தணரிடத்தில் வருகிறுர்.

ராகம்-துக்கடா, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

நந்தனுரும்வந்தார் - வெகு
சொந்தமானதங்க – ளையரைக்காண (நந்த)

சரணங்கள்

அங்கமுழுதிலும்நீறுபூசியே அரகரசிவசிவவென்றுபேசியே
சங்கையாருந்திருக்கைகள்வீசியே சாமிசாமிஎன்றுதன்னைஏசியே
தில்லைச்சிதம்பரப்பள்ளுபாடியேதரிசனங்காணேனென்றுவாடியே
அல்லலறுஞ்சிவலோகநதேடியே அடையவேணுமென்றிங்கே
[நாடியே. (நந்தனுரும்வந்தார்)

விருத்தம்

சாதிகுலம் பிறப்பென்னும் சந்தேகந் தெரியாது தானுய் நிற்கும், பேதகுணம் பற்றறுத்துப் பேரின்பம் வருஷித்துப் பேணிக் காக்கும், ஆதிபரா பரமென்னுந் திருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண் டானந்திக்க, வேதமொழி விளங்கிவருந்திருவாயால் விடை கொடுத்து விடுவீரென்ருர்.

கண்ணிகள்

ராகம்–உசேனி, தாளம்–ரூபகம்

தில்லையம்பலத்தலமொன் றிருக்குதாம் - அதைக்கண்டபேர்க்கு
ஜனனமரணப் பிணியை கருக்குதாம்

உயர்ந்தசிகரக்கும்பந் தெரியுதாம் - அதை பார்த்தவர்க்கு
உள்ளங்குளிரக்கருணை புரியுதாம்

பண்ணவர் அயன்மாலுந் தேடுமாம் - அந்தத்தில்லைக்காட்டில்
பாம்புபுலிக்குநிர்த்த மாடுமாம்

அரியபிரமனெழுத்தைத் தள்ளுமாம்-தனை அடைந்தவர்களை
ஆனந்தமுழுக்காட்டிக் கொள்ளுமாம்

போய்தரிசித்தோர் புண்ணிய சாலியாம் - அது தருமராஜன்
புரம்புகாமல் தடுத்த வேலியாம்

உருவில்லா தகுருவொன் றிருக்குதாம் - அது மூலக்கனலை
ஊதியெழுப் பிக்காண உருக்குதாம்

உருவமாகிவெளியே வருகுதாம் - அதுநான்மறைகட்கும்
உணர்வில்லாதகாட்சி தருகுதாம்

போய்வருகவுத்தாரந் தாருமே - தங்கள் பொன்னடிப்
போற்றுவேன் திருக்கண்ணால் பாருமே (தில்லை)

வசனம்

சிதம்பரம் போவேனென்று அந்தணர்கேட்கும்படி நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-சுருட்டி தாளம்-மிச்ர ஏகம்

தாதரிகிட—தகஜம்தரி-ஜனதஜணு—ததிமிதகிட - தகணம்தரி-தீனதத்திம், தகஜம்தரிகும்தரிணம்-தகணம்திதின்னத்தின்ன-ஜணம்தணம்தஜணுஜனுத, தத்தின்ணுகிடதகதோம்-தத்தின்ணு கிடதகதோம்—தத்தின்ணுகிடதகதோமென.

பல்லவி

ஆடியபாதத்தைக்காணுரே—பிறந்-தானந்தம்பூணுரே.

அநுபல்லவி

நாடுந்தைப்பூரணபூசத்திலே தில்லை
நாயகனுர்குருவாரத்திலே மன்றுள் (ஆடிய)

சரணங்கள்

பாசமறுத்துடல் வாசியொடுக்கி
பக்திபண்ணுங்காட்டில் பாம்புபுலிக்கி
ஆசையுடனே நல் லருளைப்பெருக்கி
அன்பர்களிக்கச் சிலம்புகுலுக்கி (ஆடிய)

கொட்டமடிக்கும் புலன்தொழில்நீக்கி
கோடிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைபோக்கி
வெட்ட வெளியிலே நெட்டிடத்தூக்கி
வேதம்பணிந்திடத் தென்முகம்நோக்கி (ஆடிய)

சேனுஞ்சடைப்புனல் பூமியில்சொட்ட
சேவித்துநாரதர் பாடியேகிட்ட
கோணங்கிழிந்தண்ட கோளமுமுட்ட
கோபாலகிருஷ்ணனும் மத்தளங்கொட்ட (ஆடிய)

வசனம்

ஆனபடியால், நான் சிதம்பரம்போக உத்தரவு தரவேணு மென்று அந்தணரைத் திருநாளைப்போவார் கேட்கின்றார்.

ராகம்-தோடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

உத்தாரந்தாரும்ஐயே-எனக்
கொருவருமில்லை-நான்பரகதியடைய (உத்தாரந்)

சரணங்கள்

விந்தைகள்கற்றதுமில்லை-யானொரு
பக்தியிற்சென்று பரகதியடைய (உத்தாரந்)

குற்றங்களெத்தனைக் கொடியேன் செய்தேன்
அத்தனையும்பொறுத் தாதரவாக (உத்தாரந்)

பெண்டுபிள்ளையென்று பேயனைப்போலவே
கண்டுகளித்துக் காலங்கழித்தவனுக்கு (உத்தாரந்)

தில்லைச்சிதம்பரத்தை தரிசித்துவந்துங்க
ளெல்லையைக்காத்துக்கொண்டிருக்கிறேனையா (உத்தாரந்)

வசனம்

நந்தனார் சிதம்பரம்போக உத்தரவு கேட்டதனால், வேதியர் அடிமையைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்

படிபுகழ் தில்லை நாதன் பத்தியே யுருவாய் வந்து
கடிநகராத னூரில் களித்திடும் நந்தனென்று
சிடுசிடு மூச்சி காட்டிச் சில்லிடம் போலே நெஞ்சம்
துடிதுடித் திடவே ஞாயந் தோசியும் பேசு வாரே.

ராகம்-சங்கராபரணம், தாளம்-மிசர ஏகம்

சேரிமுற்றுஞ்சிவபக்திபண்ணும்படி
விட்டையாமடி யிட்டையா
சேதிசொல்லவேணுமென்றுமிங்கேநீ
வந்தையோ அமைகிழ்ந்தையோ
காலைமாலையினில்வந்துதரிசனங்
காட்டுருய்நிலைநாட்டுருய்
கதறினலும்மூர்க்குருவிகருடன்போ
லாகுமோவதிவேகமோ
அடிமைவேலைசெய்யுமுந் தனுக்கிந்தக்கொண்
டாட்டமோ செனக்கூட்டமோ
அடக்கியாளமாட்டேனேசிங்கக்குட்டி
யல்லவோ அதைச்சொல்லவோ
காளிபூசையவர்போடும்போதுநீயும்
கண்டித்தையாம் மிகதண்டித்தையாம்
கபடமெல்லாம்வெளிப்படுவதாகும்வழி
மாட்டுறேனிதைநாட்டுறேன்.

வசனம்

நந்தனர் சிதம்பரம் போகிறேனென்று சொல்லுவதால் அந்தணர் கண்டிக்கிருர்.

ராகம்-மோகனம், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

பறையாநீசிதம்பரம் பரமென்றுசொல்லப்
படுமோடாபோகப்படுமோடா-அடா (பறையா)

அறியாத்தனமினிசொன்னலினிமே
லடிப்பேன்கூலியைப்பிடிப்பேன்பாவிப் (பறையா)

சிதம்பரமென்பதைவிடு விடு-கொல்லைச்
சேரடியிலேவந்து படு-நாத்தைப்
பத்திற்பிடுங்கினதை நடு-கறுப்
பண்ணனுக்கேபலி கொடுத்திடு-அடா (பறையா)

எப்போதுமொருதடி பிடி-கையி
லெடுத்துக்கொண்டேதமுக் கடி-உள்ளங்
கற்பனையாய்ப்பள்ளு படி-உன்தன்
கால்நோகாமலேகாடிமைக் குடி-யடா (பறையா)

கள்ளந்திருநற்குப் பாரு-உன்
 கால்படும்பண்ணையில் சேரு-இதை
சொல்வதுதானுனக் காரு-எப்போது
 சுகமுடன்வாழ்வது சீரு-அடடா (பறையா)

விருத்தம்

ஓதியடி வீரா வென்றும் உக்கிர மாடா வென்றும்
பதிபெறுங் கருப்பா வென்றும் பாவாடை ராயா வென்றுந்
துதிபெறு மிருளா வென்றுந் தொட்டியச் சின்ன னென்றும்
மதுக்குடம் பிசிதம் வைத்த ருந்தியே வணங்கு வாயே.

வசனம்

அந்தணர் நந்தனரைக் கண்டித்து மறுபடியும் நல்ல வார்த்தைகளால் சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-மாயாமாளவகௌளம், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

நந்தா-வொருசேதிசொல்வதைக்கே
ளிந்த-பங்குதோன்றியநாள்முதல்
சொந்த-முறிபெழுதிக்கொடுத்துநீ
வந்த-பறையனலவோமறந்தாயா (நந்தா)

பாரு-இந்தவயல்வரப்பைவெட்டி
பேரு-அந்தக்கண்ணியைவெட்டிப்பண்ணை
சேரு-பொருப்புள்ளவனையன்றி
யாரு-யிதுவல்லவோகாரியம் (நந்தா)

வாடா-வுன்கூலிமுழுதுந்தர
வோடா-பண்ணைப்பறைச்சிகளுடனே
நாடா-பழனங்கடோறும்நடப்
போடா-இதுவல்லவோபுண்ணியம் (நந்தா)

பாடு-உன்கறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடு-கள்ளுசுள்ளுடன்பூசைகள்
போடு-நெல்விளையும்படிக்குவழி
தேடு-புத்திசொன்னேனிதுதான் (நந்தா)

வசனம்

வேதியர் நந்தனரைச் சிதம்பரம் போகாதே யென்று கண்டித்துச் சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-நாதநாமக்கிரியை, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாதே-சொன்னேன் சிதம்பரம்போகாதே

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போனால் ஹிதம்பெறலாமென்று
சேதிசொல்வதுன் சாதிக்கடுக்குமோ (சிதம்)

சரணங்கள்

கள்ளக்கும்பிடுதனைப் போடாதே உன்
கபடமெல்லாமிங்கே காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடாமுழுமூடாகீழே
தள்ளிவிட்டுவுன்னைத்தகுந்தபடி செய்வேன் (சிதம்பரம்)

நாத்தைப்பிடுங்கிகண்ணி நடவேணும்-அந்த
நஞ்சைவயலைச்சற்றே யுழவேணும்
பார்த்துப்பரம்படித்துப் பழுதுவராமல்
பாயும்சலம்விட்டுப் பார்த்திடுவாய்நீ (சிதம்பரம்)

அடிக்கடிமறுத்துநான் சொல்லவோ-நீ
அடிமைக்காரப்பய னல்லவோ
எடுத்துக்காட்டுவே னிருக்குதுசாதனம்
தடுத்துப்பேசினால் தாடையிலடிப்பேன் (சிதம்பரம்)

வசனம்

அந்தணர் கண்டித்துச்சொன்னதால் நந்தனர் துயரமடைந்து சேரியில்வந்து சிவனை நினைந்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகின்றார்.

ராகம்-உசேனி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

பக்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால்-முக்திபெறலாமே

அநுபல்லவி

எத்திசையுமெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்நிறைந்திருக்கும்
வஸ்துவென்றுஅம்பலவன் மலரடியேதினந்தோறும் (பக்தி)

சரணங்கள்

கட்டமுகிச்சோரனிடங் காதலது போலே
தடுகிவருங்கன்றருகில் கபிலையது போலே
கட்டவரைத்துணிகிடையா கசடனொரு காலே
காவலனார்பதம்வருகில் களிப்பதனைப் போலே

கண்டுமுறைகிழகலக்கண்டறியார் மதுமயக்கங்
  கற்பனையாமிப்பிரபஞ்சஞ்சொற்பனம்போலொப்பிமிகும் (பக்தி)

தாயடிக்கில்பால்குடிக்கத் தழுவுதல்திருஷ் டாந்தம்
  சடலம்பொறுக்காமல்துயர்தருகிலு மோகாந்தம்
ஆயிருந்துவழுத்திலிந்தமாயையுப சாந்தம்
  ஆகுமென்றுசாதனங்கள்வழங்குது வேதாந்தம்
காயஞ்சனிக்காதிருக்கக் கண்டுகொள்ளவேண்டுமென்றால்
  காசுபணம்பாசமது மாசறவே நேசமுடன் (பக்தி)

பச்சைமரத்தாணிபோலேபதிந்துமனம் நாடி
  பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பொன்னம்பலனைக்கொண் டாடி
இச்சைபொழிந்தைம்புலன்களைம்பொறிகள் வாடி
  ஏகாந்தமானபரிபூரணத்தைத் தேடி
அச்சமறந்திருவிழியி லானந்தநீர்கரை புரள
  அரனேதிரிபுரனேகங்கா தரனேபராபரனே யென்று (பக்தி)

வசனம்

சேரியில் சிவபக்தி பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற பன்னிரு பேர்களுடன் நந்தனாருமிருந்து பக்திபண்ணும் நாளையில் ஒரு நாள் நந்தனார் பன்னிருவருடைய பக்தி திடப்பட்டதோ இல்லையோவென்று அறியப் பரிட்சை பார்த்தார்.

இருசொல் அலங்காரம்

நந்தனார்—சிவதலத்தில் சிதம்பரமேகாட்சி யென்றார்
அவர்கள்—அவித்தைகளைத் தூண்டிநிற்றல்ஆட்சி யென்றார்
நந்தனார்—சிற்சபையின்மகிமையென்னசெப்பு மென்றார்
அவர்கள்—அச்சுதனுங்காணுவானந்த மென்றார்
நந்தனார்—ஆசையினாலென்ன பலனாகு மென்றார்
அவர்கள்—நாக்கதிலுற்சிவநாமம் நவிலுவோ மென்றார்
நந்தனார்—கற்றதனாலென்ன பலன்கண்டீ ரென்றார்
அவர்கள்—கொத்தடிமைக்காரப் பலன்கொண்டோ மென்றார்
நந்தனார்—அம்பலத்தை திரைபோடத் தொடங்கினாரே
அவர்கள்—அம்புவியில் மாயைக்கு ளடங்கினாரே
நந்தனார்—மனந்திருத்திக்கொண்டார்க்குவாராததில்லை யென்றார்
அவர்கள்—மனவருத்தங்கொண்டார்க்கும்மாறாத தொல்லையென்றார்
நந்தனார்—ஜாதியிலேஎளியவ நானறிவேனே வென்றார்
அவர்கள்—ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரே யென்றார்

நந்தனர்—ஞானமிலாதவர்க்கு முக்திநாடா தென்றார்
அவர்கள்—ஈனமில்லாச்சிவபக்திக் கீடே தென்றார்
நந்தனர்—மதியில்லாதவர்க்கெல்லாம் விதியே யென்றார்
அவர்கள்—துதியில்லாதவர்க்கெல்லாங் கதியே தென்றார்
நந்தனர்—பவக்கடலைக்குளப்படிபோல் பகுப்பா ரென்றார்
அவர்கள்—சுகக்கடலிலினைப்பாறி சுகிப்பா ரென்றார்
நந்தனர்—பார்ப்பானுத்தரங்கொடுப்பானோ வென்றார்
அவர்கள்—காப்பாற்றுங்கடவுள் கைப்பார மென்றார்
நந்தனர்—படித்தபடிகாட்டிவிட்டேன் பலமாச் சென்றார்
அவர்கள்—அடித்துப்பால்போட்டுவிட்டதாலே யென்றார்
நந்தனர்—அங்கேயேன் நீங்கள் வராததோ வென்றார்
அவர்கள்—இங்கையேனதுதான் இராததோ வென்றார்
நந்தனர்—எங்கும்நிறைந்த பூரணங்கா ணென்றார்
அவர்கள்—இங்கேயிருந்து மியற்றுங்க ளென்றார்.

வசனம்

இப்படி யிருக்குநாளில் ஒருநாள் நந்தனர் தனக்குத்தானே பரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகிப் பாடுவார் :

ராகம்-ஜஞ்ஜுடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

பாடுவாய்மனமே சிவனைக்கொண்-டாடுவாய்தினமே

சரணங்கள்

இந்திரன்முதலிய இமையவர்க்கதிகார
நந்தியின்மீதேறும் நம்பன்பதம்போற்றி (பாடுவாய்)

ஆலமுண்டேய மரரைக்காத்ததிரு
நீலகண்டன்கழல் நெறியுடன்போற்றி (பாடுவாய்)

சீலமாதவர் சித்தம்நின்றுடுஞ்
சூலபாணியெனுஞ் சுயம்புதாள்போற்றி (பாடுவாய்)

மோகமாம்துன்பம் மூழ்கிக்கெடாமல்
ஆகமமுறையாய் அந்திவண்ணனைப் (பாடுவாய்)

பஞ்சாக்ஷரந்தனைப் பக்தியாயுருவேற்றி
மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றுய்யமேலோனைநீபோற்றி (பாடுவாய்)

ராகம்-தோடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

சிதம்பரமேநினை மனமே-முத்தி-பதம்பெறலாகும்முனமே

அநுபல்லவி

சதம்சதமெனும்பொருள் பதம்பதம்வினை மருள்
சமரசநடம்புரி சாமிசிதம்பர நிமலன் திருவுரு நீகொள்ளரகர (சித)

சரணங்கள்

ஒழியாக்கவலைகொண்டு விழலாய் ஆனால்
உண்மையில்லாவீட்டை நிழலாய்

தழுவா திருந்ததில்லைசலனமில்மேல் வீட்டை
சார்ந்தா லல்லோ நல்லசாபல்யமாம் பாட்டை

சந்ததமும்பெற பந்தமுமேயற
எந்தவினைத்திற முந்தூரம்பெற (சிதம்)

தேகமெடுத்தவருமை யறிவாய்-மோசத்
தெரிவையர்வலைச்சிக்கி முறியாய்

சாகுமட்டுஞ்சஞ்சாரமே மேவிட்டு
சலியாமலேயுழைத்துச்சண்டாளமாந் துட்டு

சம்பாத்தியமது வம்பாகும்விதி
நம்பாதித்ததி தெம்பாயதிப்தி (சிதம்)

உனக்குள்ளேயுணர்வாய் நீமோனம்-உண்மை
ஓம்வழிகாட்டுமே ஞானம்

தனக்குச்சிதம்பரம்சார்ந்தாலே தன்மயம்
சத்தியமாய்க்கூட்டும் சாம்பிராச்சிய சின்மயம்

சரிவரசிவகுரு பரமயமாய்வரு
முருவெளியெனுமொரு பொருளதுவாந்திரு (சிதம்)

நாமாவளி

ஹர ஹர ஹர ஹர மகாதேவா
அம்பிகைமகிழ்பொன்னம்பலவா.

வசனம்

நந்தனார் சிலநாளானபின்பு அடிமைகொண்ட அந்தணரிடத்தில் வந்து சிதம்பரம்போக மிகவும் வருந்தி உத்தரவு கேட்கின்றார்.

விருத்தம்

வேதியரே பெரியவரே நல்லவரே நான்கடையன் விண்ணோர் மெச்சும், சாதியரே பலகலையுங் கற்றுணர்ந்து புரையில்லாத் தவமே செய்யும், போதியரே புத்தியிலா யான்புலையனேதறியேன் புண்யமூர்த்தி, ஆதிகுரு சிதம்பரத்தைக்காணவென்றே யாசைகொண்டே னனுப்புவீரே.

ராகம்-ஆரபி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

தில்லைச்சிதம்பரத்தை யொருதரமாகிலுந்
தெரிசித்துவாவென்றுத் தாரந்தாருமையே

அநுபல்லவி

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக் கண்டால்பிறவிப்பிணி
இல்லையென்றுபெரியோர் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன் (தில்)

அல்லலறுக்குந்திரு வம்பலநாயகன்
அல்லும்பகலுமாடி யானந்தம்பெருகிய (தில்)

ஆதிமுதலாயென்னை யடிமைகொண்டதல்லவோ
வேதகுலமேயென்தன் மீதில்தயவுசெய்து (தில்)

ராகம்—நாதநாமக்கிரியை, தாளம்—மிச்ர ஏகம்

பல்லவி

தெரிசிக்கவேணுஞ்-சிதம்பரத்தைத்—தெரிசிக்கவேணும்

அநுபல்லவி

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகளறும்
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாறவே (தெரிசிக்க)

சரணங்கள்

பத்தர்பணியுந்திருக் கூத்தன்சந்நிதிதொழு
தேத்திப்பிறவிதுய ராத்தியெப்போதும் (தெரிசிக்க)

வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள்
நாதனைக்கரங்குவித் தாதரவாகவே (தெரிசிக்க)

ஈசனேபுலியூரில் வாசனேகனகச
பேசனேயென்றுநட ராஜனைப்போற்றி (தெரிசிக்க)

காமத்தையகல்பவர் வாமத்தினின்றுசிவ
நாமத்தைச்சொல்லியர்த்த சாமத்தில்வந்து (தெரிசிக்க)

ஞாலம்புகழுமவன் மாலையணியுங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழுஞ் சிலபொற்பாதத்தை (தெரிசிக்க)

வசனம்

நந்தனர் தெரிசனஞ் செய்ய உத்தாரங் கேட்க அந்தணர் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்

புத்திசொல்லிக்கேளாத மூடாவுன்தன்
  புரட்டெல்லாநானறிவேன் போடாபோடா
பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும் பறையர்க்கேது
  பார்ப்பாரதெய்வமது பலித்திடாது
குற்றமுண்டுன்சாதியிலே வழக்கமில்லாக்
  கொள்கையதுசேரியிலே கூடாதப்பா
பித்தமதுகொண்டவன் போலிங்கேவந்து
  பேசாதேபோபோ வென்றேசுவானே.

ராகம்-முகாரி, தாளம் ஆதி

பல்லவி

சிதம்பரதரிசனமா-நீயதைச்-சிந்திக்கலாமாபறையா

சரணங்கள்

சிதம்பரதெரிசனஞ்-சதுர்மறையோர்கள்
  செய்வதுஞாயம்-நீசொல்வதுமாயம்
சொல்லாதே-இங்கே-நில்லாதே
  சேரிக்குப்போடா-நாளைக்குவாடா (சிதம்)

சனகமகாமுனி-யோகிகள்தேடிய
  கனகசபேசனைக்-கண்டறிவாயோ
பேசாதே-கை-வீசாதே
  வீரனைத்தொழடா-ஏரியைஉழடா (சிதம்)

தவமுடையோர்கள்-தரித்திடுமந்திரஞ்
  சிவபதமென்று-சேவிக்கலாமா
ஆகாது-வினை-போகாது
  விரைதலும்நன்றோ-அறுதலிமகனே (சிதம்)

வசனம்

உழுது, சேறுபண்ணி, பரம்படித்து, விரைதெளித்து, நாத்துபறித்து, நடவுநட்டு, மடைதிறந்து, மடைகோலி, களை

பிடுங்கி, காத்திருந்து, பதத்திலறுத்து, கட்டி யடித்து, நிரம்பிய பட்டையைக் காப்பதுமில்லே, இராக்காலங்களில், பந்தம் பிடித்து தடி எடுத்து, கொம்புதம்பட்ட முழக்கி, கோலாகலமாகி, நாலு பறையரோடுங் கூடி, வரப்பைவிட் டூரைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்ட காவல் காப்பதுமில்லே, உனக்கு வேண்டிய ஊணுறக்கம் முதலாகிய தேக தருமம் மறந்து எப்போதும் தில்லே யம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரம் என்று, பித்துப்பிடித்துத் தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாய்விட்டலறிப் பேய்பிடித்தவன் போல மதிமயங்கி உடல் கலங்கி எல்லோரும் பழிக்கக் கீழே புரண்டழுது தத்துபித்தென்று தள்ளாடிய காரணமென்ன" வென்று அந்தணர் நந்தனரைக் கேட்கின்றார்.

ராகம்—ஸௌர்யகாந்தம், தாளம்—மிச்ர ஏகம்

பல்லவி

நந்தாவுனக்கிந்தப்ரமை வந்தகாரணம் நானறிந்திடச் சொல்லு [வாய்

அநுபல்லவி

அந்தரங்கமுள்ள சொந்தப்பறையனு
யண்டியிருப்பதுபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய் (நந்தா)

சரணங்கள்

சாதிமுறைமைதுறந்தாய்-தில்லேச்
சபாபதியைநினைந்தாய்
சூதுக்காரப்பறையருடன்கூடிச்
சும்மாவிருப்பது-எம்மாத்திரம்நான் (நந்தா)

குலத்திலில்லாதவழக்கம்-நீயதைக்
கொண்டாடுகிறமுழக்கம்
வெளுத்ததிருநீறென்ன எருமைச்சாணியது
மேனியிலணிவாரோ—வையகந்தனில் (நந்தா)

திருட்டுப்புரட்டுமறியாய் பொல்லாத்
தீங்குவார்த்தையுரையாய்
முரட்டுத்தனத்தையென் முன்னேகாட்டி
விரட்டிப்பேசுருய்-வெறிமயக்கமோ அடா (நந்தா)

வசனம்

வேதியர் நந்தனரைப் பார்த்துச் சிதம்பரபிரமை வந்த காரணமென்ன வென்று கேட்டபின் நந்தனர் வேதியருக்குச் சொல்லுவார்.

விருத்தம்

மனங்கண்ட விடமெல்லாம் போகாமலாணையிட்டு மறித்து வாங்கி, அனல்கண்ட மெழுகதுபோ லெனதுள்ளந் தனதாக வருளிக்காக்கும், புனல்கொண்ட வேணியனைப் புண்ணியன் புராந்தகனை போற்றி செய்யக், கனங்கொண்ட தில்லைநகர் போய்வருவேன் கருணைவழி காட்டுவீரே.

வசனம்

நந்தனார் வேதியரைப் பார்த்து உத்தாரங் கேட்க அந்தணர் சொல்லுகின்றார்.

ராகம்—சாவேரி, தாளம்—ரூபகம்

பல்லவி

நட்டநடவுவிளையும்பொட்டவெளியைத் தொட்டபோதிலும் (நட்)

சரணங்கள்

கெட்டமதியைவிட்டுவிட்டு கேளடாபண்ணையாளடா
கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்கால் பட்டதினால்பசுமைகொண்டு ()

விருத்தம்

கதிரொருமுழமேநீளுங் கட்டுமுக்கலமேகாணுந்
துதிபெறுநந்தாவுன்கை தொட்டதேதங்கமாகும்
பதிதனிற்பெருமைசொல்லும் பறையனாயிருந்துதில்லைச்
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டாய் செய்தொழிலோவென்றாரே.

வசனம்

நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப்பித்து தெளியாமையால் வேதியர் என்ன செய்யப் போகிறேனென்று துயரமுற்று நந்தனாரைப் பார்த்துப் புலம்புவார்.

ராகம்-நன்யாசி, தாளம்-ஜம்பை

பல்லவி

பித்தனாய்போனதென்ன-நந்தா (பித்த)

அநுபல்லவி

எத்தனையோபுத்திக ளெடுத்துப்படித்தும் (பித்த)

சரணங்கள்

சித்தமிப்படி செய்ததாரோ
பத்துதவில்லாமலே பண்ணியவராரோ
பக்தியென்றும்பெய ரிட்டதாரோ
நித்தமும் இப்படியே நிலையிட்டதாரோ(பித்த)

எத்திசைகளும்புகழ் பெற்றிருந்தும்-பல
வித்தைகளனேகம் விளம்பத்தெரிந்தும்
பக்தியோடுசகல மும் அறிந்தும்உனது
கர்த்தனெனும் பேரோடு நானேயிருந்தும் (பித்த)

வசனம்

மனதிற்றுயரமுற்ற வேதியரை நந்தனார் மிகவும் வணங்கிச் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்

பித்தமதுதெளிந்துவிட மருந்துண்டு தில்லைவனம்பேணிச் சென்று, சத்திசிவகாமிப்பெண்சந்நிதியினேராகித்தலைவணங்கி, தித்தியென்றுநடனமிடுந்திருக்கோலங் கண்குளிரத்தெரிசித்தால், பித்தமதுதெளிந்துவிடும்வேதாந்தமறைசொரியும் பெரியகோவே.

ராகம்—எதுகுலகாம்போதி, தாளம்- மிச்ர ஏகம்

பல்லவி

பித்தந்தெளிய மருந்தொன்றிருக்குது—பேரின்பமன்றுள்ளே.

அநுபல்லவி

மற்றமருந்துகள் தின்றாலுமுள்ளுக்குவல்லேவல்லே—ஐயே அடுமை
(பித்தந்தெளிய)

சரணங்கள்

பாம்பும்புலியுமெய்ப்பாடுபட்டுத்தேடி பார்த்துப்பயிரிட்டது
பாரளந்ததிருமாயனும்வேதனும் பார்த்துக்களித்ததுண்டு [னம்
பார்வதியென்றொருசீமாட்டியதில் பாதியைத்தின்றதுண்டு—இன்
பாதியிருக்குபறையா நீயும்போய்ப்-பாரென்றுத்தாரம்தாருந்தீரும்
(பித்தந்தெளிய)

பத்துத்திசையும்பரவிப்படர்ந்தாலும் பார்த்துப்பிடியாரே
தத்திக்குதிக்குந்தாளங்கள்போடுந் தண்டைச்சிலம்புகொஞ்சுந்
தித்திக்குந்தேனேசெங்கரும்போ நல்லசித்தமுடையார்க்கே—என்
சித்தத்தைக்கட்டியிழுக்குது அங்கேசென்றால்போதுங் கண்டால்
தீரும் (பித்தந்தெளிய)

ஊரைச்சொன்னாலுமிப்பாவந்தொலையு மூழ்வினையூடறுக்கும்
பேரைக்கொண்டாடிப்புலம்புகிறார் வெகுவெகுபேர்களுக்குபிழைப்
சாருநரைதிரைதீருமருந்துச் சாதியைப்பாராது-இன்னந் [பு
தீராதநோய்கள்படைத்தவெனக்குத் தீருந்தீருமையே அடுமை
(பித்தந்தெளிய)

ராகம்-ஜேஞ்ஜுடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாம விருப்பேனோ
சென்மத்தைவிணுக்கிக் கெடுப்பேனோ (சிதம்பரம்)

சரணங்கள்

பக்தியுமனமும் பொருந்தினதங்கே
சத்தியஞ்சொன்னேன் சடலமுமிங்கே (சிதம்பரம்)

ஆசையுநேசமு மானந்தமங்கே
பேசலும்பாசமும் பிதற்றலுமங்கே சிதம்பரம்)

வசனம்

இப்படி நந்தனர் சொல்ல வேதியர் மூர்ச்சையடைந்து விழுந்து தெளிந்து எழுந்து சொல்லுவார்:

விருத்தம்

நாற்பது வேலி பூமி நடவுநட் டாக வில்லை
பார்ப்பது மில்லை சைவப் பழம நு தின்ருய் பண்ணை
காப்பது மில்லை யுன்னைக் கைவிட மனதும் வல்லை
சேர்ப்பதாலாவ தில்லைச் சேரியிற் றெலைந்து போடா.

வசனம்

என்று வேதியர் இட்ட கட்டளைப்படி சேரியில் நந்தனர் வந்து பக்திபுரியும் பன்னிரண்டுபேர்களைப் பார்த்துச்சொல்லுவார்:

கண்ணிகள்

ஆசை நேச ராகுந் தோழரேகேளுங்கள்
பேசுந்தெய்வங்களுண்டோ யீசனல்லால்நமக்கு (ஆசை)

ஆயன் மாயன் அன் றடிமுடிகாணுத
நேயனழலுருவாய் நின்றநின்மலனல்லால் (ஆசை)

மண்ணய் விண்ணய் மற்றுளப்பொருள்களாய்
எள்ளுளெண்ணெய்போ லிருக்குமீசனல்லால் (ஆசை)

அருவா யுருவா யண்ட பகிரண்டமெங்கும்
பரமாய்நின்றதந்தப் பராபரத்தையல்லால் (ஆசை)

வசனம்

என்று நந்தனர் சொல்லிப் பின்னும் ஆனந்தக்கூத்தாடுவார்.

ராகம்-தன்யாசி, தாளம்-திரிபுடை

பல்லவி

ஆனந்தக்கூத்தாடினர்-ஆனந்தநந்தனர்
ஆனந்தக்கூத்தாடினர்

அநுபல்லவி

வானுந்துதிதேவர் முனிவர் ஜயஜயவென்று
வாழ்த்தும்பிரானடிகள் வாய்ப்பதெப்போதோவென்று (ஆநந்)

சரணங்கள்

மாயவலைக்குட் பட்டு-அதிலெப்போதும்
மாளாத்துயரப் பட்டு

மாயமுன்னுகவந்து வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேன்களிக்கவென்முன் னுடுவரென்றேபோற்றி (ஆநந்)

கவலைப்படாதே நெஞ்சமே-காலன்கைப்பாசம்
கண்முன்வராதே அஞ்சுமே

தவநிலையையுணர்த்த சன் மார்க்கர் தமக்கன்று
தற்பதத்தைக்காட்டினேன் தனைக்காணுவேனுவென்று (ஆநந்)

காயமிதுவுஞ் சதமா-அன்றியுற்பவங்
காண்பதொவ்வொரு விதமா

ஆயுமெழுபிறப்பா யவதரித்ததுண்டென்றும்
தூயபதத்தாலந்தத் துகளற்றிருப்பேனென்றும் (ஆனந்)

வசனம்

இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டு பேர்களையும் வேலைசெய்ய வொட்டாமல், தன் சமீபத்தில் நிற்க வைத்துக்கொண்டு போதித்திருப்பதை வேதியன் கேள்வியுற்று நந்தனரைச் சீறிக் கடுங் கோபஞ்செய்ய நந்தனர் வேதியர்க்குச் சொல்லுகின்றர்.

ஸ்ரீராகம், தாளம்—ஆதி

பல்லவி

ஏதுக்கென்மீது இத்தனைபேதகம்
எண்ணுவனே தோதகம் (ஏது)

அநுபல்லவி

காதகாரம்மனக் கசடர்சொன்ன சொல்லை
சாதனைசெய்து சாதித்தீர்பிழையொன் றில்லை (ஏது

சரணங்கள்

நான் உங்களுக்குப் பண்டு-சாசனஞ்செய்து
நலமாய்த்தந்த துண்டு

தோன்றலேநீசொல்லுஞ் சொற்படிச் செய்கிறேன்
பான்மையாகநித்தம் பக்தியாய் உய்கிறேன் (ஏது)

காசளவு நன்மை-செய்தோரை யொரு
காலும்மறவாத் தன்மை

தாசனுக்கெப்போது முண்டுதாமே கண்டு
யோசிக்கப்போகிறீர் இனிமேல் நான்செய்தொண்டு (ஏது)

ஏழைநான் தானே-சூதும்வாதும்
ஏதொன்றறி யேனே

மேழியுடனேயொரு மேதிகாளைக ளெங்கே
ஊழியனுக்கும் உழு கயிறுங்கொடுப்பீ ரிங்கே (ஏது)

நந்தனார் ஏருழுதல்

விருத்தம்

வணக்கமாய்ச் சொல்லும் வார்த்தையை யுணர்ந்து
வஞ்சனை யிலாத வேதியனும்
கணக்கிலாத் தனது பண்ணையாள் வசத்திற்
கைப்பிடியாக வொப்பித்து
பிணக்கிலா னிவன்சொற் படியெலாஞ் செய்வான்
பின்னிடான் அழைத்துப்போவென்ன
இணக்கமாய்க் கொண்டுபோயினர் நந்தன்
ஏர்த்தொழில் மிகப்புரிந் தனனே.

ராகம் சஹாநா, தாளம்-மிச்ர ஏகம்

பல்லவி

பக்தியாயாண்டை சொற்படிசெய்தான் நந்தன்பலருடன்கூடிமிக

அநுபல்லவி

கர்த்தனைசித்தங்களித்துக் கதித்தவன்
கமலபாதத்தை நாடி-மெத்தக்
காதலாகவேகொண் டாடி
மனம் நீடி (பக்)

சரணங்கள்

நீருள்ள ஆதனூர் நஞ்சை புஞ்சைகளை
நித்தமுமேர்கொண்டு பழுது-அறச்
சுத்தமதாகவே யுழுது
காலைப் பொழுது (பக்)

கறுப்பு வெளுப்பு சிவப்பு நிறமுள்ளக்
காளைகளைக்கட்டிப் பூட்டிபொற்
காறுவொன்றதிலே மாட்டி
ஏ ரோட்டி (பக்)

கந்தன்கறுப்பன்கடம்ப னிடும்பன்
கரியனவன்தம்பி பெரியன்-சின்னக்
காத்தானவன்மகன் சொரியன்-சின்னக்
குள்ள நரியன் (பக்)

சீரகச்சம்பா சிறுகருடன் சம்பா
சிறந்தமணக்கத்தை நட்டு-கம்பு
சோளத்துவரையு மிட்டு
பயி ரிட்டு (பக்)

வசனம்

இவ்விதமாய் ஏர்த்தொழில் புரிந்துகொண்டிருந்த நந்தனர், "இனிமேல் சிதம்பரம்போவேன், போகாவிடில் பிராணனைவிடுவேன், அன்றியும், சேரியில் வரமாட்டே" னென்று சொல்லிக்கொண்டு வேதியர்பால் சென்று தலைவணங்கிக் கரங்குவித்து மனந்துடித்துக் கண்டித்துச் சிதம்பரம்போக உத்தாரங் கேட்கின்றார்.

விருத்தம்

பொய்ச்சடலம் யுழுக்கூடொன்பது வாசற்றுேற்பையைப் போற்றிசெய்யும், துச்சனிவ னென்றெண்ணித் தள்ளாம னன்னெறியைச் சொல்லவேணும், பச்சைமிகுந் தொடியழகி சிவகாமி மாதுபங்கன் பாதங்காண, இச்சைமிகுந் திருக்குதையே அம்பலத்தைக் கண்டு களித் திறைஞ்சுவேனே.

ராகம்-சாவேரி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

பொன்னம்பலவாண னடிதொழுவா - ரொருவரன்றிப்
பிறவிக்கடலிடையில் கிடந்தழுவார்

அநுபல்லவி

இன்னும்பலதெய்வங்களுமிருக்கு-தெனக்கிவர்போலவே
தில்லைதயவில்லைஏழை யிடத்திலிருந்தருள்செய்திடும் (பொ)

சரணங்கள்

வேதமொருநான்குமறியாத பரம்பொருளாகிலும்
வேண்டும்பதஞ்சலிக்காக வேதில்லைப்பதிவந்து

பாதச்சிலம்பசையமணி குலுங்கப்பிறையிலங்க
பணிபடமாடவேசடையாடவே பரமானந்தக்கூத்தாடிய (பொ)

உலகந்தனில்ககனமதுபோ லெங்கினும்பரிபூரண
முருவற்றதுமருவற்றது குறையற்றிடுஞ்செல்வங்

கலியற்றவர்மதமற்றவர் விடையத்தினிலுருவற்றிட
கலைகற்றவர்வலயத்தவ ரிதயத்தினடனமாடிய (பொ)

இரவுபகல்கருமங்களி லிழுக்கும்பொறிகணங்களதை
இழுத்துவசப்படுத்தும் வகையெனக்குத்தெரியாது

பரவிவரும்ராகாதிச்சர ணடங்கிமனதொடுங்கிவழி
பார்க்குமிடமார்க்குமரிதாகும் பாலகிருஷ்ணன்தொழும் (பொ)

வசனம்

இவ்வகையாய்ச் சொல்லும் நந்தனரைப் பார்த்து வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்

மெள்ளப்பேசிமெழுகிருயனுதின மூடாவுனக்கித்தனை
கள்ளக்கும்பிடிலாவதென்னபலனோ நாட்டுப்பசாசல்லவோ
துள்ளித்துள்ளித்துடிக்கிருய்சிவ பதஞ்செல்லாதுஉன்ஜாதியில்
எள்ளுக்கொல்லையில்மாடுவந்துதொடரா தேகும்படிசெல்லடா.

வசனம்

இப்படிச்சொல்லிய வேதியருடனே நந்தனர் தனக்குத் தெரிந்த வித்தைகளை அத்தருணத்தில் சொல்லிக் காட்டுவார்.

முன் நந்தனர், பின் வேதியருமாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் ஏட்டிக்குப் போட்டியான

இருசொல் அலங்காரம்

நந்தனர்—தில்லையைப்பார்க்கவில்லையே யென்றார்
வேதியர்—கொல்லையில்மிளகாயில்லையோ வென்றார்
நந்தனர்—கள்ளம்போனுலுள்ளதுகாணு மென்றார்

வேதியர்—வெள்ளம்போலுலுள்ளதுவினையு மென்றார்
நந்தனார்—திருச்சிற்றம்பலங்கண்டால்தேகங்களிக்கு மென்றார்
வேதியர்—பொரிச்சகுழம்புகொண்டால் தேகம்பெருக்கு மென்றார்
நந்தனார்—அரகராவென்றால்பாவம்போ மென்றார்
வேதியர்—பறையனைக்கண்டால்பாவமா மென்றார்
நந்தனார்—வெட்டவெளியிலேமனமுட்டிப்பாரு மென்றார்
வேதியர்—பொட்ட வெளியிலேகுழிவெட்டிப்பாரு மென்றார்
நந்தனார்—எனக்குஊறியஞானமாரியேமதி யென்றார்
வேதியர்—உனக்குநாறியபறைச்சேறியேகதி யென்றார்
நந்தனார்—கர்த்தாவேயென்னுள்ளம்பெற்று ரென்றார்
வேதியர்—கத்தாழையக்கினியில்பற்று தென்றார்
நந்தனார்—மறையோருக்கெப்போதும்வாயினாலேதர்க்க மென்றார்
வேதியர்—பறையருக்கெப்போதுஞ்சேரியேசொர்க்க மென்றார்
நந்தனார்—கொள்ளித்தேன்போலென்னைக்கொட்டாதே யென்றார்
வேதியர்—அள்ளித்தந்தேனென்னைத்திட்டாதே யென்றார்
நந்தனார்—கடுமைகொண்டேகவலைப்படுத்துவதே னென்றார்
வேதியர்—அடுமைபூண்டும்அவலப்படுந்துவதே னென்றார்
நந்தனார்—தில்லையோடென்னைச்சேர்ப்பீரோ வென்றார்
வேதியர்—எல்லையோடுமுன்னைப்பார்ப்பேனோ வென்றார்
நந்தனார்—திருவாதிரைவருகுதுபோவேனே யென்றார்
வேதியர்—மறவாதிருபறையாபோகாதே யென்றார்
நந்தனார்—தெரியாதுமெள்ளப்போவேனே யென்றார்
வேதியர்—மரியாதையல்லப்போகாதே யென்றார்
நந்தனார்—ஆனையைவிட்டுவழிகாட்டும்பெரியோரே யென்றார்
வேதியர்—பிராணியைவெட்டும்பழிகாட்டும்புலையரே யென்றார்
நந்தனார்—ஆடிப்பாடிப்படிப்பே னென்றார்
வேதியர்—தேடித்தேடிப்பிடிப்பே னென்றார்
நந்தனார்—தில்லையிலேகலங்காமல்நாடுவே னென்றார்
வேதியர்—கொல்லையிலேவிலங்காகப்போடுவே னென்றார்
நந்தனார்—சிந்தைநொந்துதவிப்பேனே யென்றார்
வேதியர்—வந்துவந்துஅலப்பாதே யென்றார்
நந்தனார்—கெஞ்சினால்நெஞ்சமுருகாதோ வென்றார்
வேதியர்—அஞ்சினால்பஞ்சம்வருகாதோ வென்றார்
நந்தனார்—சிதம்பரம்போகவுத்தாரந்தாரு மென்றார்
வேதியர்—இதம்பெறலாம்கத்தாதேபோது மென்றார்

நந்தனர்—சீக்கிரமாய்ப்போவே னென்ருர்
வேதியர்—போக்கிரியாய்ப்போவா யென்ருர்
நந்தனர்—அன்னீதஞ்செய்யே னென்ருர்
வேதியர்—சொன்னதுதவருதே யென்ருர்
நந்தனர்—எங்கள்சாதிக்குஎன்னவழி யென்ருர்
வேதியர்—உங்கள்சாதிக்குஇந்தவழி யென்ருர்
நந்தனர்—உற்றதுஓது மென்ருர்
வேதியர்—பெற்றதுபோது மென்ருர்
நந்தனர்—பறையனுய்ப்பிறந்ததென்தலையெழுத்திது வென்ருர்
வேதியர்—மறையராய்ப்பிறந்தென்னவாழ்ந்திருப்பது வென்ருர்
நந்தனர்—வாய்க்காதவெனக்குவழிசொல்லுவீரே யென்ருர்
வேதியர்—காய்க்காதமரத்தில்கல்லெறியாரே யென்ருர்
நந்தனர்—எப்போதுமிப்படிச்செய்வதே னென்ருர்
வேதியர்—அப்போதுமிப்படிச்செய்ததே னென்ருர்
நந்தனர்—உலகனைத்துங்கடவுளாய்நிறைந்ததே னென்ருர்
வேதியர்—பலகலைகற்றும்பறையனுய்ப்பிறந்ததே னென்ருர்
நந்தனர்—பழுதானசென்மம்படைத்தேனே யென்ருர்
வேதியர்—அழுதாலுங்கர்மமடுக்காதோ வென்ருர்
நந்தனர்—காப்பதுன்பாரம்கட்டுவிடு மென்ருர்
வேதியர்—நாற்பதுவேலியைநட்டுவிடு வென்ருர்
நந்தனர்—அப்பன்கருணையிப்படியோ வென்ருர்
வேதியர்—தப்பினேனதுவுமொப்பிலே னென்ருர்

வசனம்

நந்தனர் மெத்தவும் ஐயரை வணங்கி உத்தாரங்கேட்கின்ருர்.

விருத்தம்

அல்லலெனுங்குழலாள்மோகமண்டாதுவொருகாற்றெண்டர்
பல்லூழிகாலஞ்செய்தபழவினைத் தொடக்கறுத்துச்
சொல்லினுமடங்கொணுதச் சுகக்கடலாட்டிவைக்குந்
தில்லைநாயகனைக்கண்டு தெரிசனஞ்செய் வேனென்ருர்.

கண்ணி

ராகம்-பேஹாக், தாளம்-ஆதி

மார்கழிமாதந் திருவாதிரைநாள் வரப்போகுதையே
மனதைப்புண்ணுகப் பண்ணுமலொருதரம் போய்வாவென்று
[சொல்லையே

கட்டையிருக்கையில் சிதம்பரம்போய்நான் காணவேணுமையே
கசடனுகிலு மாசைவிளையுதுன் காலுக்கும்பிடையே
காலில்நகமுளைத்த நாள்முதலாயுமக் கடுமைக்காரனையே
காலபாசத்தில் காட்டிக்கொடாமல் காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலில் வெள்ளெலும்பாட வோடியுழைத்தேனையே
உண்டதுமுறங்கின தன்றியில்வேறே யொன்றுங்காணில்லையே
எட்டுமிரண்டு மறியாதபேதைநா னெளியேனுனையே
இன்னந்தாய்வயிற்றி னுள்ளணுகாம லிடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளுத்திடுந் தண்ணீர்குடித்திடும் வெறியேனுனையே
மேதினியில்நான் நாயினுங்கடையேன் வழிவிடவேணுமையே
தானந்தவங்க ளொன்றுங்காணு தடியேனுனையே
தளரவிடவும் வேண்டாமொருகோடி தருமமுண்டுஐயே
அல்லும்பகலுங்க ளாதரவாலே ஆளாகினேனையே
அன்புடனேநல்ல கதிபெறுவாயென் றனுப்பவேணுமையே

விருத்தம்

சிலையணிந்திடும்வேலெரிந்திடச் செய்திடுந்திருமேனியைக்
கலந்தணைந்திடவேண்டுங் காதலைக்கண்டிடுமகிலமனைத்தையுந்
தலைசுமந்திடுசேடனுர்குணத் தன்மைசெய்திடும்நந்தனை
விலைக்குவாங்கியபெருமையாலிவன் வேணதெல்லாம்பேசுவான்.

வசனம்

இப்படி சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்ட நந்தனுருடைய சிவபத்தி பரிதாபத்தை ஆதிசேடனுலுஞ் சொல்லவொண்ணுத மகிமையைக்கொண்ட மகானுபாவனை, அடிமைக்காரனென்று வேணபடி பேசுவார் :

ராகம்—முகாரி, தாளம் ஆதி

சரணங்கள்

மாடுதின்னும்புலையாவுனக்கு மார்கழித்திருநாளோ
தேடிக்கும்பிடும்யாரிடத்தேபோய்த் தீண்டாதேபோடா
ஆடுதின்னும்புலையாவுனக்கு ஆனித்தெரிசனமோ
நாடுசிரிக்கும்வார்த்தைகளன்றோ நாடாதேபோடா
நண்டுக்குக்கலியாணம்முளை நரிக்குஞ்சங்கராந்தி
பண்டிகைப்பூசைதிருநாளுண்டோ பறையாநீபோடா
பூசைகள்செய்வாயோ ஆண்டவன் பொன்னடிதொழுவாயோ
ஊச்சல்போடாதேபோடாயிங்கே ஊழைக்கும்பிடாதே
கங்கையிலாடுவையோவங்கே காணிக்கைப்போடுவையோ
இங்கிதமறிவேனடிக்கடிவந்து யிரையாதேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோவுனக்கு மானந்தத்திருக்கூத்தோ
வஞ்சகவார்த்தைநாளைத்தெரியும் வாராதேபோடா

வசனம்

அடா நந்தா சபாஷ் நன்ருயிருக்கின்றது. நீ சிதம்பரம்போக வேண்டுமென்று கேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதென்று வேதியர் பின்னுஞ் சொல்லுகின்ருர்.

ராகம்-மோகனம், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

அடடா நந்தனே தில்லைக்-கனுப்புமென்றனைக்கேட்ப
தாச்சரியம்மிக வாச்சரியம்

அநுபல்லவி

அடடாகட்டுக்கதைக ளனைத்துமிங் குதவாது
நடடாவயலைத்தேடி நடவுநட விப்போது (அட)

சரணங்கள்

ஈனசாதியிற்பிறந்தோ னுனக்கவ்விடத்தி
லென்ன அலுவ லுண்டு-அல்லவென்று
போனபோதிலும்மூவா யிரவரிருக்கும்வீதி
புகுந்துநீகடந்துக் கொண்டு
மானுமழுவுஞ்சிர மாலையணிந்த வரு
மாற்றலர்திரிபுர மதனையெரித்த பெரு
மானுக்கியலுந்திரு மஞ்சனேற்சவத் திரு
வாதிரைப்பலன்பெற மாட்டாய்சொற்படி யிரு (அ)

வேள்விகளொருபுறம்வேதியர்க ளியற்றும்
மேன்மைகள்மிகத் தங்கும்-அந்தத்
தாழ்மையிலாததிவ்யத்தலம்போய் வருவதற்குந்
தடையில்லையெனப் பொங்கும்
தன்மையிதெல்லாங் கனவாகமுடிய வரும்
சாதியிழிவையோ சித்தாலேதெரிய வரும்
பன்னிப்பன்னிப்படித்தேன் பாவ மற்ருயெவரும்
பட்டால்தெரியும்பறை யனுக்கென்பதுபோல்வரும் (அ)

அல்லும்பகலுஞ்சோ றளித்துக்காத்திடுந் தெய்வ
மானவம்பல வாணன்-இங்கிருக்க
தொல்லைப்படவோவேண்டா மென்றுரைத்திடுவேன்
சொல்லமறந்தநீ வினன்

தில்லுமில்லுமுள்ள பேச்சேதுக்கடா பிடித்
திருக்குமெனதுபிடிதிரும்பாதடா பகடி
பல்லிபொடித்து விடுகிறேன் பாரடா தகடி
பஞ்சைபயலேசமர்த்துப் பார்ப்பேனெடடா தடி (அ)

வசனம்

வேதியர் சொல்லிய சொற்களைக்கேட்ட நந்தனர் நீங்களென்னைத் தடியாலடித்தாலும் பிராணனை மடித்தாலும் கழுத்தையொடித்தாலும் சிதம்பரத்தில் நடித்தானைக் காணுமலிருக்கே னென்று கடுத்துச் சொல்லும்போது வேதியர் துடித்துச் சொல்லுவார்.

ராகம்-சுருடி தாளம்-ஆதி

பல்லவி

இனியுன்குற்றத்தைப் பொறுப்பேனே-அனுவல
வேனுஞ்சம்மதிப்பேனே

அநுபல்லவி

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் தனையுணர்ந்தாலுஞ் சாதி
தன்புத்திபோகாதென்ற சரித்திரம்பொய்யல்ல நீதி (இ)

சரணங்கள்

பலகாலமும்பழமும் பாலூட்டினுலும் பாம்பு
பழகாததற்குவொப்பாய்ப் பகரலாகுமே தீம்பு
தலம்விட்டப்புறம்போகத் தான்செய்யாதேடா வீம்பு
தரையிற்கறந்தபாலுந் தாவுமோமுலைக் காம்பு (இ)

இடையிலிருக்குமிந்த இடும்பன்கடம்பன் சரி
இவர்களெல்லாமலிதோ இருப்போர்கள்சிறு நரி
நடையிலிருப்பேன்மகா நல்லவனுனக் கரி
நானுன்னைச்சேர்ப்பேனென்று நம்பாதேபரி கரி (இ)

வசனம்

என்று சொல்லிய வேதியருக்கு நந்தனர் மிகுந்த தாழ்மையோடும் ஏழ்மையோடுஞ் சொல்ல, வேதியருக்குக் கோபம்வந்து திருட்டு வேடங்கொண்ட முரட்டுப்பயலே யென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றுர்.

ராகம்-அசாவேரி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

திருட்டுத்தனம் மாத்ரம்வேண்டா மடாவுனக்கு
திருட்டுத்தனம் மாத்ரம்வேண்டாம்

அநுபல்லவி

முரட்டுத்தனமாய்ப்பேசாதேநிர் மூடா
முன்னும்பின்னு மறியாக் குடிகேடா
வரட்டுதவளைபோல்வா யாடாதே யேடா
வயலைமுழுதுஞ்சீர்ப்படுத்திடப் போடா (திரு)

சரணங்கள்

புத்தியுள்ளவனாகப் பாரு-ஏர்கொண்டுழுது
புன்செய்நிலமுழுதுஞ் சீரு-செய்துவிதைத்து
வைத்திடினம்போற்குடி யாரு-இருப்பார்களுன்
னைத்துதிப்பார்சகல பேரும்
சத்தியமாகக்குண்டைகளை நீ கூட்டி
சார்ந்ததற்குவாயார நீர் ஊட்டி
சக்தியுள்ளமட்டுக்குமே ரோட்டி
தக்கவுன்றன்றிறமதுமிகக் காட்டி
மற்றுமற்றனைத்தனைத்து மூடிவுற
மெத்தமெத்தசித்த மொத்துசெய்குவாய் (திரு)

பட்டாங்குணக்கேதடா பாவியென்சொந்தமான
பழனங்களுமிடேறத் தேவி-பூசைபுரிந்து
பொட்டெனப்பதம்பணிந்து சேவி-இதைமறந்தால்
போக்குவேனேயுன்னிட ஆவி
சட்டமாகவுன்சமர்த்தைக் காட்டாதே
சரணமென்றுகண்ணீரை ஓட்டாதே
தட்டுவனேகைமிஞ்சி நீட்டாதே
சலசலப்புக் கஞ்சிநரியோட மாட்டாதே
விட்டுவிட்டுவிட்டுவிட்டு விடுவிடு
கெட்டுகெட்டுகெட்டுகெட்டு போகாதே (திரு)

பாயுஞ்சலமுழுதுங் கட்டி-பதனமாகப்
பழையவெருவெடுத்துக் கொட்டி-சேறுபோலாட்டி
தோயும்நட முதலுங் கட்டி-வாராமற்செய்து
சொன்னாலனுப்பிவிடேனே மட்டி

காயமுள்ளபோதே நீதான் அட
கர்த்தன்றன்னைக் காணப்போய்வரலாம் நட

ஏய்த்துவிட்டுப் போய்விடமாட்டேன் அட
யேத்துமாதிரைக்கனுப்பேனே நட

ராயன்ராயன்ராயன்ராயன் சாட்சியாய்
தீயன்தீயன்தீயன்தீயன் உனைவிடேன் (திரு)

வசனம்

இதுவும், வேதியர் சொல்லுகிறர்.

விருத்தம்

வானிருந்த விடந்தேடிக் காணமல் மாதவத்தோர் மதிமயங்கத்
தேனிருந்த செந்தாளைச் சிந்திப்பார் புந்தியுறத் தெளிந்தாரில்லை
ஊனருந்தும் புலையா நீ சிதம்பரத்தே சென்றாலு முண்டோமுத்தித்
தானிருந்த விடம்விட்டுப்போகாமல் சஞ்சலத்தைத் தள்ளுவாயே.

வசனம்

அடா, வாடா, மூடா, கேளடா, என்னைப்போலொத்த பெரியவர்களாலேகூட தேடி அறியப்படாத ஜெகதீசனுடைய திவ்விய நாமத்தை நத்தையுரிஞ்சும் பறையா நீ கத்திக்குலைக்கலாமா, இப்படி தத்திக்குதிக்கலாமா, வித்தையொன்று மறியாதவனிங்கே பக்தி பண்ணலாமா, நத்தி முத்தி தேடலாமா, சுத்தமான பெரியோர்களிடத்தே சத்தம் போடலாமா, இங்கே நித்தம் நாடலாமா, வ்யர்த்தமான இந்த ஜென்மமெடுத்துஞ் சித்தி தேடலாமா, அங்கே புத்தி செல்லலாமா, அடடா இதுவெல்லாம் விட்டுவிட்டா, நாத்தைப் பிடுங்கி நடடா, பண்ணைத் தொழிலைத் தொடடா தோல் கட்டிய தடியை யெடடா, யாருந் திருடாமல் பார்த்திருடா, களத்தில் படுடா, காவல் கொடுடா, புல்லறுடா, முரடா, வழிதெரியாக் குருடா, நான் சொல்வது நேரடா, இதடா உன்செய்கை யென்று கல்லாலெறிந்து, தடியாலடித்து, வாயால் திட்டி, தேள்போலே கொட்டி, இவனொரு ஆள்போலே நின்றன், அவர் நாள்போகுதே யென்றார்.

வசனம்

நந்தனர் வேதியரைப்பார்த்து நீங்களென்னை அடிக்கலாம் நானும் அடிபடலாம், தங்களுக்குக் கைநோகுமென்று வணங்கிச் சொல்லுகின்றர்.

ராகம்-பேஹாக், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

அடித்ததுபோதுமையே-என்னை-அடித்ததுபோதுமையே

சரணங்கள்

அடித்தாலும்உங்கள் கைவலி யாதோ
அடிமைவேலைசெய்யும் என்னுடன் வாதோ
படித்ததெல்லாம் என்மனதிற் படாதோ
பாவியெனக்கும் இனிமேல்தெரி யாதோ (அடித்)

நல்லவரேயுங்கள் மனத்தின்பிர காரம்
நடக்காமலிருந்துமே அப சாரம்
சொல்லத்தெரியுமோ வெனக்குப சாரம்
சுகிர்தசாலியுங்க ளாலேயிந் நேரம் (அடித்)

வசனம்

நந்தனார் ஐயருக்குத் தலைவணங்கிச் சொல்லுவார்.

கண்ணிகள்

ராகம்-மோஹனம், தாளம்-திச்ர ஏகம்

இளவுகாத்தகிள்ளை யாச்சே - நான்
எடுத்துச்சொன்னதெல்லாம் போச்சே

பறையன்சொல்லுபமு தாச்சே - நீங்கள்
பார்ப்பாரென்பதுமே லாச்சே

ஏழைச்சொல்லம்பல மாச்சே - தெய்வ
மில்லாமலெங்கையோ போச்சே

சேரியேசொர்க்கமென் றாச்சே - தில்லை
சிதம்பரமென்பது போச்சே

விழலுக்கிறைத்தாற்போ லாச்சே - எந்தன்
வேண்டுதல்வீணாகிப் போச்சே

கண்டதைக்கண்டிட லாச்சே - நல்ல
காலம்பிறக்காமற் போச்சே

வசனம்

நந்தனார் பெரியோர்கள் கோபத்தை இனி எளியேன் தாங்கே னென்று சொல்லுவார்.

லாவணி

ராகம்-ஜஞ்ஜுடி, தாளம்-ஆதி

பெரியோர்சினமடையா ரடைந்தாற் பெருங்கடல்தீயாதோ
பேயன்தாங்குவேனோ இம்மாத்திரம் பிழைபொருத்தாளுமையே
அல்லும்பகலும்நா னறிந்ததுமேதோ வறியாமல்போனேன்
ஆசைகொண்டேன்திருவம்பலத்தெய்வம் மோசஞ்செய்யுதையே
பாவியெனைத்தொடர்ந் தடித்தாலுமெந்தன் பாழ்வினைதீராதோ
பார்தனில்பேர்சொல் லாதவனென்றே படைத்ததுபோதாதோ
சிங்கம்பொசித்திடுமிறைச்சியைவேறொரு செந்நாய்தொடலாமோ
சிதம்பரம்நான்தொட லாமோசமாதியில் சின்னவனானென்றோ
இன்னமும்சிதம்பரம் போவேனென்று யிங்கனேவருவேனோ
இம்மட்டும்போது மையேதய விருந்தாலதுபோதும்

விருத்தம்

சேரி வந்தவர் செவ்விய வேதியன் சினத்தால்
காரிரு ளடர்ந்திடுஞ் சோலையி னின்றவன் கருத்தில்
ஏரு லாவிய பரமனற் றாண்மல ரிருத்தித்
தீர னாகிய நந்தனு மிப்படித் திகைப்பான்.

வசனம்

நந்தனர் தங்கள் ஐயருக்குத் தலைவணங்கிப் பெரிய கும்பிடு போட்டுப் பிறகு ஒரு சோலையிலிருந்து சமாதிசெய்து கலைந்தபின் தன்னுடைய சரீரத்தைத் தில்லைவெளியிலே கலந்து கொள்வே னென்று வீர வைராக்கியத்துடனே சேரியில் வராமல் தன்னு டைய துயரங்களையெல்லாம் அம்பலவாணருக்கே ஒப்புவித்துச் சலுகை கொண்டாடிச் சொல்லுவார் :

விருத்தம்

வேதியரிப் படிசொல்லவெந்து மனம்வேருகி வினையோவென்று
சாதியிலே பாவமிது நீயன்றோ பிறப்பித்தாய் சுவாமியென்னை
சோதனையோசெய்கின்ருயெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்த்தோய்ந்திருக்கும்
ஆதிகுருவலவோ நீபார்ப்பானுக்குள்ளிருந்து மனுப்புவீரே.

கண்ணிகள்

ராகம்-சௌராஷ்ட்ரம், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

ஐயா வுன்னடைக்கலம் பொய்யாகும்தேகமிதை
மெய்யாக்கிவிடமனம்நய்யாதிருப்பதேன் (ஐயா)

அத்தானுன்வருவேனோ அம்பலத்தைப்பெறுவேனோ
சற்றுகிலுங்காண்பேனோ சந்நிதியில்தொழுவேனோ (ஐயா)

விருத்தம்

தாறி லாதவிப் பிறவியைத் தானெடுத் தஞ்சி
தூறு பட்டனற் கீழ்க்குல மாகியித் துன்பம்
நீறு பட்டிடு மல்லவோ தில்லையி னின்றால்
பேறு பெற்றிடு வேனதற்கு மொரு பிசகோ.

கண்ணிகள்

ராகம்—எதுகுலகாம்போதி, தாளம்- சாபு

பல்லவி

ஐயோதெய்வமே யிந்தவையர்க்கடிமையானேன்
செய்யாவினை செய்தல்லவோ
உள்ளங்கரைந்துருகி யுய்யும்படிக்கேட்கில்
கல்லுங்கரையு மல்லவோ
ஆலைக்கரும்பதுபோ லாச்சுதங்கமுழுதும்
வேலைக்கிடமுமில்லையே
பாவியெனக்கோவந்த பார்ப்பான்மனதிரங்கான்
ஆவிதவிக்கு தல்லவோ
கோவில்கும்பத்தைக்கண்டால் கோடிவினைகள்தீரும்
பாவிக்குக் கிடையாதுகாண்
தில்லையம்பலவாண தெய்வம்புலையர்க்காக
கல்லாச்சமைய லாச்சுதே
பொன்னம்பலவாயுன்னைப் போற்றும்வகையில்லாமல்
இன்னம்பிறவி யேறுமோ
அன்னைதந்தையும் நீயென் னுவிபொருளும்நீயுன்
சந்நிதிவரச் செய்வாயே.

விருத்தம்

அடிமுடி யொன்று மில்லா வம்பலத் தரசே யுன்பால்
கொடியனுன் வந்தாலென்ன குறையுமோ வதனால் நீதி
நடலைசெய் பார்ப்பான் கையில் நடுங்கவோ விடுத்தா யென்று
படிமிசை வீழ்ந்தா னுடிப் பதறுவான் கதறுவானே.

லா வ ணி

ராகம்—நவரோஜ், தாளம்—ஆதி

பல்லவி

செய்யுமுபாயமறியே னறியேன்

அநுபல்லவி

அரகரசிவனே தில்லைச்சிவனே

சரணங்கள்

பத்துவருடகாலமாகவந்து பார்ப்பானைக்கேட்டேன்
சித்தமிரங்கிப்போய்வாவென்றொருநல்ல சேதிசொல்லக்காணேன்
[ஐயோ (செய்)

பாவிப்புலையனாய்ப்பிறப்பேனோ யிந்தப்பாரினிலிருப்பேனோ
ஆவிதவிக்குதேஅம்பலவாவுன் னடிக்கமலங்காணேன் ஐயோ
(செய்)

பல்லுமுளைத்தநாள்முதலாகயிந்தப் பாடுகள்படுவேனோ
தில்லைநாயகாகனகாவென்றுனைத் தரிசிக்கவகைகாணேன்ஐயோ
(செய்)

நாற்பதுவேலிநிலமிருக்கிறதை நடுகவேணுமென்றார்
காப்பதார்களைபிடுங்குவதாரென்று கடிந்தபேச்சுக்கடியேன்ஐயோ
(செய்)

ஆற்றிலேகுளத்திலேவிழுவேனென் னுவதைப்பிடித்திழுத்திடுவேன்
பார்த்தினிக்ருபைசெய்யாவிடிற்பறையன் பழிவீண்போகாது
[சொன்னேன்—(செய்)

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்காணுவிடிலென் தேகந்தரியாது
சொல்லிவிட்டேன்பொன்னம்பலவாவுன் சொர்னசபைக்குவரு
[வேன்நானே—(செய்)

விருத்தம்

கடுவ ருந்தியும் பணிகல னாகவுங் கற்றைச்
சடில மேவிய பிறைபுனற் றரிக்கவுந் தகுமோ
விடுவ தில்லையுன் னருகினிற் றொருநொ வேங்கைக்
கொடியன் வந்ததி னாலென்ன தில்லையிற் குறையோ.

மாவ ளர்தில்லை மாநகர் வீதியு மதிலும்
கோவிலுந்திருக் கூட்டமுங் கண்டுகண் குளிரப்
பாவி யாகினேன் காயத்தை யேதுக்குப் படைத்தாய்
ஆவி தானிருந் தும்பர கதிபெற வறியேன்.

ஆதி நாண்முதற் றவம்பெறு மாமுனிக் காக
நாத மோங்கவே நாடகம் புரிந்திடு நாதன்
பாதம் போற்றியெந் நேரமும் பணிந்திடு நந்தன்
ஏதந் தீரவே கனவிலு மீசனும் வந்தார்.

வசனம்

நந்தனர் தில்லைத்தலத்தைக் காணுத ஜென்ம மிருந்தா லென்ன போனலென்னவென்று நிச்சயம் பண்ணி மனதுருகி வாடும் வேளையில், கொஞ்சம் நித்திரைபோற் கண்டு அந்நித் திரையில் அம்பலத்தேவன் வந்து சொல்லுவார்.

ராகம்-காபோதி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

கனவினில்கண்டாரே-நந்தனர்-கனவினில்கண்டாரே

அநுபல்லவி

மனதிலெப்போதும் வருந்தியடிபணியுங்
கனகசபேசனைக் கண்ணிறற்காணுமல் (கன)

சரணங்கள்

நீநடுங்கழனிகள் நானடச்சொன்னேன்
ஊனமில்லாமலுன் னுடையவன்களிக்க
மானிடப்பிறவியி லுனக்கிணையார்பத்தி
மானில்லையெனத்தில்லை நாதன்வந்துரைக்கவே (கன)

கங்குல்பகலாய்மனம் களித்துஉள்ளன்பதனல்
சங்கரனேயென்று சாரும்நிலையதனல்
அங்கம்புளகிதமாய் ஆனந்தித்தேனதனல்
இங்கேவந்தேனென்று யீசனும்புகல (கன)

விருத்தம்

அறிவுமிகுந் தாற்றலுடன் சிவபெருமான் பெயர்சொல்லி யாற்று நாளில், கறைமருவுமிடற்றழகன் றனதடிமை வெறியக லக் கனவில் வந்து, குறையறவே கழனிகளை நடச்சொன்னே முனக்குவிடை கொடுக்கேனென்ற, மறையோது மவர்க்குரைத்து நீவிரைந்துவாவென்று மன்றுட்சென்ருர்.

நந்தனர் கனவில் நடேசமூர்த்தி சொன்ன

வசனம்

நம்முடைய நந்தனரே உம்முடைய கழனிகளை நமது பூத கணங்களாலே நடச்சொன்னேம். வேதியருக்குக் காட்டினல் உத் தாரங் கொடுப்பாரென்று சொல்லித் தானம்பலத்தே சென்ருர்.

நந்தனர்-நித்திரைநீங்கி வயல்களைக்கண்டு சந்தோஷமடைதல்

கண்ணிகள்

ராகம்–ஆனந்தபைரவி, தாளம்–ரூபகம்

களையெடாமல்சலம்விடாமல் கதிரொருமுழங்காணுமாம்
களிக்குதுபயிரிருக்குது அதைக் கட்டுகட்டவேதோணுமாம்

பழுதிலாமலேரிகுளங்கள் பள்ளமேடுதண்ணியாம்
பரமசிவனைப்பணியும்நந்தன் பயிரிடுந்திருப்பண்ணையாம்

கனவில்வந்துஉருவுமாகி கருணைமாரிகண்டவன்
கடுகிநடந்துவேதியரிடங் காணவென்றுசென்றனன்.

வசனம்

நந்தனர் வேதியரைத் தங்கள் நஞ்சை நிலத்தைப் பார்க்க வரவேணுமென்று கேட்டுக்கொள்ள வேதியர் இவ்விதம் நினைத்துச் சொல்லுவார்.

விருத்தம்

அய்யரே வாருமென்று அழைத்திடும் நந்தனரைத்
துய்யவே தியருங்கண்டு தொல்புவித் தெய்வமெல்லாம்
பொய்யது வென்றுதள்ளிப் புலையனும் வந்தானென்று
செய்யவேண் டியதுசெய்யச் செப்புவா னெப்புவானே.

வேதியர் சொல்லுதல்

ராகமாலிகை–வராளி, தாளம்–ஆதி

பல்லவி

நந்தா வுனக்கிந்த மதி வந்த தென்ன தந்த தாரடா

அநுபல்லவி

அந்தரங்கஞ் சொந்தமா யிருந்தது மறந்துபோய்
விந்தையாய்நினைந் தன்றோ அந்தவேளைபுத்தியில்லை (நந்)

சரணங்கள்

தோடி

கொல்லைக்காட்டு நரிபோலே பல்லைக்காட்டிப் பேசுராய்
கல்லைக்காட்டிக் கோபங்கொண்டு சொல்லைக்காட்டி யேசுவேன்

தில்லையென்று சொன்னதெல்லாம் இல்லையென்று போச்சுதா
கல்லையென்று ஐவர்சொன்ன சொல்லேநிச மாச்சுதா

சித்தமுந் தெளிந்துதா உற்றது வுணர்ந்துதா
பத்தியுந் தொலைந்துதா கத்தலும் பறந்ததா
சட்டம்-சட்டம்-நல்லது-நல்லது மெத்த-மெத்த-சந்தோஷம் (நந்தா)

மத்தியமாவதி

இப்படிஅப்படி சொல்லாதே தப்பெடுத் தடிப்பையா
சொற்படி யொப்புதலாக மெய்ப்படி நடப்பையா

கள்ளக்கும்பிடு தள்ளடா காரியங்கைக் கொள்ளடா
என்னுக்கொல்லை காரடா யெங்குஞ்சுற்றிப்பாரடா

தெய்வமென்பது குற்றம் தெளிந்துபாரு சுற்றம்
கையைக்கொட்டு சத்தம் கண்டுகொள்ளுநித்தம்

ஊனுறக்கமே யின்பம் ஊனிழந்தாலே துன்பம்
சாண்வயிற்றுக்கு அன்பு சாதிமுறைமை வம்பு
ஓகோ பலே-பலே சபாசு—கண்டுகொண்டாய் (நந்தா)

கேதாரகௌளம்

சூதாடித் தோற்றவன்போல் வாதாடிநிற்பதற்கு
வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் காதாலே கேட்டிருந்தும்
என்னகாரியம் அதிலென்ன வீரியம்-தள்ளு-தள்ளு (நந்தா)

புன்னாகவராளி

தில்லையென்பது காட்டிலுண்டு கேட்டதில்லையா
தேகம்பட்டால் புண்ணாகும் பார்த்ததில்லையா

அம்பலமாவது ஆகாச முற்றுப்பாரு
அருளில்லை பொருளில்லை கண்டுசேரு

பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும் வெற்றியென்றும்முத்தியென்றும்
இத்தனைநாள் கற்றகலை அத்தனையும் பித்தமாச்சு

மாறுபாட்டுக்காரன் வார்த்தை கூறுபடுமோ
தாறுமாறு பேசினதால் சோறுபோடுமோ-(நந்தா)

நாதநாமக்கிரியை

எல்லாம்முழுப் புரட்டு வல்லான்வகுத்தவழி
செல்லாதே சும்மா நில்லாதே
காரியத்தைப்பாரடா உனக்கிணை யாரடா
காசுபணஞ் சேரடா இதுநல்ல வூரடா-(நந்தா)

மாஞ்ஜி

கஞ்சிகூழு குடித்தாலும் பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும் போதும் சஞ்சலமென்ன-(நந்தா)

மத்யமாவதி

சம்பாநெல்லிருக்குனக்குத் தாரேன் ஒற்றைச்
சல்லாகிழித்துனக்குத் தாரேன் ஒற்றைக்
கண்டாங்கிச் சேலேயொன்று துண்டாய் கிடக்குதுந்தன்
பெண்டாட்டிக்குக் கொடுத்து நன்ருக வாழ்ந்திரு (நந்தா)

புன்னுகவராளி

துண்டுவெட்டும் பாதத்தினிற் கண்டைவெட்டிப்பேர்த்தையா
கண்டனடிக் கட்டளையில் முண்டிருக்கு பார்த்தையா (நந்தா)

மோகனம்

காணியில்லாதவனொரு மாணியில்லாதவன்போலே
தோணினுலுந்தோணுது கோணிநடந்தாலுமென்ன
பெண்டாட்டியில்லாச் சுகமெவ்வளவுமனங்
கொண்டாட்டங்கொள்ளா ததைச்சொல்லவோ (நந்தா)

ஆரபி

எருவிட் டுழுதவயல் மறுவிட்டுத் தேவையில்லை
எதுவெட்டினுலுந்தாங்குர் தருவிட்டுப்பார்க்கவேணும்துரையே
நிலம்பாராத பேர்கட்குப் புரையே யிதுவல்லாமல்
வேறேயுண்டாயிறையேஇந்தவூருக்குளிதுநல்லவிரையே(நந்தா)

அஸாவேரி

மூலைக்கால் விளைந்ததானுல் சேலைக்குக் காணும்உனது
கூலிக்குக் காணும்குழந்தை பாலுக்குக் காணுமல்லவோ
ஊருக்குளிந்தநிலஞ்சப்பையேநீ வாரிவிடவேணுமிந்தக்குப்பையே (நந்தா)

ஸாவேரி

வாரிகாலைச் சுற்றிப்பாரு கோரையைப் பிடிங்கிநம
தேரியை யுழுகச்சொல்லு வீரியைநடுகச்சொல்லு
செட்டியார் குளத்தருகே முட்டிருக்கப் பேர்த்தையா
வெட்டியா னகத்தருகே திட்டிருக்கப் பார்த்தையா (நந்தா)

புன்னுவராளி

எல்லா முனதுபொறுப் பெல்லா முன்துசுக
மல்லாமல் வேறேகதியில்லை இல்லை
கட்டியடிக் கட்டளையில் விட்டது முளைத்துதா
பொட்டைத்திடல் குட்டையிலே நட்டது பலித்துதா
காடுவெட்டி நஞ்சைபண்ணு மாடுகட்டி வைக்கோல்போடு
பாடுபட் டுழைத்தாலன்றே வீடுகட்டிவாழலாம் (நந்தா)

வசனம்

இப்படிச் சொல்லும் வேதியரை பிறகும் பண்ணையைப் பார்க்க வாருமென்று நந்தனூர் கூப்பிடுகிறூர்.

விருத்தம்

பண்ணை யாவையும் பாருமென் றழைத்திடப் பரிந்து
கண்ணு லாவிய வேதியன் களிப்புற நந்தன்
பண்ணு லாவும் பொன் னம்பலக் கூத்தனைப் பரவி
யெண்ணி லாவருங் காதல்கொண் டிருந்தனர் தாமே.

வசனம்

கேவலமாகிய நீசன் சிவகணங்களாலே ஒரு ராத்திரியில் நடவு நட்டு அறுப்பறுக்கும் வயலை வேதியர் கண்டு ஒன்றுந் தோன்றுதவராகி உலகவாசனையற்று நின்றூர்.

வசனம்

நந்தனூர் அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக் கூத்தாடுவார்.

கட்கா

நந்தனுனந்தபரிதமானூர் நந்தனூரும் ஆனந்தமாகினூர்

சரணங்கள்

சொந்தமானவயல்வந்துபார்க்கையிலே
விந்தையாச்சுபவபந்தம்போச்சுது
சிந்தைதீரவேயந்தரங்கத்தில் (நந்த)

நீசசாதியென்று யேசிப்பேசுமிந்தத்
தோஷிவேதியனுமாசையாகவே
தேசமேற்றுந்தில்லைவாசமாகுநட
ராஜமூர்த்திக்குத்தாசனென்றுவரும் (நந்த)

வாரும்வாருமிதைப்பாரும்பாருஞ்சிவ
ஞரேவந்துசெய்யுங்காரியங்களிது
பாரின்மீதுளிணையாருமில்லையென்று
ஊரிலுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லச்சொல்ல (நந்த)

சித்தமீதிலொருகுற்றமேதுமில்லை
சுத்தமானவிதயத்திலுள்ளசிவ
பக்திபண்ணிவெகுசித்தியாகிவர
முத்திதேடிவருபத்தனென்றுசொலும் (நந்த)

வசனம்

வேதியர் நந்தனரைப்பார்த்துச் சிவபக்தரை அபசாரம் பண்ணினேனென்று மிகவும் குழைந்து சொல்லுவார்.

ராகம்-பேகடா, தாளம்-சாபு

பல்லவி

நந்தனரேயுன்றன் பெருமையின்றுகண்டேன்
நானென்வினையை விண்டேன்

அநுபல்லவி

விந்தையைக்குறியாமல் விழலனெனறியாமல்
விம்புக்குக்கச்சுகட்டி விசினேனென்னையாளும் (நந்த)

சரணங்கள்

அறியாமனத்தினாலே யேதேதோபேசி யுந்தன்
அருமையைத் தெளியாமற்போனேனே மெத்த
சிறியோர்செய்தபிழை பெரியோர்பொறுப்ப ரென்று
செப்பும்வார்த்தையுமக்கே கனவானே இந்த
முறையுணர்ந்தோர்க்கென்ன தான்சொல்லத் தோணும்
மூடன்மேற்கிருபைவைத்து முழுதுங்காத்திட வேணும்
நிறைவுற்றவருட்பெற்றோர்க் கேது நிகராங் காணும்
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோன்வந்துய்ய வேணும் (நந்த)

நேற்றுப்பொழுதளவுஞ் சும்மாவிருந்த திந்த
நிலங்கள்முற்றும்பயிர் கள்முளைத்துக் கதிக்கச்
சாற்றுங்கதிர்கள்முத்திச் சாய்ந்து அறுவடைக்கும்
தக்கதாயிருக்குதே மிகக்கிளைந்து உமது
ஆற்றல்தனக்குநிக ராவாரோ யாவரும்
அய்யாவுனதுநல்ல வருளால்நலமே பெரும்
நாற்றிசையோர்களும் நாடிப்பணிய வரும்
நாயேன்களிக்கமனம் நயந்துகிருபை தரும் (நந்த)

குண்டைகளுங்கலப்பைக் கோலுங்காரும் விதையுங்
கொட்டத்திலிருக்கநீர் செய்தீரோ அந்த
அண்டர்பணியுந்தில்லை யாண்டவனே யுமக்கு
அடிமையாளாகிவந்து செய் தாரோ
துண்டத்தனத்தாலென் றெண்டுக்கும்மைக் கொண்டே
தொல்லுலகத்துள்ளோர் யாருமேசக் கண்டேன்

தொண்டனுனேனுமக்குத் தோதகங்களை விண்டேன்
சொல்லும்பணிகள்செய்துசுகப்படத்துணி வுண்டேன் (நந்த)

வசனம்

என்று வேதியர் நந்தனுரைப் பார்த்துச் சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

விருத்தம்

கறைபடுங் கண்டன்ருளைக் கருத்தது பெறவே நோக்கி
குறையறும் நந்தனுரைக் குலமது கீழென் றெண்ணி
மறைபுகல் பெருமையாலே வருந்தினேன் கொடியனென்று
இறைபடு மனம்போலஞ்சி யேங்கியே யாற்றுவானே.

கண்ணிகள்

ராகம்-புன்னுகவராளி, தாளம்-ஆதி

குத்தமெத்தனைசெய்த போதிலுமுந்தன் சித்தத்தில் நினை யாதே-சிவ, பத்தனென்றறியாமல் பதறிவார்த்தைகள் சொன்ன பாவந்துலையாதே

புலையர்கள்பாகதி தேடும்படியவர் புண்ணியஞ் செய்வாரோ-உன்னைக், கலிதீரக்கண்ணாரக் கண்டபேர்களெல்லாங் காட்சி பெறுவாரோ.

உருவமனதறியவொருவனுலாகாதென் றுலகம்மொழியாதோ-அது திறமாச்சுதினியுந்தன் ஜன்மசபலமாச்சு தெய்வமுமிரங்காதோ

ஜாதியிலிழிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாது சந்தேகப்படலானேன்-ஆதிசிதம்பர ரகசியம்பாரென்று யனுப்பிவிடலானேன். [இப்போ

வசனம்

இப்படி வேதியர் மிகவும் பரவசமடைந்து நடந்த வரலாற்றைக் கேட்க நாளைப்போவார் கனவிலே ஈசன் வந்து கருணை செய்தாரென்றார். அதற்கு வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-யமுனகல்யாணி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

நந்தா வுன்கனவினி லெப்படிவந்தார்
வரந்தந்தாரெந்தாய்

சரணங்கள்

சந்ததமும்சன காதிமுனிவர்தொழுஞ்
சச்சிதானந்தமூர்த்தியல்லவோ (நந்தா)

ஆதிமுடிவுகிடை யாதபராபரஞ்
சோதியல்லவோ நீச சாதியென்றறிந்தும் (நந்தா)

அண்டரண்டநிறை கின்றசபாபதிக்
கொன்றும்பேதமில்லை யென்றுதெளிந்தே (நந்தா)

வசனம்

வேதியர் தான் செய்த பிழையெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளு விரென்று சொல்வதும், நந்தனர் மறு உத்தரங் கூறுவதும்.

தண்டகம்

ராகம்—எதுகுலகாம்போதி, தாளம்-ஆதி

வேதியர்—ஏழைப்பார்ப்பான் செய்திடும்பிழையை
யேற்றுக்கொள்ளாதே நான்

இனமறியாதவன் பின்புத்திக்கார
னென்பதும் பொய்யோ

நந்தனர்—பொய்யாகியவிந்த வுலகத்தைப்பார்க்கும்
புண்ணியவானே நான்

புலையனுங்க ளடிமையல்லவோ
புத்தி சொல்லுமையே

வேதியர்—புத்தியுண்டு வித்தையுண்டு
பக்தி கிடையாது வாயால்

புலம்பினதாலென்ன மனமடங்காது
போதங் கிடையாது

நந்தனர்—கிடைக்குஞ்சிதம்பர தரிசனமென்று
கிருபை செய்யு மையே

கீழ்க்குலமல்லவோ நாயினுங்கடையேன்
கீர்த்தி செய்விப்பீரே.

வசனம்

பரமபக்தனுகிய நீ எனக்கு அடிமைவேலை செய்பவன்போல் வந்தபடியினுலே என் பிறவிப்பிணி யொழிந்ததென்று வேதியர் சொல்லுகின்றார்.

விருத்தம்

அவப்பொழுது போனதன்றி மறைமுடிவை யுளங்கனிய
வறியி லுன்னித்
தவப்பொழுதுங் கணப்பொழுதுங் கண்டறியாப்பாவியெனைச்
சார்ந்தா யன்றே

சிவக்கொழுந்தி னடிமையென்று பெயரிட்டு வேலைகளைச்
செய்த தாகப்
பவக்கடலைக் குளப்படிபோல் தாண்டிவரச் செய்ததுந்தன்
பக்தி தானே.

ஆனந்தக்களிப்பு

ராகம்-நாதநாமக்கிரியை, தாளம்-மிச்ரஏகம்

நந்தா நீசிவ பக்தன்-உன்னை
நம்பாமலேமோச மானேனுன் பித்தன் (நந்தா)

பூமிக்குள் நீயொரு சித்தன்-இந்தப்
பூமிக்குநானொரு சாஸ்திரப்பிர சித்தன்
காமிக்குள்ளே வெகு மத்தன்-உன்னைக்
கண்டுதெரிசித்தோ ரனைவரு முத்தன் (நந்தா)

படித்துமென்ன வெங்கள் வேதம்-அதில்
பார்த்ததில்லையிந்த பகவனற் கீதம்
எடுத்துச்சொன்னாய் சிவ போதம்-அது
ஏக்கற்றுபோச்சுது யென்பிடி வாதம் (நந்தா)

தெவிட்டாத சோகமப் பாநீ-உந்தன்
தேகமுழுதிலுஞ் சிவன்திரு மேனி
பகையாகிய வொரு கூனி-போலே
டழுத்தேனாலுநீ யேயாத்ம ஞானி (நந்தா)

பவசாகரந்தாண்டிச் சென்றாய் உள்ளே
பார்த்துணர்ந்துப்பர மானந்தங்-கொண்டாய்
தவமாமுனி போலே நின்றாய்-தில்லைத்
தாண்டவராயனைக் கண்ணால்நீ கண்டாய் (நந்தா)

வசனம்

இப்படி வேதியர் சொல்லும்போது, நந்தனார் மனம் நொந்து கைகால் நடுங்கி ஐயரைச் சுற்றிவந்து தலைவணங்கி எனக்கு அன்னங் கொடுத்து ஆடையளித்து இத்தனை நாளும் காப்பாற்றின பெரியவரே உங்களுக்கடிமை வேலை செய்யுமென்னை இப்படிப் பெருமையாய்ச் சொல்லவேண்டாமென்று சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-கல்யாணி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

ஐயா சொல்லு வேனே-உம
தடிமைப்பறையன் தானே

அநுபல்லவி

மெய்யாகவேயிந்த மேதினிவாழ் வோர்கள்
வேலைசெய்பூழியர் தம்மையோதாம் வார்கள் (ஐயா)

சரணங்கள்

வேம்புக்குயர்ந்த மதுரங்கள் பூட்டினும்
விருமதன்குணம்மாருதெந் நாட்டினும்
ஆம்புத்திக்காரனென் ருலேயாவ துண்டோ
அய்யனருளேயல் லாமலும்வே றுண்டோ (ஐயா)
மேவுங்கீரைத்தண்டு மேருவைத் தாங்குமா
வீசுங்கதிர்முன்மின் னும்பூச்சி யோங்குமா
ஆவதழிவதெல்லா மையன் றன்னுலே
ஆச்சுதென்ருலென்ன வாச்சுது யென்னுலே (ஐயா)
முன்னமேசெய்தவினை யின்வ சத்தாலே
மூடப்புலையனுய்-மேவி யதனுலே
இன்னல்படுவதுட னின்னமும் வேண்டாம்
ஏத்திக்கொள்ளுமென் றெனைக்கெடுக்கவேண்டாம் (ஐயா)

வசனம்

நந்தனுர், தனது ஆண்டையாகிய வேதியரைப்பார்த்து தங்களுடைய திருவாக்கினுல் என்னையு மிப்படிப்புகழலாமோவென்று மிகவும் வணக்கமாய்ச் சொல்லுகின்ருர்.

ராகம்—ஹமீர்கல்யாணி, தாளம்—ரூபகம்

பல்லவி

சின்னசாதியல்லவோ சிதம்பரம்போய் வருகிறேன் (சி)
அன்னைதந்தையொருவரில்லை யடைக்கலமென்னையாளவேணும் (சி)
ஈரமில்லாதநெஞ்சமாகி யிறைச்சிதின் றுவுடல்பெருத்த (சி)
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டு யறிவுமயங்கியாட்டங்கொள்ளும் (சி)

வசனம்

இப்படிச்சொல்லியநந்தனுரைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுகின்ருர்.

ராகம்-தேவமனோஹரி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

ஆருக்குத்தான்தெரியும் அவர்மகிமை
அம்பலநாடக மாடியபெருமை

அநுபல்லவி

பாருக்குள்மாந்தர் காண்பதுதொல்லை
பதஞ்சலிபண்ணிய புண்ணியஎல்லை (ஆரு)

சரணங்கள்

தேவர்கள்பூமழைகொண்டு சொரிந்தார்
சித்தவித்தியாதரர்கண்டு மகிழ்ந்தார்
பாவலர்நாவலர் உள்ளங் குளிர்ந்தார்
பார்வதியம்மனுங்கூட விருந்தாள் (ஆரு)

காதில்குழையது விழுந்தது காட்டார்
கண்டும்அன்பரை விண்டிட மாட்டார்
பாதாளம்நடுங்கவே தாண்டவம் போட்டார்
பக்தியில்லாதவர் தங்களைக் கட்டார் (ஆரு)

பாலகிருஷ்ணன்பணிந் தேத்தும் ப்ரதாபம்
பகர்ந்திடும்பேர்க்கில்லை புண்ணிய பாவம்
சீலகுணமருவும் ஞானப்பிர தீபம்
தேவமனோகர வாகிய ரூபம் (ஆரு)

ராகம்-பைரவி, தாளம்-சாபு

பல்லவி

ஆருக்குப்பொன்னம் பலங்கிருபை யிருக்குதோ
அவனே பெரியவனும்

அநுபல்லவி

பாருக்குள் வீடுகள் மாடுக ளாடுகள்
பணமிருந்தாலவன் பெரியவனுவனோ (ஆரு)

சரணங்கள்

வேதபுராணங்க ளோதினதாலென்ன
வேலைக்கும்பணமாத ராலென்னகாரியம்
சாதனையாகவ ராதொருநாளும்
மண்ணாசைபெண்ணாசை பொன்னாசைபொல்லாது (ஆரு)

பாணன்மதங்கள டங்கவேசெய்ததோ
பாலகிருஷ்ணன் தினந் தொழும்பொன்னம்பல
வாணனென்ருதர வாய்விரும்பாதவன்
வானவராகிலுந் தானவன்சின்னவன் (ஆரு)

வசனம்

சிவபக்தியுள்ளவன் பெரியசாதி ; சிவபக்தியில்லாதவன் வேதியனு யிருந்தாலுஞ் சின்னசாதி ஆனபடியினலே திருப்புன்கூரி லுனக்காகப் பரமசிவன் நந்தியை விலக்கி தரிசனங் கொடுத்ததும், நீ குளம் வெட்டினதும், ஒரு ராத்திரிகாலத்திலே நாற்பதுவேலி நிலமும் நடராஜமூர்த்தியே வந்து நடவுநட்டதும், பார்க்கும்போது நீயே மகா புண்ணியபுருஷனென்று சொல்லவேண்டுமே யல்லாது வேறில்லே. நீ இதுவரையி லெனது வார்த்தையைத் தட்டினது மில்லே. ஆகையால் எனக்கு நீ குருவாகி நின்று உபதேசம் பண்ணென்று வேதியர் சொல்லுகின்ருர்.

தண்டகம்

ராகம்-தோடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

நந்தா நீ-குருவுபதேசம்-நவிலிடவேணும்-நான் கடைத்தேற

அநுபல்லவி

நொந்தானுன் கதிபெறமாட்டேன்
நோயினும்பிறவிக் கடலிடைவிழ்வேன் (நந்தா)

சரணங்கள்

மந்தாரப்பூவெடுத்தானுர் மலரடிசாத்தி வாழவென்னறிவு
சிந்தாமல்வரந்தரவேணும் சிதம்பரரகசியந் தெரிசித்திடவே ()

வைத்தாய்கருணைக்கடலுன் மனதிற்சென்றுநீ நர்த்தனம்புரிந்து
ஒத்தாசைபூதகணங்க ளுரிமையுடன்வந் தூழியஞ்செய்ய (நந்தா)

பெற்ருநீபெரி யவனுந்தன் பெருமையைநானறி வேனேமூடன்
நந்தாமல்மோசம்தானே னம்பிக்கைசொன்னே னற்கதிபெறவே (நந்தா)

கலி விருத்தம்

வேத மோடறஞ் செய்திடு நூற்களை மதித்தும்
பூத குதரி னடியவர் கடுஞ்சின மடையப்

பாத கம்புரிந் தேனென்று நந்தனைப் பரவி
ஏதந் தீரவே வேதிய ருபசரித் திருந்தார்.

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர் வார்த்தையைத் தள்ளப்படாமையால், சுற்றி வந்து தலைவணங்கி ஒரு மூலையை நோக்கி நந்தனுர் சொல்லுவதுபோல் சொல்லுவார்.

ராகம்-புன்னாகவராளி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

ஐயே மெத்தகடினம்-உமக்கடிமை-ஐயே மெத்தகடினம்

அநுபல்லவி

பொய்யாதபொன்னம்பலத் தையாயிருக்குமிடம்
நையாதமனிதர்க்கு வுய்யாதுகண்டுகொள்ளும் (ஐயே)

சரணங்கள்

பாலகிருஷ்ணன் பணிந்திடுஞ் சீலகுரு சிதம்பரம்
மேலேவைத்த வாசையாலே காலனற்றுப் போவதென்று [ண்டு
சாத்திரம்-நல்லக்ஷேத்திரம்-சற்பாத்திரம்-ஞானநேத்திரங்-கொ
வாசியாலே மூலக்கனல் வீசியே சுழன்றுவரப்
பூசைபண்ணிப் பணிந்திடு மாசறக் குண்டலியைவிட்
டாட்டுமே-மனமூட்டுமே-மேலோட்டுமே-வழிகாட்டுமே-இந்த
மானுபி மானம்விட்டுத்-தானுகி நின்றவர்க்குச்
சேனுதி பதிபோலே-ஞானுதி பதியுண்டு
பாருமே-கட்டிக்காருமே-உள்ளேசேருமே-அதுபூருமே-அங்கே
சங்கை யறவேநின்று பொங்கிவரும் பாலுண்டு
அங்கமிளைப் பாறிக்கொண்டு தங்கபொம்மைப் போலவே
நில்லுமே-ஏதுஞ்சொல்லுமே-ஞானஞ்சொல்லுமே-யாதும்வெல்லு
அட்டாங்கம் பண்ணினுலும் நெட்டாங்கு பண்ணியது [மே-இந்த
கிட்டாது கிட்டிவர வொட்டாது மூட்டியது
பாயுமே-முனைதேயுமே-அதுவோயுமே-உள்ளேதோயுமே-வேத
மந்திரத்தி லேபோட்டு யெந்திரத்தி லேபார்க்குந்
தந்திரத்தி லேயுமில்லே அந்தரத்தி லே அவ
தானமே-அதுதானமே-பலஹீனமே-பேசாமோனமே-அந்த
முப்பாமுந் தாண்டிவந்து அப்பாலே நின்றவர்க்கு
இப்பார்வை கிடையாது அப்பால் திருநடனம்

ஆடுவார்—தாளம்போடுவார் – அன்பர்கூடுவார் – இசைபாடுவார்-
கண்டாருங் கிடையாது விண்டாருஞ் சொன்னதில்லை [இதைக்

அண்டாண்ட கோடியெல்லா மொன்ருய்ச் சமைத்திருக்கு
மல்லவோ-பறையன் சொல்லவோ-அங்கேசெல்லவோ-நேரமாகு
[தல்லவோ (ஐயே)

கலி விருத்தம்

வான மேவிய வும்பர்கள் வாழ்த்திய மறையைக்
கான மேசெயும் வேதிய ரேயுமக் கடிமை
யீன மாமிழி குலத்தினி லெய்திய நந்தன்
ஞான வாரிகொண் டேயவ ரருளுற நினைந்தார்.

வசனம்

இப்படி நந்தனர் சொல்ல, வேதியர் கேட்டுத் திவ்வியஞான மடைந்து நந்தனரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்ருர்.

ராகம்—சாமா, தாளம் ஆதி

பல்லவி

சிதம்பரம்போய்நீர் வாருமையா
செய்வதெல்லாமப சாரமையா (சிதம்பரம்)

அநுபல்லவி

சிதம்பரம்போவீர் பதம்பெறுவீர் வேறே
சிந்தனைவேண்டாம் நந்தனேயினிமேல் (சிதம்பரம்)

சரணம்

எத்திசையிலுமுமக் கிணைசொல்லப் போமோ
பத்தியேமுதலென்று பழகியபெரியவர்
சித்தமுந்தெளிந்து தெய்வமேநீரென்று
புத்தியும்வந்தது பத்தியுமல்லவோ (சிதம்பரம்)

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய வேதியரைச் சுற்றிவந்து நந்தனர் தலை வணங்கித் தூர விலகிநின்று வேதியரை ஆசீர்வதிக்கச் சொல்லுவார்.

ஒரடியிரண்டுவார்த்தை

நந்தனர் :	வேதியர் :
சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமோ	கிடைக்கும்
சென்மசாபல்லியமாமோ	ஆகும்
பதம்பெருந்தவநெறியறிகிலேன்	அறிவீர்

பரமசிவனருள்செய்வரோ செய்வார்
சாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ அல்ல
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ ஞாயம்
ஆதியம்பலத்தெய்வம் நாடுமோ நாடும்
ஆனந்தமடைவேனேவையரே அடைவீர்

வசனம்

வேதியர் நந்தனுருக்கு ஆசீர்வாதம்பண்ணி யனுப்பியபின்பு நந்தனுருடைய குணுதிசயங்களைக் கொண்டாடுவார்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

அடியவர்கள் மனமிடியப்பேசினதுண் டபராதமனந்தகோடி, படுநரகில் வீழ்வாரென் றெனவுரைக்கும் பாவமதுபலித்ததென்று, துடிதுடித்துத் தொடைநடுங்கி நீர் வடித்துச் சிதம்பாத்தே துதிகள் செய்து, படிபுகழுந் திருத்தொண்டர் குணமெல்லா மூலகறியப் பகருவாரே.

இருவுமது

சாத்திரக் குப்பையெல்லாந் தள்ளினேன் பதறுபோலே
காத்திரஞ் சுத்தமாச்சு கனிந்திடு முள்ளம்பக்தி
மாத்திர மிருந்தாற்போதும் மற்றென்று மில்லைசைவ
க்ஷேத்திர முழுதுஞ்சுற்றிச் சேருவேன் றில்லையென்ருர்.

ராகம்-வைராஷ்ட்ரம், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

எந்தநேரமும் நந்தனை சிந்தித்தா
னந்தமாகி யிருந்தன ரந்தணர் (எந்தநே)

சரணம்

பந்தந்தீரவே யிந்தவுருவாகி
வந்துதோ வரந்தந்துதோசிவனென்று (எந்தநே)

வசனம்

விட்டுதோ இந்தவீட்டுக் கவலைகள் பட்டுதோ பவசாகரச்சேரழித்திட்டதோமுத்திவெள்ளம் கரைபுரண்டுதோவென்று ஏங்கித் தொழுது எந்நேரமும் வேதியர் இப்படியே சிவபக்தி பண்ணிக் கொண்டு ஆனந்தமடைந்திருந்தார். இப்படியிருக்க, நந்தனுர் ஆதனூரைவிட்டுச் சிதம்பரத்தை நோக்கி வருகின்ருர்.

ராகம்-லாவணி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

நந்தன் சிதம்பரம் வருகின்றார்

சரணங்கள்

ஆதனூரைவிட்டுக் கொள்ளிடந்தாண்டி
யப்பால் வருகையிலே
தொண்டரங்கம் பரவசமாய்—எங்கும் பொங்கிச் சிவமயமாய் (நந்)

அந்தக்கரண வ்ருத்தியழிந்து
அனேகசென்மவாசனையை
அனல்கொண்டுதகித்தாரே-சஞ்சித-விதையென்று வெறுத்தாரே

குண்டலி சத்தியைக்கொண்டு
கிளம்பி மண்டலம்புகுந்து
சஞ்சரித்துக்கொண்டார்-குறையா-வமிர்தமுண்டார்கிளையார்(நந்)

அநாதிமாயா கற்பிதமிந்த
நாமரூபாதி ப்ரபஞ்சமெல்லா
மழிந்துபோமென்பார்-குறைகட-லெழுந்தநுரையென்பார் (நந்த)

சைவத்தலங்களிற் றெய்வமிதுவே
சத்தியம்பண்ணுவேன் நான்பறையன்
சதுர்மறைகேட்டிலையோ-மிக்க-ஷண்மதங்கேட்டிலையோ (நந்த)

எப்போதும்நட ராஜமூர்த்தியின்
இணையடிதொழுதார்க் கீடுரையேன்
இந்திரபதம்நிகரோ-திரும்பியும்-வந்தவர்காண்கிலரோ (நந்த)

ஈசன்கருணை லேசமிலாதவ
னெத்தனைவேதங் கற்றாலும்
எட்டாப்பெருங்கொம்பு-நெருங்கித்-தொட்டால்செங்கரும்பு (நந்த)

ஆதனூரிலொரு புலையனுக்காக
அம்பலநாடக மாடுவரோ
அரும்தவம்புரிந்தேனே-கனவினில்-வருந்தியுமிருந்தேனே(நந்த)

அரகரசாம்ப சதாசிவனேபொன்
னம்பலத்தாடிய தேசிகனே
ஐயேயுன்னடிமை-மனது-நையே னுன்னுடைமை (நந்த)

செழித்துவியனுல கெட்டிச்சிகரங்க
ளைந்துந்தெரியுது காணையே
தில்லைத்தலமென்பார்—அன்புடன்-சொல்லப்படுமென்பார் (நந்த)

குதிப்பாரொருதரங் களிப்பார்கண்ணி
ருதிர்ப்பாரானந்த லாகிரியால்
கொண்டானடிப்பாரே-குரவை-நன்ருய்ப்படிப்பாரே (நந்த)

பாரளந்தகோ பாலகிருஷ்ணன்துதி
பாடுந்திருவடி பணிவேனே
பரகதியடைவேனே-பூமியில்-மறுபடிவருவேனே (நந்த)

வசனம்

நந்தனர் ஆதனூரை விட்டுக் கொள்ளிடத்தருகில் வரும் போது சொல்லுகின்ருர்.

கோலாட்ட மெட்டு

ராகம்-முகாரி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

கொள்ளிடக்கரைபோனன்—நந்தன்
கோபுரங்களைக்கண்டான்

அநுபல்லவி

பள்ளச்சாதியிலும் பறைச்சாதிநானென்று
உள்ளமுருகியவன் வெள்ளங்கரைபுரள (கொள்)

சரணங்கள்

ஓடத்தின்மேலேறி-நந்தன்-ஓங்குமகிழ்ச்சிமீறி
நாடவெவரும்நல்ல நடனக்கூத்தாடியே
நண்புடன்கதிபெற லாமென்றுறுதிகொண்டு (கொள்)

அக்கரைபோனனே-நந்தன்-ஆனந்தங்கொண்டானே
சிக்கெனவேசிவ சிதம்பரேசனைக்காணச்
சிந்தைமகிழ்ந்துசிவத் தியானஞ்செய்துகொண்டு (கொள்)

திருவாதிரைத்திருநாள்—செய்யுந்-தினமல்லவோயிந்நாள்
திருநடராஜமூர்த்தி திருமுகந்தனைக்கண்டு
சித்தங்களிப்பேனு னென்றுறுதிகொண்டு (கொள்)

வசனம்

நந்தனர் இந்தப் பிரகாரம் தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு கொள்ளிடக்கரையைத் தாண்டி வரும்போது தில்லைக்கோபுரத் தைக் கண்டு தரிசனம் பண்ணுவார்.

தண்டகம்

ராகம்-நன்யாசி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

கோபுரதரிசனமே-எந்தன்-பாபவிமோசனமே

சரணங்கள்

தாபங்கள்மூன்றுந் தணிந்துவிடும்நல்ல
சோபனமுண்டாஞ் சோதிவிளங்கிய (கோபுர)

விண்ணணைந்துமே லோங்கியேகண்டுநற்
கண்ணுளார்க்கெல்லாம் காட்சியளித்திடும் (கோபுர)

அல்லும்பகலும் அமரர்துதித்திடும்
தில்லைக்கிறையோன் றினமுமகிழ்ந்திடும் (கோபுர)

வசனம்

நந்தனர் தில்லைத்தலம் இப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-நவரோஜ், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

மாங்குயில் கூவியசோலைகளும் வாவிகூபதடாகங்களுந்
தூங்கதிர் மண்டலமெத்தையுங் சொர்னசபேசன்த்வஜமரமும்
நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிச்சித்திரமண்டபமும்
சிலமுறுந்திருவிதிகளுந் தில்லைவேதியர்மாளிகையும்
கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன் என் கவலையெல்லாமொழிந்தேன்
மண்டலம்புகழுஞ்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன்
தஞ்சமென்றடைந்தேனிந்தச்சடலத்தால்நொந்தேனினியென்னை
அஞ்சவேண்டாமென் றொருதரஞ்சொல்லி யழைத்தாலாகாதோ
அப்பாவுன்சரணந் தில்லைக்கரசேயுன்சரணம்
ஒப்பாரில்லாநாடகம்பயிலு மொளியேநின்சரணம்.

கோபுரதெரிசனமென்கிற கீர்த்தனமுதற்கொண்டு

சிதம்பரவிலாசமேளப்படும்

சிந்து

சிவன்-வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டிட, அறியாது போலிருந்த-செம்பொன்-னம்பலத்தாடியைக் கும்பிடவே, ஆத

னூர் தனியிருந்து-விடும்-அம்புபோ லப்பறந்தையமின்றித், தில்லையருகில் வந்தார்-மனந்-தேறிக்கொண்டார் குறையாறிக் கொண்டார், கெண்டாமணியோசை.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

நாளைப்போ வேனென்று நாள்கள்செலத் தரியாது
பூளைப்பூ வாம்பிறவிப் பிணிப்பொழியப் போவாராய்ப்
பாளைப்பூங் கமுகுடுத்த பழம்பதியி னின்றும்போய்
வாளைப்போத் தெழும்பழனஞ் சூழ்தில்லை மருங்கணைந்தார்.

வசனம்

இது - பொழிப்புரை

நாளைப்போவேனென்று சொல்லி அநேகநாள் கழியச் சபாநாதரைத் தரிசனம்பண்ண வேண்டுமென்னும் பேராசையை அடக்கக் கூடாதவராய்ப் பூளைப்பூவையொத்த நிலையாமையையுடைய பிறப்புக்களால் உண்டாகிய சம்பந்தம் நீங்கும்பொருட்டுப் போகின்றவராய்ப் பாளையையுடைய பொலிவாகிய கமுக மரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் பழமையுற்ற தம்முடைய ஊரில்நின்றும் புறப்பட்டு ஆண்வாளை மீனனது எழும்பி விளையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்தார்.

ராகம்—கரகப்பிரியா, தாளம்—சாபு

பல்லவி

கெண்டா மணியாடுது-கண்டு பிணிவாடுது

சரணங்கள்

முத்தி மணிதேடுது நாடுது கூடுது (கெண்)
பரவச மாகுது பாவங்கள்போகுது (கெண்)
சனன மரணாதிகள் மோகமும் தீர்ந்தது (கெண்)

நொண்டிச்சிந்து

கெண்டாமணியோசை - காதில் - கேட்குதென்று ரதைப் பார்க்கவென்றே, கொண்டாட்டமாகிவந்தார் கையைக்-கும்பிட்டேன் நமக்கம்பிட்டதோ, வென்றே மனமகிழ்ந்தார்-திரு-வீதியிலேவந்து காதலுடன், கண்டார் களையாறி இரு-கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே, நின்றார் மதிற்புறத்தே வெகு-நேர்த்தியென்று

ரிதைப் பார்த்ததில்லை, பணிந்தார் பரவசமாய் - நல்ல - பாக்கிய சாலிக ளாக்குமென் றார், இதுதானோ தில்லைப்பதி.

வசனம்

நந்தனார் தில்லையைக்கண்ட ஆனந்தானுபூதியைச் சொல்லு கின்றார்.

தண்டகம்

ராகம்-மத்யமாவதி, தாளம்-ஆதி

தில்லைத்தலத்தைக் கண்டார்—அது சித்விலாசமென்றார்-அந்த
எல்லையிலே நின்றார்—மன தேகமாக்கிக்கொண்டார்

இருகண்கள் நீர் வடித்தார்—கொடுங் காமவல்லையயறுத்தார்
இருகையைத்தூக்கிக் குவித்தார்—தன் காலைக்கோணிக்குதித்தார்-இந்த

ஐம்புலன்களை மறந்தார்—பரமானந்தக்கடலுறைந்தார்
தன்தேகபாவ மறந்தார்—தில்லைச் சிவனேயென்றிருந்தார்.

ராகம்-பியாக், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

இதுதானோ தில்லைத்தலம்-இத்தனைநாளுமறியேன்
இதுதானோ தில்லைத்தலம்

சரணங்கள்

அதுவோ யிதுவோவென் றலைந்திடும் பேயனைக்
கதிதருவேனென்று கைகாட்டி யழைத்திடும் (இது)

காசினி யிதைக் கயிலையென் றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதேயன்றிப் பேணிப்பார்த் தறிந்திலேன் (இது)

ராகம்-அசாவேரி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

ஆடியபாதத்தைத் தாரும்-உம்மைத்
தேடிவந்தேன் இதோ-பாரும் பாரும் (ஆடிய)

அநுபல்லவி

நாடிப்புகழ்ந்துதொழும் சிவ காமிமனோகரரே தில்லை
நடராஜரே யுமது பதம்நான் விடமாட்டேன் (ஆடிய)

சரணங்கள்

பாத்திரமல்லவோ பாலகிருஷ்ணன்பணி பரனேசிதம்பர
க்ஷேத்திர தரிசனம் விடுசேர்க்குமென் றறியேனோ-அணு
மாத்திரப்பொழுதும்மை மறக்கவென் மனதுவராதென்று-மருவி
தோத்திரம்பண்ணமாட்டேன் சுவாமி அதிலென்னசுகம் அம்ப
லந்தனில் (ஆடிய)

வசனம்

நந்தனர், தில்லையைக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டாடுவார்.

ராகம்-இந்துஸ்தான் காபி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

தில்லைதில்லை யென்றால்பிறவி
இல்லைஇல்லை யென்று மறைமொழியும்

அநுபல்லவி

தொல்லைதொல்லை யென்றகொடுவினை
வல்லைவல்லை யென்றகலும் திருத் (தில்லை)

சரணங்கள்

கற்றோங்கற்றோம் களங்கமறிந்திடப்
பெற்றோம்பெற்றோம் பேசாப்பெருமையில்
உற்றோமுற்றோம் பொன்னம்பலந்தனில்
தத்தோந்தத்தோம் என்றுநடனமிடும் (தில்லை)

வாடிவாடி மாலயனிருவரும்
கூடிக்கூடிக்கொண் டல்லும்பகலுந்தான்
தேடித்தேடித் திருவடிமுடிகளைப்
பாடிப்பாடிக்கோ பாலகிருஷ்ணன்தொழும் (தில்லை)

துக்கடா

ராகம்-தேசிகதோடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

இதுவோதில்லைச் சிதம்பரக்ஷேத்ரம் ஈசனிருப்பிடமோ

சரணம்

மதுரம்பொழிந்திடு மறையோரிருப்பிடம்
மாமுனிவர்த்தவம் வாழும்பெருமிடம்
பதவிபெருந்தொண்டர் பணிந்துவருமிடம்
பலதெய்வமுந்தொழும் பரகதிதருமிடம்(இது)

ராகம்-பியாக், தாளம்-மிச்ர ஏகம்

பல்லவி

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ-ஐயன்கூத்-தாடுஞ்சிதம்பரமோ

சரணங்கள்

ஆடுஞ்சிதம்பரம் அன்பர்களிக்கவே
நாடுஞ்சிதம்பரம் நமச்சிவாயப்பொருள் (ஆடுஞ்)

ஆருமறியாமல் அம்பலவாணனார்
சீரடியார்பார்க்கச் சேவடி தூக்கியே (ஆடுஞ்)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பனிமதிச்சடையினார்
தாளமத்தளம்போட தத்தித்தத்தெய்யென்று (ஆடுஞ்)

ராகம்–தன்யாஸி, தாளம்-திரிபுட

பல்லவி

திருவாதிரைதெரிசனத்திற்குவந்தேன்-உந்தன்
திருவாதிரைதெரிசனத்திற்குவந்தேன்

அநுபல்லவி

திருவாய்திறந் துறவாயினி பிறவாவரந் தருவாயென்று(திரு)

சரணங்கள்

கங்குகரையேறி பவக் கரைதாண்டவேயுனது சிவ
கங்கைதனில்மூழ்கி பவக் கடலுங்குளப்படியாகவே (திரு)

அல்லும்பகலுனது சபை அருகில்நின்று கூத்தாடினால்
கல்லாமனமுருகும்பர கதியுங்கைவசமாகுமே (திரு)

ஆலந்தனைக்கண்டோடி வமரர்துயர்கெடக்காத்தவன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியுந் திருப் பாதங்கனகசபாபதியே (திரு)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

தில்லையைக் கண்ட போதே தெளிந்ததென் னுள்ள மெல்லாம்
பல்லூழி காலஞ் செய்த பாழ்வினை தொலைந்து போச்சு
நல்லருள் நடனங் காட்டும் நாயனார் சிற்சபைக்குள்
செல்லுவார் மகிமை செப்பச் சேடனு லாகா தன்றே.

வசனம்

இப்படி தில்லையைக் கொண்டாடி இதைப் பாராதாரே பாவி யென்பார்.

கண்ணிகள்

ராகம்–நவரோஸ், தாளம்-சாபு

மார்கழிமாதத்தி லாதிரைநாளையில் வத்துசிதம்பர தேசிகனே
பாராதபாவிகட் கேதுமில்லையிந்தப் பாரில்வந்து பிறவாதவரே

வாளிற்றெருடுந்திரு மாளிகைமண்டப மாமதிலுந்தில்லை மாநகரம்
காணக்கிடைக்காதப் பாயிந்தப்பாக்கியங் காதில்கேட்டவண்
[ணங் கண்டதுவே

ஆதிப்ராபர மாகியதில்லைப்பொன் னம்பலவன் வளர்சந்நிதியில்
நாதமுங்கீதமும் கேட்குதுவானந்த நாடகவேளையைநானறியேன்

வசனம்

நந்தனுர் சிதம்பரங் காணுததாற் சிவலோகங் காணேனென்பார்.

கண்ணிகள்

ராகம்-ஸாவேரி, தாளம்-ரூபகம்

சிதம்பரம்வந்து தரிசியாத ஜன்மம் வீணென்றுபேசி
மனதிலெண்ணினுர் பாதகமலத்யானம் பண்ணினுர்

பறையனுக்குமிந்தத்தலத்தைப் பார்த்தபின்புமோட்சபதவி
பலித்துதல்லவோ பாவிசெனனம் அலுத்துதல்லவோ

தொண்டுகொண்ட தங்களையர் பெருமையெல்லாஞ் சொல்லிச்
துள்ளித்தாவினுர் ஞானவிரையை அள்ளித்தூவினுர் [சொல்லித்

பூதலத்தினிலிதுவே தெய்வமென் ரூநந்தக்கடலில்
பொங்கிப்பாடினுர் புண்யத்தல மென்று தேடினுர்

தண்டகம்

ராகம்–நவரோஸ், தாளம்-மிச்ர ஏகம்

அரகரசங்கர வண்ணலேயம்பலத்தரனே
நானுந்த னடைக்கலமென்று

உருகித் துதியாரோ - ஆனந்தம்
பெருகிப் பதியாரோ

முக்தியளிக்குந்திரு மூலத்தானரைக்கண்டு
பக்திபண்ணுதவன் பாமரனல்லவோ

யாருக்குச் சுமையாச்சு - அவனிருந்தும்
ஆருக்குச் சுகமாச்சு

மங்கையர்மோகமாய் மயங்கித்தினந்தோறும்
அங்கம்புளகிதமா யவரிடுமேவல்கொண்டு

தோளைக் குழைத்தாரே - அநியாயமாய்
நாளையுங் கழித்தாரே

வீசிநடைநடந்த மெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்கும்போ தொருவருமங்கில்லைத்

தூசியும் போகாதே - காதறுந்த
ஊசியும் வாராதே

சிவசிதம்பரமென்று தில்லைவெளியினின்று
பவசாகரம்வென்று பரமபதமடையுந்

தவநெறி பொருந்தாரே - பொருந்தின
அவரையும் வருந்தாரே

சாத்திரங்கற்றாலுஞ் சதுர்மறையுணர்ந்தாலுஞ்
சூத்திரம்பெற்றாலுஞ் சொன்னேனகங்காரம்

மாத்திரம் போகாதே - கருணைக்குப்
பாத்திரம் ஆகாதே

சரணாகதமென்று சார்ந்தடிபணியாமல்
வரணாச்ரமவிதி வழுவாதிருக்கினுஞ்

சனனாதிகள் விடுமோ - சிரவண
மனனாதிகள் படுமோ

அட்டசித்திகள்பெற்று ஆண்டாயிரங்கால
மட்டிருந்தாலுமென் மரணபயமெய்திடும்

நட்ட சன்மமாச்சே - மனிதசென்மம்
எட்டிவிணாய் போச்சே

மூப்பாமுந்தாண்டி மூலத்தீமூட்டிக்கொண்
டப்பாலேநின்று லானந்தங்காணலாம்

ஒப்பா ரில்லையடா - ஊடுருவி
நிற்பா ரில்லையடா

ஆலமிடறடக்கி யம்பலக்கூத்தன்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பரமசிவனேயென்று

பாடிப்படியாரோ - பருவத்தில்
தேடிப் பிடியாரோ.

வசனம்

நந்தனார் சிவபக்திபண்ணாதவனை நிந்தனைசெய்து இன்னமுஞ் சொல்லுகின்றார்.

கண்ணிகள்

ராகம்-ஸாரங்கா, தாளம்-சாபு

வானோர்புகழ்தில்லை வனநாதர்வாழும்
ஞானசபையைப்போற்றி நமச்சிவாய-வென்று
சொல்லாதவன் கல்வி கல்லாதவன் வெகு-பொல்லாதவன்

காசினிபுகழ்சிவ காமவல்லியைக்கண்டு
பாசமகலும்நெறி பாராதவன்-சுத்தப்
பதராச்சு ஆட்டினதராச்சு க்ருமிக்கெதிராச்சு

ஆட்டுக்காலைச்சற்றே கேட்டுவாங்கியுள்ளே
நாட்டிக்கொள்ளாதவன் மாட்டுக்குவமை-யென்று
நாடாரே கண்டுகூடாரே என்றுந்-தேடாரே

அம்பலவாணனு ரருகில்வந்துகையால்
கும்பிட்டிறைஞ்சாத குருடர்களுக்குத்-திற
மதியேது பரகதியேது பண்ணும்-விதியேது

நாக்கிருந்துஞ்சிவ நாமத்தைநவிலாமல்
சாக்குப்போக்குப்பேசுஞ் சண்டியவனைக்-கால
னடியானே கட்டிப்பிடியானே கையா-லிடியானே

வேதாந்தநூற்களை விவரித்துணர்ந்தாலும்
ஏகாந்தபத்தியொன் றில்லாதவன்-உள்ள
முருகாது கள்ளங்கருகாது வெள்ளம்-பெருகாது

ஆத்திமதியஞ்சடை யழகனுடியகூத்தைப்
பார்த்துக்களிக்காத பாவிமனிதர்க் கொன்றும்
பலியாது வினை சலியாது சீலம் பொலியாது

பாலகிருஷ்ணன்தேடும் பாதரசத்தைக்கண்டு
சீலமுடனேயுண்டு ஜபிக்காதவன் துன்பம்
துலையாது இன்பம் நிலையாது கன்மம் கலையாது. (வானோர்)

வசனம்

நந்தனார் சிதம்பரம் பாராத கண்படைத்தாரை முகத்தைக் கெடுக்கவந்த புண்படைத்தவரென்று சொல்லுவார்.

ராகம்-நாதநாமக்ரிய, தாளம்-சாபு

காணாதகண்ணென்ன கண்ணே
வீணானகண்மயில் கண்ணதுபுண்ணே (காணாத)

சொல்லும்பொருளிறந்த துரியவடிவமாகி
யல்லும்பகலுமற்ற வானந்தப்பேரொளி (காணாத)

பசியாமருந்தளிக்கும் பரமரகசியத்தி
லசையாமலேயாடு மம்பலநாதனைக் (காணாத)

ஊராருமறியாம லொளிகண்டுபிசகாமல்
ஈராறுகாற்கொண்டு எழும்பியமண்டபம் (காணாத)

அண்டத்துளடங்காத வாசைவல்லியைப்பூட்டிப்
பிண்டத்துளடங்கிய பேரின்பத்தெப்பத்தைக் (காணாத)

நாசிநடுவிருந்து நாதனேதானென்று
பேசாமற்பேசிய பெருமையையொருநாளும் (காணாத)

என்னையானறியேனென் றிகழ்ந்திடும்பேயனைத்
தன்னந்தனியனுக்கித் தருவனென்றழைத்தாரைக்(காணாத)

சோற்றுத்துருத்தியிதைச் சுமந்ததிறலென்ன
ஆத்திமதியஞ்சடை யழகனமருங்கோயில் (காணாத)

சீலக்கமலமுகச் சிவகாமிமனமகிழ்
கோலக்கனகன்தில்லைக் குழகனுடியகூத்தைக் (காணாத)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைப்பணிந்தொரு
நாளிலும்பிறவாத நலமிக்கவழிதேடிக். (காணாத)

வசனம்

நந்தனர், பக்திபண்ணுதவன் முக்திபெருனென்று சொல்லுகின்றார்.

தண்டகம்

ராகம்-தன்யாஸி, தாளம்-ஆதி

வேதம்படித்ததும் சாத்திரங்கற்றதும் மெய்யினில்நீறு பூசுவதும்
ஆதிசிதம்பர தேசிகன்றிருவடிக் காளாகுலன் ருனந்தம்

உடனேதுலையும் பவபந்தம்
சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்

ஊனுறக்கமுத லாகியநான்கு முண்டேயுலகில் யாவருக்கும்
ஆணவமலத்தைநீத்தார்களறிவா ரகத்தைச்சுருக்கிகொள்ளுவரே

சகத்தைப்பொய்யாத் தள்ளுவரே
சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்

அருந்தவமாமுனி யாகிலும்நல்ல ராசைப்பொல்லாதா ரறிவாரோ
வருத்தப்படுத்தி மனத்தைமயக்கி வைத்திடுமன்ன மயக்கோசம்

உற்றுப்பார்த்தாவது நேசம்
சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்

அரவணைகோ பாலகிருஷ்ண னல்லும்பகலும் பணிந்தேத்தும்
திருவடிசரணு கதமென்றெண்ணிச் தெளிந்தார்க்கன்றே பரபக்தி

ஒழிந்தார்க்கன்றே வரமுக்தி
சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

இப்பரிசா யிருக்கவெனக் கெய்தலரி தென்றஞ்சி
அப்பதியின் மதிற்புறத்தி னுருத பெருங்காதல்
ஒப்பரிதாய் வளர்ந்தோங்க வுள்ளுருகிக் கைதொழுதே
செப்பரிய திருவெல்லை வலங்கொண்டு செல்கின்றார்.

வசனம்

நந்தனர், இந்தத் தில்லைவா ழந்தணர்களுடைய வீடுகள் இத்தன்மையா யிருக்க, எனக்கு அவ்விடத்திற்குப் போகுதலடா தெனப் பயந்து அந்தத் தலத்தின் மதிற்புறத்திலிருந்து அளவற்ற பேரன்புடன் மனமுருகிக் கும்பிட்டுக்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய எல்லையை வலஞ்செய்கின்றார்.

விருத்தம்

அம்மையாந்தில்லை மாநகர் மருங்கிடை யணைந்து
சும்மை விட்டிரு விழிகளில் நீரறச் சொரிந்து
விம்மி யேசிவ னூர்சரி தங்களை விரித்துக்
கொம்மை கொட்டியும் பாடியு மானந்தங் கொண்டார்.

வசனம்

நந்தனர், தனக்கிந்தப் பாக்கியங் கிடைத்ததென்று கொண்டா னடிக்கின்றார்.

ராகம்—ஸாவேரி, தாளம்—ரூபகம்

பல்லவி

கொண்டானடிக்கிறார்—தில்லைக்—கோயிலைக்கண்டுதாவித்தாவிக் ()

அநுபல்லவி

அண்ட ரண்டந்தொழு மம்பல நாதனைக்
கண்டாரைக் கண்டுக்கொண் டோமென்று நன்ருய்க் (கொ)

சரணங்கள்

அஞ்சலிகொண்டு களித்து அரகரவென்று ஜபித்து
குஞ்சிதபதத்தைத் துதித்துக் குரவைகள்பாடிக் குதித்துக் (கொ)

அங்கம்பரவச மடைந்து ஆனந்தக்கடலில் விழுந்து
பொங்கிச்சிவமென் றறிந்து புவியதிர்ந்து பணிமிகுந்து (கொ)

இருகண்களில் நீர்பெருக யிறைஞ்சிமன தூடுருக
அருமைச்சிவகதி தருக அம்பலவாணன் வருக (கொ)

இதுவுமது

ராகம்-சௌராஷ்டிரம், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

கொண்டானடித்தாரே நந்தனர்கோவிலைக்கண்டுதாவித்தாவிக்()

அநுபல்லவி

அண்டமகிழ்ச்சியாலே-அரனேயென்றுமென்மேலே (கொ)

சரணங்கள்

பண்டுநான்செய்ததே யோகம்-அதனுலுருக்
கொண்டுவந்தேன்மானிட தேகம்-ஆகவேயிந்தப்
புண்டரீகப்பதவை போகம்-கண்டேனென்போல
மண்ணிலெவர்க்குண்டு யோகம்-என்றுதுதித்துக்
கொண்டாடுமிவர்புகழைக்
கூறுவதுவேயுற் சாகம் (கொண்)

வஞ்சகமனத்தையொரு மித்து-நினைத்தொழாத
பஞ்சமாபாதகப்பேரெ டுத்து-உலுத்தர்களைக்
கெஞ்சியேயவர்களைய டுத்து-உழலாமலே
கஞ்சமலர்ப்பதங்கொ டுத்து-ஆண்டருளென்று
வஞ்சிசிவகாமிதொழும்
மணவாளனைத் துதித்துக் (கொண்)

ஒருநாற்புறமதில் சொலிக்க-ஊரெல்லைச்சுற்றி
வருவார்திரும்புவார் களிக்க-சிரசின்மேலே

இருகைகுவித்துவாழ் வளிக்க-வேண்டுவாரிந்தத்
திருநாளைப்போவார்தான் மிகுக்க-ஆகையாலிந்தப்
பெருவாழ்வடைவாரிவர்
பேதமில்லை யுரைக்கக் (கொண்)

வசனம்

இப்படி நந்தனார் வீதியைச் சுற்றிச் சந்நிதிமுன் வந்து தண்டாகாரமாய் விழுந்து பணிந்து புழுதிடப் புரண்டு ஆனந்த மடைந்து நிருத்தசபை தெரிந்து தரிசனம் பண்ணுவார்.

ராகம்-ஸ்ரீராகம், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

சபாதரிசனங்கண்டான்-நந்தனுஞ்-சுபாவமுடனே நின்றான்

அநுபல்லவி

சபாதரிசனங்கண்டான்-அகணித
ப்ரபாவமாகிய சபாபதியிருக்கும் (சபா)

சரணங்கள்

சதாகாலமும்வே தங்கள்மொழிந்திடுஞ்
சிதாகாரமாய்ச் செழித்துவளர்ந்திடுஞ் (சபா)

தில்லைமூவாயிர முனிவர்கள்கூடும்
அல்லும்பகலு மவரவர்நாடும் (சபா)

வசனம்

நந்தனார், தெற்குக் கோபுரவாயிலினின்று சபாபதியை நோக்கித் துதிபண்ணுவார்.

ராகம்-ஜிஞ்ஜோடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

ஜயஜகதீசா-அதி சுந்தரகுஞ்சிதபாதா-ஓ-ஜயஜகதீசா

சரணங்கள்

தில்லையைக்கண்டேன் தேறித்தெளிந்தேன்
எல்லையில்நின்றேன் இனிப்பிறவேன்காண்
எனக்கினியாரீடு-கரும்புபோல் இனிக்குதுபார்விடு (ஜய)

ஆசாபாசத்தைவேரற வெட்டி
ஆனந்தத்தின்முழுக் காட்டி-வைக்குமிது
யாருக்குங் கிடையாது-இந்தசுகம்
பாருக்குள் இணையேது (ஜய)

சரணகதமென்றிங்கு வந்தேன்
சாமிபாதக்குஉமை யடைந்தேன்
ஜனனுதிகளான்மிக நொந்தேன்
வேறொருதெய்வங்களை வருந்தேன்-ஓ (ஜய)

தென்றிசைக்கோன்வந் தழைத்திடும்வேளையில்
பெண்டுபிள்ளைகள்பே யாட்டம்
ஓரிடத்திலேறியபெருங் கூட்டம்
நானும்நமனுந்திண் டாட்டம்-ஒரு
நம்பிக்கை தாரும்
நானுனக்கருள்புரிந்தாளுவே னென்று
கனவிலாகிலும் வாரும்-தட்டியெழுப்பிக்
கவலைகளைத் தீரும்-அடிமையென்று
மனமகிழ்ந்து பாரும்-தில்லைவெளியில்
வாடாவென்று சேரும்-ஓ (ஜய)

அரகரசங்கரனேபொன் னம்பலத்தாண்டவனே
பரமதயாபரமூர்த்தியென்றடி பணிந்தேன்
மனங் கனிந்தேன்
சாதியில்சின்னவ னுனல்
வீதியில்வந்தே னுகாதோ
பாதகஞ்செய்யினுஞ் சிதம்பரமென்று
பகர்ந்தால்பழவினை போகாதோ
தீதில்லாதபெருந்தவத்தோர் வந்தால்
தரிசனஞ்செய்வேன் போதாதோ
ஆதிபராபரமாகியவுனைக்கொண் டாடுவேன்
பாடுவேன்தேடுவேன் நாடுவேன் (ஜய)

அபாரமாகியசமுசாரம் சதாவிஷயகரமதிகோரம்
உபாயமறிந்துகரையேறப் படாதுஜெகதீசுவீரமாயா
விலாசகற்பிதமிந்தஜகம் அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்
நிவேகமென்கிறபாவனையால் நிவாரணம்பண்ணும்பெரியோர்கள்
புண்ணியதொழிலின் பயனறிவார்
பாலகிருஷ்ணன்தொழுங் கழலணிவார்

எண்ணியபடியே தவம்புரிவார்
எனதுனதென்று முறையிடுவார்
சமாதிபண்ணியக்ரமாதி க்ருத்தியம்
படாதபேதைகைவிடா தேயும்நீர்
சபாபதிவெகு கிருபாநிதியுன்
பிரதாபமறியேன் சுபாவம்பறையன் (ஜய)

விருத்தம்

வாட்டு வாருடல் வேர்படத் தழலிடை வருத்தி
மூட்டு வார்மூலக் கனல்மதி மண்டல முகட்டில்
மாட்டி றைச்சியை யருந்திய புலையன்றன் மனத்துள்
ஆட்டுக் கால்சற்றே தந்திடு மம்பலத் தரசே.

ராகம்-இந்துஸ்தான்காபி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

தாதாதாநீயாடியபாதம் தத்தித்தெய்தத்தித்தெய்யென்றாடிய
பாதம்

சரணங்கள்

ஆதரவாகப் பதஞ்சலிமாமுனிக் கானந்தநாடக மாடுந்திருவடி ()
ஆகமவேதபு ராணங்களோதிய யோகிகளாலே தேடுந்திருவடி ()
சிந்தைமகிழ்ந்து குவிந்திடவேயதி சுந்தரரஞ்சித குஞ்சிதபாதம் (தா)
பாரளந்திடுங்கோபாலகிருஷ்ணன் துதி பாடிப்பரவிப்பணியும்பாதம் (தா)

ராகம்-ரீதிகௌள, தாளம்-ஜம்பை

பல்லவி

தாண்டவதரிசனந்தாரும்-தாமதம்பண்ண
வேண்டாம்-இதுசமயம்

அநுபல்லவி

ஆண்டவனேயுன்பெருமையை யாரறிந்துரைசெய்வார்
நம்பியிருக்கிறேன்பேதை யெந்தனுக்கொருதரம் (தாண்)

சரணங்கள்

ஆசைவலைக்குள்தங்கிப்பொங்கி மயங்கித்தடுமாறிமும்மதங்கள்
யானெனதென்றுரைக்கும் பாசமகலநெறிநிறுத்திட [மீறி
மாயவன்கோபாலகிருஷ்ணன் பணிந்திடும்உன்திருவடி
தாரிதகுகுஜெம் தரிதகணந்தரி திரிகுதிரிகுதீம்தீம் தக்கிடத்தக
[தோமென்றாடிய (தாண்ட)

வசனம்

நந்தனர் பிறவிப்பிணிக்கஞ்சித் துதிபண்ணுவார்.

லா வ ணி

ராகம்-குறிஞ்சி, தாளம்-ஆதி

அம்பலவாணனுன்னைச் சரணமடைந்தேனுனேழை
ஆதரித்தாளுவதுன்பாரமல்லவோ சொல்லவோ

எடுத்திடுஞ்சனனங் கணக்கெழுதத்துலையாதென்பாடு
இன்னமும்பிறந்திடுவேனோநடேசனே யீசனே

ஆசையெனும்பெருங்காட்டிலே யரற்றுமுழுமூடன்
அகலவிடாதேயும்நம்பினேனுன்னை யையனேமெய்யனே

பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன் தினம்பணியுமலர்ப்பாதம்
பாவியென்னுள்ளுறவேகருணை பாருமே வாருமே.

வசனம்

அம்பலத்திலாடும் நடனத்தை வர்ணித்துச் சொல்லுவார்.

ராகம்-சங்கராபரணம், தாளம்-சாபு

பல்லவி

ஆடியபாதா-இருவர்கள்-நாடும்விநோதா (ஆடிய

அநுபல்லவி

ஆடியபாதா வயனுமாலுந்தினம்
தேடியுங்காணுமற் றிரைமறைவாகத்
தித்தித்தித்தித் தித்தித்தியென்

சரணங்கள்

வீரவெண்டயஞ்சிலம்பசைந்திட மேவுஞ்சடையம்புலியசைந்திட
சாருந்தொண்டர்கள் மனங்குவிந்திடச் சாலோகாதி பதவியுந் [ச்
தந்தோந் தந்தோந் தந்தோந் தந்தோமென நடனம் (ஆடிய)

வேதமுனிவர்கள் பாடவுஞ் சன காதியோகிகள் கூடவும் வெகு
நாதமெங்கினு மூடவுந் திரு நந்திமத்தளம் போடவுந்
தகுந் தகுந் தகுந் தகுமென்று நடனம் (ஆடிய)

பாலகிருஷ்ணன் துதிகள்செய்திடப் பண்ணவர் பூமாரிபெய்திடச்
சீலமுளசிவகாமி மகிழ்ந்திடத் திருச்சிற்றம்பலத் தரசனுந்
தாந் தாந் தாந் தாந் தாந் தாமென்று நடனம் (ஆடிய)

வசனம்

நந்தனுர் அடிமைத்திறங்காட்டிச் சொல்லுகின்ருர்.

தண்டகம்

ராகம்-நவரோஜி, தாளம்-ஆதி

அறிந்தறியாமலேசெய்த தபராதமையா-என்னை
ஆண்டவனே தில்லைத்தாண்டவராயா அடிமையுன்சரணம்

பருகியவண்டபகிரண்டங்கள் கடந்திடு மத்தாவுன்சரணம்
பதஞ்சலிக்காகநடம்புரியுந்திரு வம்பலக்கூத்தாவுன்சரணம்

நடுவுமாதியுமந்தமுமொன்று மிராதநிராமயனேசரணம்
பொங்குமாநந்தக்கடலேவொளியேபொறியின்னறிவேவுன்சரணம்

என்றும்நித்தநிரஞ்சனநிஷ்களநிற்குணரூபாவுன்சரணம்
கருதிநின்மகிமைகண்டோரறியாத கடையேனுன்சரணம்

என்னுக்குளெண்ணைபோலெங்குநிறைந்த வீசாவுன்சரணம்
எட்டிரண்டுமறியாதவன்கனக சபேசாவுன்சரணம்

வசனம்

நந்தனுர் இப்படி யனேகவிதமாய்க்கொண்டாடி உட்புகுந்து தாண்டவம் பாராத மனக்குறைவுகொண்டு சுவாமியை நானுள்ளே வரலாமோவென்று கேட்கின்ருர்.

ராகம்-மாஞ்சி, தாளம்-சாபு

பல்லவி

வருகலாமோவையா உந்தன்
அருகில்நின்று கொண்டாடவும் பாடவும்நான் (வருக)

அநுபல்லவி

பரமகிருபாநிதி யல்லவோ இந்தப்
பறையனுபசாரஞ் சொல்லவோ உந்தன்
பரமாநந்தத் தாண்டவம்பார்க்கவேநா னங்கே (வருக)

சரணங்கள்

பூமியில்புலையனுய்ப்பிறந் தேனே-நான்
புண்ணியஞ்செய்யாமலிருந் தேனே-என்

சாமியுன்சந்நிதி வந் தேனே-பவ
சாகரதுக்கமிழந் தேனே-கரை

கடந்தேனே சரண மடைந் தேனே-தில்லை
வரதா என்தாபமும் பாவமுந் தீரவே-நான் (வருக)

வசனம்

இப்படி நந்தனர் தில்லேயில் வந்து கொண்டாடிப் பின்பு பக்தி மார்க்கத்தை யெடுத்துப் பேசுகின்றார்.

சிந்து

இதுதானேதில்லேப்பதி-என்று-எக்களித்தாராடிக் கொக்களித்தார்
ஐயாவுன்சந்நிதியைக்-காண-வாசைகொண்டுவந்தே னேசமுட
தெருவில்பொடித்தூளே-அள்ளித்-தேகமுழுதிலுந் தாகமுடன் [ன்
தரித்தார்திருநீரும்-நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும்
பெரியோரிருக்குமிடம்

வசனம்

நந்தனர் தில்லேத்தலம் இப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகின்றார்.

தண்டகம்

ராகம்-செந்தக்கடுக்கா, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

ஆகாதாகாதையே-இங்கிருக்க லாகாதாகாதையே

சரணங்கள்

ஆகமங்களுறை வேதியர்கள்சிவ னடியார்கள்-கூட்டம்-மன
தேகமாகியெப் போதும்விளேகின்ற யோகிமுனிக ளுட்டம்-பூ
லோகமிதுகைலாசமென்று மிதைப்போற்றுவார்க ளாட்டம்-அதி
வேகமாகவெங்கேயாகினும்வெளியே போகவேணுமையே-இருப்ப
தாகா தாகாதையே-இங்கிருக்க-லாகாதாகாதையே

பாவிப்பறையனிங்கே வரலாமோ சுவாமிதரிசனந் தரலாமோ
பாதகமலங்களேத்தொடப் போமோ
பாவமெனேப்பிரிந்து தொலேபோமோ-இருப்ப
தாகாதாகாதையே-இங்கிருக்க-லாகாதாகா-தையே

வேள்விசெய்யும்புகை மேலுல கெழும்பிப் போகுது
புண்ணியர் புரியுந்தவமுடன்
அரகரசிவனென்று ஆடிப்பாடிக்கொண்டு
பரிவுடனுன்றனே ப்ரதட்சணம்வருமிடம்-ஆகாதாகா தையே

மணியாடுது வெகுசனங்கூடுது வீதிவலமாகுதுதிருப் பதம்பாடுது
உள்ளே நடமாடுது பணி விடைபோகுது பரவசமாகுது
மெத்தப் பயமாகுது இங்கே ஆகாதாகாதையே

தீண்டாதே இங்கே வேண்டாதே சும்மா
யிறையாதே இங்கே தரியாதே என்னைப்
பாராதே படியேருதே உள்ளே போகாதே வரலாகாதே
யென்பார் ஆகாதாகாதையே.

சிந்து

பெரியோரிருக்குமிடம்-இந்தப்-பேயனிருப்பது ஞாயமல்ல
நானுபறைச்சாதி-தில்லை-நாதன்தரிசன மாதரவாய்ப்
பண்ணுப்படுபாவி-இந்தப்-பாரிலிருப்பது சீரலவே
என்றெகுளத்தோரம்-புக்கி-ஏங்கிநின்ருர்துயர் நீங்கிநின்ருர்
ஓயாப்பெருங்கவலை-கொண்டு உள்ளங்குழைந்திட வெள்ளமெனக்
கண்ணீர்கரைபுரள-இரு-கை தொழுதாரவர் மெய்தொழுதார்
கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

செல்கின்ற போழ்தந்தத் திருவெல்லை பணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந் தீவளர்த்த பயில்வேள்வி யெழும்புகையு
மல்குபெருங் கிடையோது மடங்களுெருங் கினவுங்கண்
டல்குந்தங் குலநினைந்தே யஞ்சியணைந் திலர்நின்ருர்.

வசனம்

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரத்துக்குப் போனபொழுது அதனெல்லையைக் கண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்து விருத்தியாகச் சிவந்த அக்கினியை வளர்த்து ஆகுதிசெய்கின்ற யாகத்தால் உண்டாகிய புகையையும் மிகுந்த பிராமணர்களின் கூட்டம் வேதம் ஓதுகின்ற திருமடங்களையுங் கண்டு குறைவாகிய தம்முடைய குலத்தை நினைந்து உள்ளே போவதற்குப் பயந்து நின்றுவிட்டார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

நின்றவரங் கெய்தரிய பெருமையினை நினைப்பார்முன்
சென்றிவையுங் கடந்தூர்சூ ழெயிற்றிருவா யிலைப்புக்கார்
குன்றனைய மாளிகைக டொறுங்குலவும் வேதிகைகள்
ஒன்றியமூ வாயிரமங் குளவென்பா ராகுதிகள்.

வசனம்

சிதம்பரத்தெல்லையில் நின்றுகொண்டிருந்த திருநாளைப் பேரவார் தாம் உள்ளே யடையக்கூடாத அக்கோயிலின்

பெருமையை நினைப்பாராகி முதலில் அந்த எல்லையைக் கடந்து ஊரைச் சுற்றி யிருக்கும் மதிலின் திருவாயிலை யடைந்தார். அங்கே திண்ணைகள் பொருந்திய மலைகள்போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஹோமங்கள் செய்யப்படுகின்றனவென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார். சுவாமியைப் பூசிக்கின்ற தில்லைமூவாயிரவருடைய மாளிகைகள் மூவாயிர மென்றார். வேதவிதிப்படி ஆகுதிசெய்யும் பிராமணர்களுடைய வீதியில் தாம் போகக் கூடாதபடியால், அதை நினைந்து தன் குலத்தை யிகழ்ந்து இங்கிருக்கலாகாதென்று அவ்விடம்விட்டு ஒரு குளத்தருகில் வந்து சுவாமி உன்னைப் பாராத ஜன்மத்தை ஏன் படைத்தா யென்று தரையில் விழுந்து புரண்டழுவார்.

ராகம்-ஸாரங்கி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

இந்தச்சடலம் வந்தவா றேதென்றறிகிலேன்–நான்
ஏதென்றறிகிலேன்

அநுபல்லவி

சந்ததமுந்தில்லை யம்பலத்தானைச்
சிந்தித்துமாயச் சிக்கறுக்காமல் (இந்)

சரணங்கள்

அங்கமலங்களைப் போக்கிடுஞ்சிவ
கங்கையிலாடிக் களங்கமறுமல் (இந்)

ஆடும்நடனம்கண் டானந்தமாகிப்
பாடிப்படித்துப் பணிந்துகொள்ளாமல் (இந்தச்)

அஞ்சக்கரத்தை யெடுத்துருவேற்றி
வஞ்சப்பிறவியின் மயக்கறுக்காமல் (இந்தச்)

பாலகிருஷ்ணன்றெழும் பாதத்தைக்கும்பிட்டுச்
சீலமுள்ளமுத்தி சித்திபெறுமல் (இந்தச்)

ராகம்-கமாஸ், தாளம்-திச்ர ஏகம்

பல்லவி

கனகசபேசன்சேவடி நான்கண்டதில்லை-தில்லைக்
கனகசபேசன்சேவடி

அநுபல்லவி

கனகசபாபதியைக் கண்டபேரைக் கண்டால்போதும்
சனனமரணமோகந்தீர்ந்து சிவனைச்சேரவே (கனக)

சரணங்கள்

மானிடசாதியில்பிறந்து மங்கையர்மோகத்தில்விழுந்து
தானந்தவழுறையிழந்து தன்னரசுநாடாய்த்திரிந்து (கனக)

தகணகஜெம்தரி நம்த்ரி தோந்தோம் தரிகிடதாதா
ததிமிதகிடஜெணு கிடதக ததிகண தோமென்றுடிய-தில்லைக் ()

அல்லும்பகலுமிந்த விஷயானந்தத்தில்மூழ்கி
அறிவுகெட்டமாடதுபோல் ஆனதுபொய்யோ (கனக)

பல்லுயிரிலும்நிறைந்த பரமசிவஞானிகளே
பார்த்ததில்லைகேட்கும்தில்லைக்கோபாலகிருஷ்ணன்கவிபாடிக் ()

ராகம்-தன்யாஸி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

கனகசபாபதி-தரிசனம் ஒருநாள்-கண்டால் கலிதீரும்

அநுபல்லவி

சனகமகாமுனி கைதொழுதேத்திய
தினகரகோடி தேஜோன்மயமாகிய (கனக)

சரணங்கள்

மனதிலொடுங்கியகல்மஷம் போக்கும்
மாயப்பிணியதனைமறுவடி வாக்கும்
ஜனனமரணசமுசாரத்தை நீக்கும்
திருவடிநிழலிலேகூடிய யார்க்கும் (கனக)

சுருதிமுடிகளிலுஞ்சொல்லிக்கொண் டாடும்
தூயவெளியையொளியாகவே கூறும்
தருமநெறியுந்தவருதுள் நாடும்
ததிங்கணதோமென்றுதாண்டவ மாடும் (கனக)

பற்பலயோசனைசெய்துந் தொல்லை
பரமகதியடையவுபாயமு மில்லை
அற்புதமாகவேதானொரு சொல்லை
அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந் தில்லைக் (கனக)

ராகம்—கரஹரப்ரிய, தாளம்-சாப்பு

பல்லவி

கட்டைகடைத்தேறவேணுமே (கட்டை)

அநுபல்லவி

கனகசபாபதி நடனங் கண்டு களிக்க வந்த நந்தன்(கட்டை)

சரணங்கள்

கட்டைகடைத்தேறட்டுமோ ஜன்மம்
கெட்டதல்லவோ யிட்டமறியேன்
முத்தியளிக்கும் பத்திலேயென்
சிற்றம்பலவன் சித்தமறியேனே (கட்டை)

வசனம்

தேகம் படைத்தால் சிவபக்தி பண்ணவேண்டுமென்று நந்தனர் சொல்லுகின்றார்.

தண்டகம்

ராகம்—கரஹரப்ரிய, தாளம்-ரூபகம்

தேகம்வந்த-வாறு—சொல்லவோ-சிதம்ப-ரேசனடியைத்
தினமுந்தொழு-திருப்பதல்லவோ

இந்தவிஷயசுகத்தை நாடுமோ-பாவி
மனக்குரங்கு - மிருப்பிடங்காணும லோடுமோ

தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு மாச்சுதே-உள்ளே
சென்றுநடன - தரிசனம்பண்ணுமற் போச்சுதே

பறையனென்ற ஜன்மம் போகுமோ-பாழ்
வினையாலின்னம் - பாரில்வந்துபிறக்க லாகுமோ

அடிமையென்றுவந்தே னுய்யுமோ—ஒன்றையும்
நானறியே - னம்பலத் தெய்வமென்ன செய்யுமோ

பார்த்ததெல்லாமழிந்து தோணுமோ-கோ
பாலகிருஷ்ணன் - பணியும் பரமன் கருணை வேணுமோ.

வசனம்

சிதம்பர தரிசனம் கண்ட பேர்க்கு ஜன்மமில்லை யென்பார்.

ராகம்-ரேகளம், தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

தரிசனங்கண்டார்க்கு மருஜன்ம மில்லை
வரிசையுடனம்பலவன் வாழ்கின்ற தில்லைத் (தரி)

சரணங்கள்

இரவுபகலிடைவிடாதேசரண பத்தி
இன்பமுறுமானந்தம் பொங்கிவரும் நத்திப்
பரவிவருமவனருகி லணிமாதி சித்தி
பணிந்துவந்துசிற்றம் பலத்தைவலஞ் சுற்றித் (தரி)

சொர்ப்பனமென்றிவ்வுலகம் தோன்றிவரும் வேதம்
சொன்னததுநீயென்ற படியாகும் போதம்
அற்புதம்ருதங்கமொடு தாளவகை கீதம்
அனவரதந்திருநடன மாடிவரும் பாதம் (தரி)

அல்லும்பகலோயாது அடியார்கள் கோஷ்டி
அரகராவென்றமிர்த பானமதைப் போட்டித்
தில்லைவாழந்தணர்கள் கைபிடித்துக் கூட்டிச்
சிக்கெனவேதியரை திறந்து பரவெளியைக் காட்டித் (தரி)

நஞ்சுண்டகண்டனுக்குக் கொன்றைமலர் சாற்றி
நல்லதிருச்சாந்தணியு மம்பிகையைப் போற்றி
குஞ்சிதபதந்தனது மனத்திலுரு வேத்திக்
கோபாலகிருஷ்ணன் தொழும்நடராஜ மூர்த்தி (தரி)

வசனம்

நந்தனர், தனக்குத் தரிசனங் கொடுக்க அம்பலவாணர் எப்போது வருவாரோ வென்று விசாரப்படுவார்.

ராகம்-ஜஞ்ஜுடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

எப்போவருவாரோ-எந்தன்கலிதீர-எப்போவருவாரோ

அநுபல்லவி

செப்பியதில்லைச் சிதம்பரதேவன் (எப்)

சரணங்கள்

நற்பருவம்வந்து நாதனைத்தேடும்
கற்பனைகள்முற்றக் காட்சிதந்தாள (எப்)

அற்பசுகவாழ்வி லானந்தங்கொண்டேன்
பொற்பதத்தைக்காணேன் பொன்னம்பலவாணன் (எப்)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப் பணிந்திடுமீசன்
மேலேகாதல்கொண்டேன் வெளிப்படக்காணேன் (எப்)

துக்கடா

ராகம்-ஜஞ்ஜூடி, தாளம்-ஆதி

வருவாரோ அருள் புரிவாரோ-எந்தன்
மனதுசலிக்குதுநா னென்னசெய்வேன்

அரகரசங்கர வம்பலவாணன்
ஆதரிக்காதிருப்பாரோ ஒருகால் (வருவாரோ)

வசனம்

நந்தனர், தான் சின்னசாதியானதால் வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

ராகம்-ஸுரடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

வாராமலிருப்பாரோ-ஒருகால்-வருவாரோவறியேன்

சரணங்கள்

பாராமலிருப்பானே பதஞ்சலிமுனிக்குப்பொற்
பாதங்கொடுத்தபர மேசுவரனுனென்று (வாராம)

கனவினில்வந்து கழனிமுழுதும்நட்டு
மனதுமகிழ்ந்தென்னை வாவென்றுசொன்னவர் (வாராம)

கலக்கமறவேயவர் காலுக்குக்கும்பிட்டுக்
குளத்தங்கரையில்நின்று கூப்பிடும்வேளையில் (வாராம)

அல்லலறுத்துப்பர மானந்தமேதருந்
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு தரிசனம்பண்ணியும் (வாராம)

வசனம்

நந்தனர், இதுவரையில் வாராதபடியால் இனிமேல் தில்லைத் தலத்தை விடாமற் சுற்றிவந்து தேகத்தைத் தள்ளுவோமென்று நிச்சயம் பண்ணுவார்,

ராகம்—ஜஞ்ஜூடி, தாளம்—ஆதி

பல்லவி

இன்னம்வரக்காணேன்-என்னசெய்குவேனவர் (இன்ன)

சரணங்கள்

இன்னம்வரக் காணேன்தில்லைப் பொன்னம்பல வாணன் பண்ணோட்
டென்னையங்கேவாவென்று சொன்னவர் மறந்தாரே (இன்ன)

சொல்லும்பொருளுமிந்தச் சோதியேமகிழ்ந்துவாழுந்
தில்லையைவிடாமற்சுற்றித் தேகத்தைமாற்றிக் கொள்வதுநன்று (இன்ன)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்-பாதச்சிலம்புகுலுங்கக்
கோலமுடனடனங் கண்டேன் குறைகள்தீர்ந்ததென்றுசொல்லவும்தான் ()

வசனம்

நந்தனூர், இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர் சொரிந்து புரண்டழுவார்.

சிந்து

கீழேபுரண்டழுவார்-ஒன்றுங்-கேள்விமுறையில்லையோநாதா
வென்றேதலைகுனிவார்-எந்தன்—வேதனை யைக்கண்டாதரிக்குந்
தெய்வங்கிடையாதோ-பாவி—சித்தந்தெளிய விர்த்திதந்து
வாவென்றழையாரோ-விண்ணில்-வானவர்கள்போற்றுமூனமிலா
கனகசபைநடனங்-கண்டு-காயங்களித்திட நானடியேன்
வருந்தித்துதியேனே-எந்தன்—வாணுளுருகுது வீணுக
அடடாவிதென்ன ஜன்மம்

விருத்தம்

சாதிபேதமும் குணங்குறி யாவையுந் தள்ளி
ஆதி யாகநான் கூவினேன் திசைதனி லணைந்தும்
மாத வம்புரி தொண்டர்கள் பணிதிரண் மறைக்கக்
கோதிலாவொரு தொண்டுமிப் பாவிக்குக் குறையோ.

வசனம்

நந்தனூர், சுவாமி உன்னைச் சரணுகதனென்று நம்பிவந்து துன்பப்படலாமோ, சிவனே சிவனேயென்று பெருங்குரலிட்டுத் தனக்கு ஜன்மம் போதும் போதுமென்று சொல்லுகின்றூர்.

ராகம்-நாதநாமக்கிரியை, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

போதும்போதுமையா-எடுத்தஜன்மம்-போதும்போதுமையா

சரணங்கள்

மாதவமுனிவர்கள் வந்திக்குந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும் வளருமம்பலவா (போது)

கோத்துநெளியும்புழு வூத்தைநரம்புகளும்
நாத்தமலங்களூறு மூத்திரக்கும்பியும் (போது)

சந்ததமடியேன் யந்திரம்போலே
வந்தெழுவகையிலும் நொந்துமிருந்தேன் (போது)

கொழுத்தஆணிகள்போலே யுறுத்தும் கொடியவன்னை
வயிற்றிலிருந்துபடும் வருத்தமென்னசொல்வேன் (போது)

மாதர்கள்மீதினில் மையல்கொண்டேங்கியுள்
வேதனைகொண்ட வெறும்பயலானேன் (போது)

அண்ணல்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
வம்பலமேவும்பொன் னம்பலவாணா. (போது)

வசனம்

ஜன்மமே கஷ்டம், அதிலும் புலையனாய்ப் பிறப்பது மிகவும் நஷ்டம் என்று நந்தனார் சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-கரஹரப்பிரிய, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

இந்தஜன்மம் வேண்டாம்-இனி எந்தஜன்மம் வந்தாலும்
[வரட்டும் (இந்த)

அநுபல்லவி

நந்திநடுவினில் மந்திரங்கள்சொல்லி
வந்தனைகள்செய்து சிந்தைமகிழாத (இந்த)

சரணங்கள்

வேதமறிந்தவர் பாதம் பணிந்தவர்
போதமடைந்திடாத் தீதடைந்தேன்பாவி (இந்த)

பாவிப்பறையாநீ தூரவிலகென்று
ஆவிதவித்திடப் பாரிலுரைத்திடும் (இந்த)

ராகம்-கௌரிமனோஹரி, தாளம்-சாபு

பல்லவி

எப்போதுமில்லையுமிந்தத் துன்பம்-ஜகதீசன்
கருணையிருந்தாலல்லவோ இன்பம் (எப்போ)

அநுபல்லவி

கர்ப்பவாசதுக்கம் ஆனாலும் கேடு
கௌரிமனோகரனைத் தினம் நாடு (எப்போ)

சரணம்

ஆசையுடனலை யாதவிடங்களுண்டோ
அனவரதமும்-சுகலேசமிதில் தெரியாமல்போனதன்றோ
கோபாலகிருஷ்ணன்-தாசன்தொழும்நடராஜமூர்த்தியைப்
பூசைகள் செய்யாமற் போனது பாசமறவழியில்லை
பஞ்சகோசங்களை நானென்றுநம்பினது (எப்போ)

ராகம்-ஆஹிரி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

தில்லைவலஞ்சுற்றினர்-சிதம்பரத்-தெல்லைவலஞ்சுற்றினர்

அநுபல்லவி

தில்லைவலஞ்சுற்றினர் தேவருமறியாத
எல்லைவாசல்கடந் துள்ளிருளறவேண்டித் (தில்லை)

சரணங்கள்

சாதிகுறையைத்தானே சந்ததமுநினைந்து
வேதனைகொண்டுள்ளம் வெதும்பியேவாடிப்
பாதிப்பிறையணியும் பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்துபரி பூரணமாகத் (தில்லை)

மோகவலைக்குட்சிக்கி மூழ்மூடனாகவே
போகமேநிலையென்று புத்திகெடாமலுமைப்
பாகனைவேண்டிநற் பரவசமாகியே
ஏகரசத்திற்றன்னை யிருத்திச்சுகிக்கவே (தில்லை)

ஓராறுதாண்டியே யுண்மணிக்கோட்டைகள்
சீராருங் காணாத சிதம்பரரகசியம்
ஈராறுகால்கொண்டு இருத்திப்புலனைந்தும்
பேராறுபெருகியே பெருவெளிகாணத் (தில்லை)

வசனம்

இப்படித் தில்லைதலத்தை விடாமல் சுற்றிவந்தால் தன்னிடம் சுவாமி வருவாரென்று மனத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்ருர்.

ராகம்-யமுனகல்யாணி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

வருவார் வருவார்மனமே நீமயங்காதிரு சொன்னேன் சொன்
[னேன்

சரணம்

வேணதுதருவார் கருணைபுரிவார் தில்லைத் திருவம்பலவர்
பரகதியுந் தருவார் சாதி பறையனென்று பாரார் நீயதை
உறுதிகொள்ளவேணும் அன்புடனே
அரகராவென்றொரு தரஞ்சொன்னால்போதும் (வருவார்)

வசனம்

நந்தனர் தன்னை இரட்சிக்கும் சமயம் இதுதானென்று சொல்லுகின்ருர்.

ராகம்-தன்யாசி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

இதுநல்லசமயமையா-இரட்சிக்க-இதுநல்ல சமயமையா

சரணங்கள்

இதுநல்லசமயமையா என்னைரட்சித்தாலும்
ஈச மகேச நடேச சபேச (இதுநல்ல)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பாதங்களைக்காட்டிச்
சீலமுள்ளமுத்தி சேருவதற்காக (இதுநல்ல)

வசனம்

நந்தனர் இவ்வளவு சொல்லியும் சுவாமி இரங்காமல் போக வேண்டியதென்னவென்று சொல்லுகின்ருர்.

ராகம்-பேஹாக், தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

இரக்கம்வராமற் போன தென்ன காரணம் சுவாமி.

அநுபல்லவி

கருணைக்கடலென்றுன்னைக் காதில்கேட்டுநம்பிவந்தேன் (இ)

சரணங்கள்

பழியெத்தனை நான்செய்யினும் பாவித்திடுஞ்சிதம்பரமென்று
மொழிகற்றவர்வழிபெற்றவர் கனகசபாபதி யேயின்னும் (இ)

ஆலமருந்தியண்டருயிரை யாதரித்தவுன்கீர்த்தி
பாலகிருஷ்ணன்பாடித்தினமும்பணிந்திடும்நடராஜமூர்த்தி()

கலித்துறை

அன்று மூவகை யங்கியில் வேள்விகள் தொடர்ந்தும்
குன்ற லாத்தவப் புண்ணிய மாமலை குவித்தும்
என்று மேற்பவற் குதவியும் வருபவர்க் கன்றி
மன்று ளாடியின் பாதத்தில் மனங்கொள வருமோ.

வசனம்

நந்தனர் மகாபுண்ணியசாலிகளுக்கு முக்திவருமே யன்றித் தனக்கு வராதென்று சொல்லுகின்றார்.

கண்ணிகள்

ராகம்-தன்யாசி, தாளம்-ஆதி

சாதியில் தாழ்ந்திடும் புலையனுக்கும்பர கதியோ-வேத
சாஸ்திர நான்கினு மோதறியாதது விதியோ

நண்டுநத்தைகளை வதைசெய்தருந்திய தேகம்-மன்றுள்
நடனதரிசனங் காணவென்றுலதி மோகம்

எந்தவழியைக்கண் டடேறுவது ஞாயம்-ஜக
தீசனுக்கன்றோ தெரியுமந்தவு பாயம்

சிதம்பரம்போவே னென்றுரையாத பாவி-இந்த
சன்மமெடுத்து வீணகத்தவிக்குதென் னாவி

வசனம்

நந்தனர் இப்படி நான் ஈனசாதியாயிருந்தாலும் உம்முடைய சரணாரவிந்த பத்தியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-மணிரங்கு, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

எப்படிக் கெட்டாலுமுந்தன் பொற்பதம்மறவேனையா

சரணம்

அற்புதமாகியதில்லை யம்பலவாணரேயென்
சொர்ப்பனத்தி லும்மையன்று
மெய்ப்பொரு ளெவையும்வேண்டேன்
தப்பிதமெத்தனை செய்யினும்
கைப்பிடித்து ஆண்டுகொள்ளும் (எப்படி)

வசனம்

நந்தனர் தன்னை ஜாதியில் தாழ்ந்தவனென்று அம்பலவாணர் தள்ளிவிடாமல் ஆட்கொள்ளும் நிச்சயத்தை நம்பிக்கையோடு தன் மனத்தைப் பார்த்து ஸந்தேஹத்தால் சஞ்சலப்படாமலிருக்கத் தேற்றிவைப்பர்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

இவ்வண்ண மிரவுபகல் வலஞ்செய்தங் கெய்தரிய
எவ்வண்ணம் நினைந்தழிந்த வடித்தொண்ட ரயர்வெய்தி
மைவண்ணத் திருமிடற்றார் மன்றுள்நடங் கும்பிடுவ
தெவ்வண்ண மெனநினைந்தே யேசறிவி னெடுந்துயில்வார்.

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் இராப்பகலாக வலம்வந்து கொண்டு உள்ளே போகக்கூடாத தன்மையை நினைந்து வருத்தப்பட்டயர்வுபொருந்திய நந்தனர் கனகசபையில் ஆடுகின்ற நடனத்தை எப்படித் தரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடும் நித்திரை செய்து மறுபடியும் எழுந்து சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-கீரவாணி, தாளம்-மிச்ர ஏகம்

பல்லவி

இன்னமும் சந்தேகப்படலாமோ

அநுபல்லவி

பொன்னம்பலந்தனில் தாண்டவமாடிய
பொன்கழலை நினைவில் வைக்கத்தெரிந்த நீதான் (இன்)

சரணம்

அன்னமயமெனும்கோசம்தானே-அந்தணர்முதல் புலையர்வரைக்
பின்னமறவேதோணுதே-இந்தப்பேதமது காணேன் [கும்

தன்னையறிகிறதவமே-பெரிதென்று-தரணியில் கோபாலகிருஷ்ணன்
சொன்னதெல்லாம்மறந்து-இந்தமாயச்சுழலிலே வீழ்ந்தலைந்தாய்
[சிவசிவ நீ (இன்)

ராகம்-கன்னடபியாக், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

விருதாஜன்மமாச்சே-வந்தும் விருதாஜன்மமாச்சே

அநுபல்லவி

சதாகாலமும்சந் நிதானத்திலிருந்து நிதானம்பெருமல்(விரு)

சரணங்கள்

முத்தியளித்திடும் மூர்த்தியைக்கண்டு
பக்தியைப்பண்ணிப் பதமடையாமல் (விருதா)

பொற்கழலசையப் பொதுவிலிருந்து
தக்கவராடுந் தன்மையைப்பாராமல் (விருதா)

தில்லைக்கதிபதி தரிசனங்கொடுத்தும்
எல்லையில்வாவென் றிரங்கியழைத்தும் (விருதா)

ராகம்-தேவகாந்தாரி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

எந்நேரமுந்தன்-சந்நிதியிலேநா-னிருக்கவேணுமையா

அநுபல்லவி

தென்னஞ்சோலைதழைக்கும் தென்புலியூர்
பொன்னம்பலத்தரசே யென்னரசே (எந்நே)

சரணங்கள்

திசையெங்கினும்புகழுஞ்சிவகங்கையும்
தேவசபையுஞ்சிவ காமிதரிசனமும்

பசியெடாதுபார்த்த பேர்க்குக்கலக்கங்கள்
பறந்திட மகிழ்ந்துன்னைப் பாடிக்கொண்டு (எந்நே)

பஞ்சாக்ஷரப்படி யுங்கொடிக்கம்பமும்
கோவிலழகும் அரிதான ரகசியமும்
அஞ்சல்கூறும்வீர மணிகளோசையும்
அந்தக்கரணமயக்கந் தீர்ந்துபாடிக்கொண்டு (எந்நே)

சீலமரும்தெரு வுந்திருக்கூட்டமும்
தேவருலகில்கிடை யாதவதிசயமும்
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பாதம் பவமெனும்
பயங்கள்தீர்ந்துமலர்கள் தூவித்தொழுதுகொண்டு (எந்நே)

வசனம்

நந்தனார், தனது பதவிக்கு யோக்கியமல்லவென்று தள்ளுவாரோ? கொள்ளுவாரோ? அப்படித் தள்ளினாலும் தில்லையிலே தானே என் தேகத்தை விடுவதேயன்றித் திரும்பிப் போக மாட்டேனென்று சொல்லிப் புலம்புவார்.

ராகம்-புன்னாகவராளி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

தள்ளுவாரோ-எந்தனைக் கொள்ளுவாரோ

சரணங்கள்

தள்ளிவிட்டால் நான்போகேன் தனித்திருக்குஞ் சமயமல்ல
அள்ளிவிட்டே னன்பையெ னம்பல வாணனொருகால் (தள்)

எனதுனதென்றபிமான மிச்சையறும் நிஷ்டை பண்ணி
மனமிறந்ததுவெளியில் மருவாத பாவியென்று (தள்)

நாறுமிந்தப் பொய்யுடலை நாளையெண்ணி நான்சுமந்து
தூறுபட்ட துன்பமெல்லாந் தொலைந்ததென்று இங்கேவந்து (தள்)

பாலகிருஷ்ணன் தேடிவரும் பாதமலர் நான்காணேன்
வேல்விழியார் மோகங்கொண்ட விவேகமற்ற மூடனென்று (தள்)

சிந்து

அடடா இதென்னஜன்மம்-என்று அத்தனுறுமெல்லை சுற்றிவந்தார்
இரவும் பகலோயார்-இதை-ஈசன்கண்டு விசுவாசமுடன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்-திருப்பாதமுள்ள தில்லை நாதனவன்
கனவிலுருவாகி

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

இன்னருமிழிபிறவி யிதுதடையென் றேதுயில்வார்
அந்நிலைமை யம்பலத்து ளாடுவா ரறிந்தருளி
மன்னுதிருத் தொண்டரவர் வருத்தமெலாந் தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்து கனவின்கண் முறுவலொடு மருள்செய்வார்.

வசனம்

இப்படி நந்தனார் இரவுபகலோயாமல் தில்லைத்தலத்தைச் சுற்றி வருவதால் தேகம் வருத்தமடைந்து வருத்தத்தினால் மயங்கிச் சாய்ந்து நித்திரை யடைந்தார். அந்த நித்திரையிலே நடராஜமூர்த்தி வந்து காட்சிதந்து சொல்லுவார்-எமதன்பிற் சிறந்த நந்தனாரே! உம்மிடத்தில் நமது பக்தர்களாகிய வேதியர்களை வரச்செய்வோம். அவர்கள் முன்பாக நீர் அக்கினிப்பிரவேசமாகி யெழுந்து வேதியர்களுடனே சபாப்பிரவேசம் பண்ணுமென் றுரைபகர்ந்து ஐயன் அந்தர்த்தானமானார். நந்தனார் கனவில் காட்சியானதைக் கண்டு களித்து விழித்தெழுந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்கொண்டு நன்றியறிந்து சுவாமியைத் தோத்திரம் புரிந்து சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-ஹரிகாம்போதி, தாளம்-திசாம்பு

பல்லவி

பார்க்கப்பார்க்கத் திகட்டுமோ-உன்பாத தரிசனம்
பார்க்கப்பார்க்கத்திகட்டுமோ

அநுபல்லவி

ஆர்க்குமானந்தம் பொழியுந்தில்லைத் தாண்டவராயா (பார்)

சரணங்கள்

தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள் தினமும்பூசித்திடும்பாதம்
சிற்சபையில்திந்திமிதிமி தோமென்றாடியபாதம்
எல்லையில்லாதவின்பம் எந்தனுக்கருள்செய்திடும்பாதம்
இரவும்பகலும் மாயன் கோபாலகிருஷ்ணனேத்தும்பாதம் (பார்)

ராகம்-ஜேஞ்ஜூடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

சந்நிதிவரலாமோ-சுவாமி-தரிசனந்தரலாமோ (சந்நிதி)

சரணங்கள்

இல்லறவாழ்வாம் பனிமூடி
இருந்தேனன்றோ மிகவாடி
அல்லும்பகலும் கொண்டாடி
அறியேன்கனக சபைநாடிச் (சந்நிதி)

விதியிலேசற்றே வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைபார்த்துக்கொண் டிருந்தேன்
சாதியிற்றாழ்ந்தவனென் றறிந்தேன்
தனித்திருப்போமென்றிங்கே வந்தேன் (சந்நிதி)

காலால்விசிக்கனல் மூட்டிக்
கலைமதிமண்டலமே லோட்டிப்
பாலாறுபெருகவேயெனைக் கூட்டிப்
பார்த்ததுமில்லைநான் தோட்டி (சந்நிதி)

வசனம்

நந்தனர், தான்கண்ட சொப்பனத்தைக் கொண்டாடுவார்.

ராகம்—நாதநாமக்ரிய, தாளம்—சாபு

பல்லவி

சொப்பனங்கண்டுகொண்டேன்-அதிசய
சொப்பனங்கண்டுகொண்டேன்

அநுபல்லவி

சொப்பனங்கண்டுகொண்டேன் எல்லாங்கற்பனை
என்றறிந்தேன்-வேத
தற்பதவாக்கியமேயுருவாகிய வற்புதநடனம்புரிய இன்று (சொ)

சரணங்கள்

அம்பிகைமணவாளன் மான்மழு வணிந்திடுஞ்
செந்தோளன் -செம்பொன்
னம்பலந்தனிலாட மத்தளம்போட மறைபாடக் கொண்டாட ()

மண்டலத்தோராசைதீர்ந்து மண்டபமணியோசைநேர்ந்து
மனதுகனிந் துருக மறலி கருக வரந் தருக வருக (சொ)

மங்கையர்மோகநில்லா தாரையும் வருந்தியழைக்கும்
பொல்லாதாகிய
மாயப்பிணியைவெல்ல மருந்து சொல்ல வழியிற்செல்ல நல்ல ()

பண்ணவர்முரசடிக்கப்பதஞ்சலி வியாக்கிரர்
பதந்துதிக்க-மாயன்கோ
பாலகிருஷ்ணன்களிக்க வுடுக்கையெடுக்கவுலகந்துறக்கச்சிறக்க()

வசனம்

நந்தனர், தான் கண்ட கனவு நிஜமோ பொய்யோ வென்று சந்தேகப்படுவார்.

ராகம்-சூர்யகாந்தம், தாளம்-சாபு

பல்லவி

கனவோ நினைவோ கண்டதுவினோ

அநுபல்லவி

மனதிலுறுதிகொள்ள வழியொன்றுங்காணேன் (கனவோ)

சரணங்கள்

நித்திரைதனிலொரு சித்தனுருவாய்வந்து
முத்திதருவேனென்று நத்திப்பேசினதுண்டு (கனவோ)

ஆருமிகழ்ந்து தள்ளும் நாறும்புலையனென்னை
வாரும்பரமபதஞ் சேருமென்றழைத்தது (கனவோ)

கிட்டநெருங்கிவந்து தட்டியெழுப்பியொரு
வெட்டவெளியைக்காட்டிக் கட்டளையிட்டது (கனவோ)

வசனம்

நந்தனார் தான் கனவில் கண்டதுபோல சுவாமி வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

ராகம்-சாமா, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

வருவாரோ வரந் தருவாரோ-எந்தன்
மனதுசஞ்சலிக்குதையோ எப்போது (வருவா)

அநுபல்லவி

திருவாருந்தென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பலவாணர்
ஒருநாதனுகவந்து குறைதீர்க்கக்கனவுகண்டேன்
இருவினைப்பிணிகளைக் கருவறுத்திடுகிறேன்
பயப்படாதேயென்று சொல்ல (வருவா)

சரணங்கள்

மறையாலும்வழுத்தறியா மகிமைபெறுநடராஜன்
நறையூறுஞ்சேவடியை நம்பினவனல்லவோ
அனுதினஞ்சிவ சிதம்பரமென்ற
வடிமையென்றருள் புரிந்திடவிங்கே வருவா)

பணிமார்புஞ்செஞ்சடையும் பார்க்கமனமுவந்து
பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன் துதிபரமதயாநிதி

பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதுநிலைக்குமோ
மலைக்குது கரையேற்ற (வருவா)

வசனம்

நந்தனார், இப்படி அநேகவிதமாய் வருவாரோ வாராரோ வென்று பலவிதமாய்க் கொண்டாடுகின்றார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

இப்பிறவி போய்நீங்க வெரியினிடை நீமூழ்கி
முப்புரிநூன் மார்பருடன் முன்னணைவா யெனமொழிந்த
வப்பரிசே தில்லைவா ழந்தணர்க்கு மெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளா னாரருளி யம்பலத்தே மேவினார்.

வசனம்

நந்தனார், கனவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லை மூவாயிரம்பேர்கள் கனவிலே சொல்லுவார்: பக்தர்களே! எனக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள ஒருவர் திருநாளைப்போவாரென்னும் நாமத்தைக்கொண்டு என்னைக் காணவேண்டுமென்று தன்னைக் காணிக்கை கொண்டு சாதியிற் றாழ்ந்தவனென்று பயந்துக் கொண்டு என்னைத் தவிர மற்றதெல்லாம் அநித்தியமென்று பக்தி பண்ணிக்கொண்டு முக்தி யடையவேண்டுமென்று தில்லையைச் சுற்றிக்கொண்டு தெற்குக் குளத்தங்கரையில் நின்றுக் கொண்டு இருக்கிறார். அவரை என்னைப்போல் நினைத்து நீங்களெல்லோரும் போய் அவரை அக்கினியில் மூழ்கச்செய்து அழைத்து வாருங்களென்று சொல்லிச் சுவாமி மறைந்தார். இப்படிக்கண்ட கனவை மூவாயிரம்பேர்களும் பேரம்பலவாசலில் வந்து ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக் கொள்ளுகின்றார்கள்.

கண்ணிகள்

ராகம்-சங்கராபரணம், தாளம்-அட

அதிசயமொன்றுகேளப்பா தீட்சதரே
அர்த்தராத்திரிப்போதி லென்னே-என்றன்

மதிபரவசமாகத் துதிமருவுமம்பல
வாணன்கனவில்வந்தா ருன்னே

வாஸ்தவமெனக்குமிந்த வண்ணமாகக்கனவில்
வந்துரைத்தாரறிந்தேன் நாடி-உத

யாஸ்தமயமாகு முன்னமருட்படிக்கு
அமைப்பதுத்தமமென்று ரோடி

அப்போதங்குவந்த வப்பண்ணதீட்சதர்
ஆமாமிதுவும்நிச் சயந்தான்-என்கோன்

செப்பியசொற்படிச் செந்தீவளர்த்திடச்
செய்யவேண்டுமவ சியந்தான்

அவசியமென்கிறீர் காரியந்தெரியாமல்
ஆருக்கடுக்குமோர் புலையன்-சிறந்த

தவச்சிரேஷ்டர்சூழுந் தலத்தின்வருவதற்குத்
தலைபத்தோவவன்வந்தா லலைவன்

பத்தியுள்ளவனே பரமனுக்குயிர்த்தோழன்
பதஞ்சலிபுலிப்பாதர் சாட்சி-சிவன்

சித்தத்தின்படிசெய்து ஜனனக்கரைகடப்போம்
தெளிவீர்நீங்களிந்த சூட்சி

என்றாரங்குசிவ சங்கரதீட்சதர்
இன்னமுந்தாமச மேதோ-நீசன்

ஒன்றுந்திருச்சந் நிதிக்குவருவதற்கு
ஒருகாலுங்கட்குத் தகாதோ

சொல்லுமென்றாரவ ராமென்றாருங்கட்குச்
சித்தத்திலுள்ளசந் தேகம்-தெளிய

அல்லும்பகலுமோ யாமலேசாஸ்திர
மாராய்வதற்குமன்றோற் சாகம்

தரும்படிப்பேசிச் சந்தேகந்தெளிவது
தக்கதென்றுரைத்த மொழியே-நம்பிப்

பெருங்கூட்டமாகவே கூடிச்சென்றாரவர்
பேதமறத்தக்க வழியே

வசனம்

தில்லை மூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களிடத்திற் சந்தேகந் தெளிதல்,

விருத்தம்

மறைக்கிழவரிவ்விதஞ் சென்றார்களாங்கே
மனுவிக்கியானிக ளாசீர்வாதஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோ வுரைப்பீரென்ன
மன்றுளாடுவார்தங்கள் கனவிற்றோன்றிக்

குறைந்தமதிப்புலைச்சாதி வந்துதித்தோன்
கோதிலானந்தனென்போ னவனல்லன்பன்
கூறுமிவ்வூரெல்லைவலம் வருவான் நானை
கொணர்ந்தவனைத்தீமூழ்கச் செய்தேயப்பால்

முறைமையொடுசந்நிதியில் நம்முன்னாக
விடுங்களென்றருளிச்செய் தவர்மறைந்தார்
மூதுணர்ந்தோர்க்கிதுதெரியச் சொல்லவந்தோம்
மொழியுமாறுத்தரம்யா தென்றார் நீதி

அறிந்தவன்னோ ராமந்தப்படிக்கேசெய்வ
தழகாகுமென்றனர்பின் மகிழ்ச்சியாலே
அந்ததில்லைமா நகரத் தெல்லைசுற்றி
யாடுவார் நந்தனாரைத் தேடுவாரே.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

தம்பெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோ ரெல்லோரும்
அம்பலவர் திருவாயின் முன்பச்ச மூடனீண்டி
யெம்பெருமா னருள்செய்த பணிசெய்வோ மென்றேத்தித்
தம்பரிவுபெருகவருந் திருத்தொண்டர் பாற்சார்ந்தார்.

வசனம்

தமது பிரானாகிய சபாநாதரிட்ட கட்டளையைக் கேட்ட தவம் பொருந்திய பிராமணர்களெல்லாரும் அம்பலவாணரது கோயிற்றிருவாயிலின் முன்பு கூடிப் பயத்தோடு நம்முடைய ஆண்டவரருள் செய்த வூழியத்தைச் செய்வோமென்று வணங்கித் திருநாளைப்போவாரைத் தில்லை மூவாயிரவர்கள் தேட வருகின்றார்கள்.

ராகம்-நாதநாமக்கிரியை, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

தொண்டரைக் காண்கிலேமே—தில்லையில்வந்த
தொண்டரைக் காண்கிலேமே (தொண்)

அநுபல்லவி

அண்டசராசர மெங்கும்படியளந்து
மன்றுளாடிய மன்னவர்க்கடிமைத் (தொண்)

சரணங்கள்

சொல்லும்பொருளுமற்றுச் சோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்ற வம்பலவாணன் (தொண்)

அஷ்டதிசையும்படி பூரணமாகவே
மட்டிலாதுவளர்ந் தோங்கியநாதன் (தொண்)

வாசியடங்கிநடு வணைவழிகண்டால்
தேசிகவடிவுடன் தரிசனந்தந்திடும் (தொண்)

பாலகிருஷ்ணன்பணிந் தேத்தியபாதன்
கோலச்சிலம்பணியுங் குண்டலநாதன் (தொண்)

ராகம்-இந்துஸ்தான் காபி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

திருநாளைப்போவார் தரிசனங்காணத்
தில்லைமூவாயிர முனிவர்கள்வருகிறார் (திருநாளை)

சரணங்கள்

பக்திவெள்ளமது கரைபுரண்டோடும்
பரமானந்தக் கடல்முழுக்காடும் (திருநாளை)

அரகரசங்கர சிவனென்றுசொல்லும்
அநித்தியசடதுக்க மாயத்தைவெல்லும் (திருநாளை)

அடியவரேமெத்தப் பெரியவரென்றும்
அம்பலவாண ரருள்விடைகொண்டு (திருநாளை)

இதுவுமது சிந்து

ராகம்-சௌராஷ்டிரம், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

தேடித்தேடித்திரிந்தார் பாரும்-நந்தனார் தம்மைத்
தில்லைமூவாயிரவர் பாரும்

அநுபல்லவி

நாடுஞ்சதுர்வேதப்பிர காசனை
நங்கைசிவகாமிப்பிரா னேசனை
ஆடும்பதநடனச பேசனை
ஆவலாகத்தொழுவோர்க்கருள் நேசனைத் (தேடி)

சரணம்

தண்டாமரைமலர்த் தடமும்-மாதர்களாடிக்
கொண்டானடித்திடு மிடமும்-அன்னமளிக்க
உண்டானந்தங்கூறு மடமும்-சோரர்பரவுஞ்
சண்டாளர்வாழுங்கா டிடமும்-அன்றிச்சூத்திர
சாதிமுதலானபல வாடை-பல்லாண்டு
ஓதியுலாவிவரு மேடை-மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்தெரு மாடை-இன்னமும்பல
மாதிரிகளாகுந்திண்ணை மேடை-உன்னதமாகக்
கொங்குமிகுத்தரு கெங்குமணத்திடுஞ் சோலை-கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்து கதித்திடும்வாழையின் சோலை-தாழையின்சோலை
தெங்குமிருப்பையுமொன்றுபொருந்திய சோலை-மாவினச்சோலை
துங்கமதான பலாக்கமுகோங்கிய சோலை-மற்றுளசோலை

எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்து மறையோர்கள்
தங்கள் தங்க ளங்க மோங்க நதிதவழும்
பொங்கரவணிந்தசிவ
சங்கரன்கிருபையிதென்றே யோங்கக் கூக்குரலிட்டுச்
சங்கையறச்சென்னியிற்க
ரங்களைக்குவித்தெங்களைத் தாங்க மனமுவந்து
அங்கேயெங்கள்பங்கினிலி
ருந்து மேழைகள்வருத்தம் நீங்கக் கிருபைசெய்வதற்கு
உன்னதே கடனென்றுவந்துகொண் டாடி
உரியவேதமந்தி ராதிகள் பாடி
முன்னஞ்சொன்ன நந்த னுர்வரலை நாடி
மூளுங்கோடைக்காற் றெனவிரைந் தோடித் (தேடி)

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் தில்லை மூவாயிரவர்களுந் தேடி அலுத்து ஓரிடத்தில் யாவருங்கூடிச் சுவாமியைத் துதிசெய்வதாக நிச்சயஞ் செய்து தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள்.

ராகம்-கல்யாணி, தாளம்-சாபு

பல்லவி

உனதுமகிமையை ஒருவருமறியார்
உலகிலுள்ளோரையனே

அநுபல்லவி

பன்னகச்யனனும் பதுமாசனவேதனும்
பார்க்கவவர்க்கு மெட்டாத யோகனே
பகரரியமலை மகளோர் பாகனே (உனது)

சரணங்கள்

கனவினிலேவந்தெங் களுக்குச்சொன்ன அந்த
காரணமறிந்ததி காலையிலே யெழுந்த
இனத்தார் நாங்கள்யாரு மிசைந்தொருமித் திந்த
எல்லைமுழுதுந்தேடி யிளைத்தோமெங்களுக் கந்த

இணையில்லாதநந்த னுரு மகப்பட
வில்லையென்ன செய்வோம் ஸ்திரப்பட (உனது)

அடையலர்திரிபுர மனலாகவே முடித்த
வன்பாகமான்மழு வங்கையிலே பிடித்த
விடைப்பாகனேகாளி வெட்கும்படி நடித்த
மெய்யா துயர்தவிர்த்தா ளையாவென்றே படித்த

வாறுநீயறிந்தருள் செய் யையனே
வனஜநிகர்பத சரணத் துய்யனே (உனது)

அன்னைசிவகாமி யனுதினம்வளர் தில்லை
யம்பொன்னகர்வருவோர் காங்கொருதுய ரில்லை
உன்னையன்றியுலகத் துக்குப்பொரு ளில்லை
யுத்தமனேயெங்கட் குரியதுணையு மில்லை

ஓதுநந்தனுர் தம்மைவரச் செய்யும்
ஊழின்வினைதவிர்த் தவர்க்கு அருள்செய்யும் (உனது)

வசனம்

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தில்லை மூவாயிரவர்க ளனைவரும் நந்தனுரைத் தேடி யலுத்துவருமார்க்கத்தில், ஒருபுற மாக நின்றுகொண்டிருந்த நந்தனுர் வேதியர்களைக் கண்டு தூர விலகி நின்று தலைவணங்கிச் சொல்லுகின்றுர்.

விருத்தம்

திட்டமுட னடிபணிந்து மனமொடுங்கித் தவம்புரியுந் தில்லைமன்று, ளட்டமிடு நடராஜன் கனவின்கண் சொன்ன மொழி நம்பிக்கொண்டு, இட்டமுடன் திருநாளைப் போவார்பால் வேதியர்க ளேகும்போது, கிட்டநெருங் காதேயு மெனவிலகி யோர்வார்த்தை கேளீரென்றுர்.

ராகம்-ஸ்ரீகல்யாணி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

கிட்டநெருங்கி வரவேண்டாஞ்சுவாமிகாள்-காதில்
கேட்டபேர்க்கும் பாவம் வருமெனது ஜன்மம் (கிட்ட)

அநுபல்லவி

சிட்டர்புகழுந் தில்லைதன்னில் செழித்து வாழும் வேதியர்கள்
இஷ்டமிது வல்லவேயென்று சொல்லவேணு மோபுலையன் (கிட்ட)

சரணங்கள்

உலகினில்கடைச்சாதி யெந்தனுக் குவமை யாருமில்லையே
பலவிததுஷ் கருமஞ்செய்து பாரில்வந்த புலையனையே (கிட்ட)

வேலைசெய்து வுடம்பு வளர்க்க வேணுமிந்த நாயடியேன்
தோலுமெலும்பு முதுகினில் சுமந்து அலையும் புலையனையே (கிட்ட)

செத்தமாடிழுப்ப தெனது சேவகம்பரம் படித்துமெல்லை
சுற்றிவந்து தமுக்கடித்துச் சுடலை காக்கும் புலையனையே (கிட்ட)

வசனம்

இப்படி வணங்கிச் சொல்லிய திருநாளைப்போவாராகிய நந்தனுரைப் பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுகின்றூர்கள்.

ராகம்-சுருட்டி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

சாதியிலுயர்ந்தா லென்ன-இந்தப்-பேறும்பெருமையுமில்லையே

சரணம்

சாதிபெருமைகொண்டதாலே சங்கரனு ருகில்வந்து
ஆதரவுடன்வரங்களீந்து அழைப்பாரோ சேர்ப்பாரோ

அளிபெருகவேயீசன்கழலை யறிவிலுன்னி யடிபணிந்து
தெளிந்திடாதபேராமுத்தி தேடுமோ நாடுமோ கூடுமோ (சாதியி)

வசனம்

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர்கள் தாங்கள் வந்த காரியம் பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

ஐயரே யம்பலவ ரருளாலிப் பொழுதணைந்தோம்
வெய்யவழ லமைத்துமக்குத் தரவேண்டி யெனவிளம்ப
நையுமனத் திருத்தொண்டர் நானுய்ந்தே னெனத்தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களுந் தீயமைத்த படிமொழிந்தார்.

வசனம்

ஐயரே, நடேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்வி தாகிய அக்கினியை மூட்டி உம்மை அதில் மூழ்கும்படிக்குச் சொல்ல வந்தோமென்று சொல்ல, இளகிய மனத்தையுடைய திருநாளைப்போவார் அடியேன் கடைத்தேறினேனென்றும் அவர் களைத் தொழுது நானின்றைக்குத்தான் முக்தனானேனென்றும் வேதியர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-பேஹாக், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

கண்டேன் கலிதீர்ந்தேன்-பவக்-கடற்கரை யேறிவந்தேன்

சரணங்கள்

சோதிமறைமுடியுஞ் சொல்லிறந்திடுமீசன்
பாதம்பணிவிடைசெய் பாக்கியம்பெறுமும்மைக் (கண்)

எல்லையைக்காணுமுன்னே யிருள்விலகுமுங்கள்
சொல்லைக்கேட்குமுன்னே துன்பங்கள்தீர்ந்திடும் (கண்)

கள்ளங்கருகச்செய்யுங் கண்ணுதலேயுங்கள்
உள்ளங்குடியாய்க்கொண் டாருங்கள்தரிசனம் (கண்)

வசனம்

நந்தனார், தான் சின்னஜாதியா யிருந்தபோதிலும் தெய்வ மிரங்கிற்றேவென்று சந்தோஷங்கொண்டு சொல்லுகின்றார்.

ராகம்-தன்யாஸி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

எனக்குமிரங்கிற்றே-நான்மெத்த-ஏழைச்சாதியல்லவோ

அநுபல்லவி

தனக்குள்தானுயிருந் தகிலப்பிரபஞ்சமுந்
தன்னுள்ளடக்கிய பொன்னம்பலவன்கிருபை (எனக்கு)

சரணங்கள்

அல்லும்பகலு மருந்தவஞ்செய்கினு
மறியாரொருவரு மம்பலத்தெய்வம் (எனக்கு)

நான்மறைமுடிவும் நானறியேனென்று
வோதியவுண்மையை யுலகமறிந்திட (எனக்கு)

வசனம்

நந்தனார், என்ன தவம் செய்தேனோ, இவ்வுலகின்கண் யாருக்கும் கிடைக்காத பாக்கியம் தனக்குக் கிடைத்ததென்று சொல்லுவார்.

கண்ணிகள்

ராகம்-ஆஹிரி, தாளம்-மிச்ர ஏகம்

அம்பலவாணனைத் தென்புலியூரானை
நம்பிப்பணிந் தேனோ-அர்ச்சனைசெய்து
கும்பிட்டிருந் தேனோ

தில்லைப்பதியில்வந்து யெல்லைக்கடந்தேனென்று
அல்லலறுத் தேனோ-சஞ்சிதவிதை
எல்லாம்வறுத் தேனோ

தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேவடி
வேண்டித்துதித் தேனோ-முக்குணங்களைத்
தாண்டிக்கதித் தேனோ

எந்தனெனதென் றெந்தவேளையுமாயுஞ்
சிந்தைநழு விற்றோ-சேர்ந்தவனென்
தந்தைதழு விற்றோ [று

தெள்ளுதமிழ்ப்பாடி யுள்ளமுருகியுன்னில்
கள்ளங்கரு கிற்றோ-கருத்திலெட்டா
வெள்ளம்பெரு கிற்றோ

ஆசைவலையைப்போட்டு மோசப்படுத்துஞ்சிவ
பாசங்குலைத் தாரோ-அளவிடாத
கிலேசந்தொலைத் தாரோ

பெண்ணூரிடுமாலுக் கொண்ணாதெனச்சடைத்
தண்ணால்தணித் தாரோ-கருணைபொங்கும்
கண்ணாலணைத் தாரோ

அடுத்துவந்தவனென்று பிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாளக்கொண் டாரோ-பரமபதம்
கொடுத்தாளக்கொண் டாரோ.

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

மறையவர்கண் மொழிந்ததற்பின் றென்றிசையின் மதிற்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந் திருவாயின் முன்னைப் பின்னாகர்தம்
நிறையருளான் மறையவர்க ணெருப்பமைத்த குழியெய்தி
இறையவர்தாண் மனங்கொண்டே யெரிசூழ வலங்கொண்டார்.

வசனம்

நந்தனார், இப்படிப் பிராமணர்கள் சொல்லியபின்பு தென் திசையிலுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனுனது தவழ்ந்து போகும்படி உயர்ந்திருக்குந் திருக்கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே சுவாமியின் நிறைந்த கிருபையோடுகூடிய கட்டளையால் வளர்ந் திருக்கின்ற நெருப்பின்குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப் பாதத்தை மனத்தில் தியானித்து அக்கினியைச் சுற்றி வலமாக வந்தார்.

இதுவுமது - விருத்தம்

கைதொழுது நடமாடுங் கழலுன்னி யழல்புக்கார்
எய்தியவப் பொழுதின்கண் ணெரியின்க ணிம்மாயப்
பொய்தகையு முருவொழித்துப் புண்ணியமா முனிவடிவாய்
மெய்திகழ்முந் நூல்விளங்க வேணிமுடிக் கொண்டெழுந்தார்.

வசனம்

நந்தனார் கையினுற் கும்பிட்டு நடனஞ் செய்கின்ற நடேச ரது திருப்பாதங்களை மனத்தில் உறுதியாக நினைத்து அக்கினி யிற் புகுந்து அந்த நெருப்பிலிருந்து இந்த வுலக சம்பந்தமாகிய நிலையில்லாத சடலத்தை யொழித்தும் புண்ணியஞ் செய்கின்ற பெருமை பொருந்திய பிராமண முனிவடிவமாய்த் தேகத்தில் பூணூல் விளங்கச் சடைமுடியோடும் வெளியில் வந்தார்.

ராகம்—மோஹனம், தாளம்—ஆதி

பல்லவி

யாகோற்பவமானர்-நந்தனர்-அரனருளால்
யாகோற்பவமானர்

அநுபல்லவி

யோகமாதவரும் போகவாழ்வினரும்
வேகமாய்ச்சுக மாகவந்துதொழ (யாகோ)

சரணங்கள்

சிவனுருரைத்த வாக்கியம்-சித்தத்திலெண்ணிச்
சிறந்ததேமிக சிலாக்கியம்
தவருவநேக பாக்கியம்-பொருந்தவேடந்
தன்னைக்கொண்டதே யோக்கியம்
தபனனேடுவுயர் ககனமேவிவரு
மெவரும்காந்தருவ ரெவருங்கண்டுதொழ (யாகோ)

கையைச்சிரமேற் பதித்துச்-சிவனேயென்று
கனகசபையைத் துதித்துச்
செய்யகுண்டத்தை வெடித்துக்-கதிரவன்போற்
செனித்தாரதிலே நடித்துச்
சித்தியாகியபத முற்றும்-பாம்புலிப்
பத்தியாய்தொழும்ப தத்தைக்கண்டுதொழ (யாகோ)

காதிற்குண்டலம் துலங்க-முப்புரிநூலுங்
கதித்துமார்பிட மிலங்க
ஓதுஞ்சடைகள் விளங்க-அவரைவிட்டு
ஓடியேவினை கலங்க
ஏதுமற்றசதுர் வேதமோதிவரும்
நீதவேதியர்கள் பேதமின்றித்தொழ (யாகோ)

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

செந்தீமே லெழும்பொழுது செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த
அந்தணன்போற் றோன்றினா ரந்தரதுந் துபிநாதம்
வந்தெழுந்த திருவிசும்பில் வானவர்கண் மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந் தாரத்தின் பனிமலர்மா ரிகள்பொழிந்தார்.

வசனம்

சிவந்த நெருப்பில்நின்று எழுந்தபொழுது செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின்மேல் உதயமா யெழுந்தருளும் பிரமாவைப்போல் பிரகாசித்தார். பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தா துந்துபியின் கோஷமானது உண்டாயிற்று. தேவர்ஜள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின் குளிர்ச்சி பொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

விருத்தம்

திருவுடைய தில்லைவா ழந்தணர்கள் கைதொழுதார்
பரவரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனங் களிபயின்றார்
அருமறைசூழ் திருமன்றி லாடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றார் திருநாளைப் போவாரா மறைமுனிவர்.

வசனம்

ஞானசம்பத்தத்தையுடைய தில்லையில்வாழும் பிராமணர்கள் கைகூப்பினார்கள். பரவுதற்கரிய மற்றைச் சிவபக்தர்களுந் தொழுது மனத்தில் களிப்படைந்தார்கள். வேதங்கள் முழங்குகின்ற கனகசபையில் ஆடுகின்ற பாதத்தை வணங்கும்பொருட்டுத் திருநாளைப்போவாராகிய வேதமுனிவர் தான்கண்ட ஆனந்தத் தாண்டவத்தை வருணித்துச் சொல்லுகின்றார்.

ராகம்—தேசியதோடி, தாளம்—ஆதி

பல்லவி

தாதெய்யென்றாடுவார்-அவர்-தத்தித்தெய்யென்றாடுவார்

அநுபல்லவி

ஆதிபராபர மாகியசித்து
ஆனந்தங்கொண்டொரு காலையெடுத்துத் (தாதெய்)

சரணங்கள்

அண்டசராசர மெங்கும்நடுங்க
ஆதிசேடனார் முடிகணெருங்க (தாதெய்)

சீலம்பெருகிய முனிவர்கொண்டாடத்
திங்களைச்சூடிய செஞ்சடையாடத் (தாதெய்)

ராகம்-பந்துவராளி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

குஞ்சிதபாதத்தைத் தாரும்-மன-சஞ்சலபாவத்தைத் தீரும்

அநுபல்லவி

செஞ்சிலம்பசையக் கனகசபைதனில்
ஜெணுதத்தக ஜெணு தத்தமி திமிதத்-தோமென்றாடிய (குஞ்சித)

சரணங்கள்

நெஞ்சிற்கவலையை யாற்றும்-இந்த
வஞ்சப்பிறவியை மாற்றும்-நாளும்
வஞ்சிசிவகாம வல்லி மகிழ்ந்திடும்
தஜ்ஜெம் தக-ஜெம் தரிகட-தக்கிட-தோமென்றாடிய (குஞ்சித)

சரணமென்றிங்கே நான் வந்தேன்-ஜனன
மரணத்தினால்மிக நொந்தேன்-அந்தக்
கரணக்கல்மஷங்கள் போக்கியே காத்திடும்
இந்திரர்வானவர் மாமுனி-வந்து நிதந் துதிசெய்திடும் (குஞ்சித)

பாலகிருஷ்ணன்றொழும் பாதா-முத்தி
நால்வர்க்குதவிய நாதா-எந்தன்
மேலேகிருபைசெய்து வெற்றி யளித்திடும்
அத்தனே கர்த்தனே சுத்தனே நித்தனே-நிர்த்தனஞ்செய்
[திடும் (குஞ்சித)

ராகம்-மாயாமாளவகௌள, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

நடனமாடினார் - ஐயர் - நடனமாடினார்

அநுபல்லவி

நடனமாடினார்தில்லை நாயகர்பொன் னம்பலந்தனில்
தாகுஜணுத-தகஜம்தரி-தகஜணு-ததிமி-தித்தோம்-தத்தளாங்கு
தகதளாங்கு-தகதிகு-ததிங்கிணதோமென்று (நட)

சரணங்கள்

முத்திமடந்தை சித்திக்கச் சித்திக்க
மோகவல்லிகள் பத்திக்கப் பத்திக்க
பக்தர்கள்மனது தித்திக்கத் தித்திக்கப்
பாதச்சிலம்பு சத்திக்கச் சத்திக்கப்
பனிமதி சடையாடப் பதஞ்சலிமாமுனி மறைபாடப்
பண்ணவர்கள் கொண்டாடப் பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்
[போட (நட)

ராகம்-ஸைந்த, தாளம்-அட

பல்லவி

நடனமாடினர்-வெகுநாகரீகமாகவே
கனக சபையில் ஆனந்த (நடன)

அநுபல்லவி

வடகைலையில்முன்னாள் மாமுனிக்கருள் செய்தபடி
தவறாமல்தில்லைப்பதியில்வந்து
தைமாசத்தில் குருபூசத்தில் பகல்நேரத்தில் (நடன)

சரணங்கள்

அஷ்டதிசையும் கிடுகிடென்று-சேடன் தலைநடுங்க
அண்டமதிரக் கங்கைத்துளிசிதர பொன்னுடைவர்கொண்டாட
இஷ்டமுடனேகோபாலகிருஷ்ணன் பாட சடையாட
அரவபடமாட-அதிலேநடமாட-தொந்தோமென்று-பதவிகள்
தந்தோமென்று (நடன)

தோம்-தகிட-தகஜெம்-தகணம்-தரிகும்-தரிதீம்-திமிதகஜம்
தகிணம்-தரணம்தக-தஜ்ஜணுஜ்ஜனு-தித்தாம்-தித்தாம்
தித்தாஹத-தஜ்ஜணு-தணந்த-டிங்குடிங்கு-தையதயதக
ததிமிகிடதக-தகதிமிதகஜணு-தாகிடதகதாம்
தக்கிட-தகதையென (நடன)

ராகம்-யமுநகல்யாணி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

ஆனந்தக்கூத்தாடினர்-அம்பலந்தனிலே-பொன் னம்பலந்
[தனிலே

அநுபல்லவி

ஆனந்தக்கூத்தாடினர்-அயனும் மாலும் பாடினர்
அந்தரங்கமாக சிந்தித்தபேர்க்கருள்
தந்தோந் தந்தோமென்று-தொந்தோந் தொந்தோமென்று (ஆ)

சரணங்கள்

பதஞ்சலிமா முனியை நோக்கிப்
பார்த்தபேர்கள் குறையைப் போக்கி
இதமகிதமென் றறிவை நீக்கி
ஏகமாகக் காலைத் தூக்கி (ஆன)

மத்தளதாள மதிர முழங்க
வளரும்ப்ரமத கணங்க ளிலங்கத்
தத்திமிதக்கிட தோமென் றிலங்கச்
சபையுந்துலங்கச் சதங்கை குலுங்க (ஆன)

பாலகிருஷ்ணன் பணியும் பாதன்
பார்த்தபேர்கள் வரப்பிர சாதன்
ஞாலம்புகழுஞ் சில போதன்
சுந்தரர்தூதன் அம்பிகை நாதன் (ஆன)

வசனம்

இப்படி ஆடிய தாண்டவ தரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத் தான் சித்தமிரங்கிற்றோ வென்று சொல்லுவார்.

ராகம்-யமுனாகல்யாணி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

சித்தமிரங்கிற்றோ யான்முன்செய் தவமுத்திற்றோ

அநுபல்லவி

அத்தா பரி சுத்தாவுன் குடல்காண வந்தேன் (சித்த)

சரணங்கள்

சாதிமுறைமைபோக்கும் என்னைச் சதுர்மறையவராக்கும்
போதா தில்லை நாதாவுன் குடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவேசமயமுன் குடல்காணவந்தேன் ()

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதா பதஞ்சலியாரேத்துஞ்
சீலா திரி சூலாவுன் குடல் காணவந்தேன்
என்னையாண்டுகொள்ளிதுவே சமயமுன் குடல்காணவந்தேன்()

சிந்து

கனவிலுருவாகி-வந்து-காட்சிகொடுத்துக் கடாக்ஷித்தபின்
எரியினிடைமூழ்கி-வெகு-இன்பம்பெருகியவன்பருடன்
வேதமுனிவடிவாய்த்-தில்லை-வேதியர்கைதொழு தாதரவாய்
அங்கம்புளகிதமாய்ச்-செம்பொன்.

வசனம்

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவர் அக்கினியில் குளித் தெழுந்து கனகசபையில் வந்து மனமுருகி ஆனந்தம்பெருகி

நமது ஆண்டவராகிய நடேசமூர்த்தியையும் கோவிந்தராஜரை யும் சேர்த்து தோத்திரம் செய்கின்றார்.

ராகம்-சுருட்டி, தாளம்-சாபு

பல்லவி

தில்லையம்பலத்தானைக் கோவிந்தராஜனைத்
தரிசித்துக்கொண்டேனே

அநுபல்லவி

தொல்லுலகமும் படியளந்து மனதுக்கேற்கும்
தொண்டர்களிகள் தீரக் கருணைபொழியுமெங்கள் (தில்)

சரணங்கள்

தும்பைப்பூமாலைகள் தொடுத்துக்கொடுப்பதிங்கே
துளசிக்கொழுந்தெடுத்து தொட்டுக்கொடுப்பதங்கே
அம்பலரகசியம் அறிந்துகொள்ளுவதிங்கே
அஷ்டாக்ஷரமென்று அன்புசெய்வதுமங்கே (தில்)

பிட்டுவடையுடனே நைவேத்யமுமிங்கே
புளியோதனம் தயிரன்னம் படைப்பதங்கே
கொட்டுமுழக்குடனே கூத்தாடுவதிங்கே
குரட்டைவிட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதுமங்கே (தில்)

தேவாரமும்திரு வாசகப்படிப்பிங்கே
திருவாய்மொழியோதி சேவித்திருப்பதங்கே
நாவில்பஞ்சாக்ஷரம் நாடிக்கொள்ளுவதிங்கே
நாராயணாவென்று நம்பிக்கொள்வதுமங்கே (தில்)

சொல்லறியாதிருக் கூட்டம்கூடுவதிங்கே
தோத்திரத்திற்கேற்கக் கருடசேவையுமங்கே
அல்லும்பகலும்அன்ன தானசிறப்பிங்கே
அய்யங்கார்கள்கூடு மாரவாரமங்கே (தில்)

தேனும்புனுகும்பாலும் தேடிக்கொள்ளுவதிங்கே
சிறக்கப்பணிகள்பூட்டும் சிங்காரமுமங்கே
மானுமழுவுடனே மகிழ்ச்சிகொள்ளுவதிங்கே
வலம்புரிசங்கு சக்ரமும்தரிப்பதங்கே (தில்)

பரமசிவனேயென்று பாடிக்கொள்ளுவதிங்கே
பாலகிருஷ்ணாவென்று பணிந்துகொள்வதங்கே
அருமறைபொருளுக்கெட் டாதவடிவமிங்கே
ஆனந்தமூர்த்தியென்று ஆதரிப்பதுமங்கே. (தில்)

ராகம்-சரசாங்கி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

உனதுதிருவடி நம்பிவந்தேன்-எனக்
கொருவருமில்லைநா னேழை (உனது)

அநுபல்லவி

அனுதினமும் பொன்னம்பலந்தனிலே
ஆடியபாதரே யென்சுவாமி (உனது)

சரணங்கள்

இரவும்பகலும் விஷயாதிகளென்னை யிழுக்கும்நானதை
மரித்துமிப்படிபர தவித்திடலானேன்
பார்க்கலாமோபால கிருஷ்ணன்போற்றும்பானே
பரமதயா நிதியே நின்பக்தியைத்தந்து
சித்தமகிழ்ந்திடக் கறையேற்றிடுவதுன்பாரஞ்
சொன்னேன் கைவிடவேண்டாம் சரணம் சரணம் (உனது)

ராகம்-சக்ரவாகம், மிஸ்ரஜாதி, தாளம்-ஜம்பை

பல்லவி

அறிவுடையோர்பணிந்தேத்தும் தில்லைக்
கனகசபாபதியே எனையாளும் (அறி)

அநுபல்லவி

மறைமுடியுந்தேடி யறியாதவுன்றன்
திருவடியைமாணிக்கவா சகரறிந்ததெப்படி (அறி)

சரணங்கள்

கனவிலும் நினைவிலும் விஷயாதிசம் சாரக்கடலி
லழுந்திக்கரையேறவும் வழிகாணேன்
மனமிரங்கிக்கிருபை செய்திடவேணும்-மாயன்கோபால
கிருஷ்ணன்தொழுதேத்தும்-அப்பலவாணு
உனைமறந்திடப்போமோ-உன்னடியார்களைப்
பணிவிரென் றுரைத்திடு முண்மையை யின்னமுமறியேன்
மனைவிமக்கள்தன தானியமென்றறிந்த
மாயவலைக்குள் சிக்கி மயங்கினேன் தயங்கினேன் (அறி)

ராகம்-நவரோஜ், தாளம்-ஆதி

பல்லவி

தில்லைநடராஜரைப்போலே வேறே தெய்வங்கிடைக்குமோ

அநுபல்லவி

பதஞ்சலிவியாக்கிர பாதருக்கன்று பாதமெடுத்தாடவே
பாதமெடுத்தாடவே-அவாள்-பரமபதத்தைச்சேரவே (தில்)

சரணங்கள்

காளியுடன்வாதாடியே கனகசபையில்நின்றுநீ
கனகசபைதனில்நின்று-ஒற்றைக்-காலைத்தூக்கிக்கொண்டாடிய()

பொங்கவேபரமானந்தகூபம் பூரணகும்பத்தில்வருகவே
பூரணகும்பத்தில்வருகவேஐயன்-பொன்னம்பலத்தைசேரவே ()

குடத்திற்கங்கா தீர்த்தமெடுத்துக் கும்பாபிஷேகம் பண்ணவே
கும்பாபிஷேகம்பண்ணவே-அப்பன்-குளிர்ந்தமனது ஆகவே(தில்)

அத்தர்புனுகுவாசனையுட ஞுகுதிஹோமம்பண்ணவே
ஆகுதிஹோமம்பண்ணவே-ஜகதீசன்-சிற்சபைதனைச்சேரவே ()

ராகம்-ஸாரங், தாளம்-ஜம்பை

பல்லவி

கனகசபைத் திருநடனம் கண்டுகளித்'தானந்தமடைந்தேன்

அநுபல்லவி

சனகசனந்தன முனிவர்கள்பாடச்
சதுர்முகதேவனும் தாளங்கள்போடத்
தினமூவாயிரம் பேர்களுங்கூடத்
திக்கிடதைய்யதித்தோம் தத்தோமென்று (கனக)

சரணம்

நந்திபிருங்கிசிவ கணங்களும்கூட
நாரதர்தும்புரு சங்கீதங்கள்பாடப்
பந்திபந்தியா யமரர்கொண்டாடக்
கோபாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட (கனக)

ராகம்-பூர்ணசந்திரிகா, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

பாதமேதுணை ஐயனே-நின்
பாதமேதுணை ஐயனே

அநுபல்லவி

பாதமேதுணை யல்லால் வேறொரு
சேதிகளும் நானறிந் திலேன் (பாத)

சரணம்

பாலனுக்கருள் செய்தபராபரன்
பாலகிருஷ்ணன் கவிக்குத் தயாகரன்
சீலமுள்ள சிவ காமி மனோகரன்
கோல நடம்புரி ரஞ்சித குஞ்சித (பாத)

ராகம்-ஸரஸ்வதிமனோஹரி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

வந்தாலும் வரட்டும்-ஜனனம்
தந்தாலும் தரட்டும்-சாமி

அநுபல்லவி

செந்தாமரைப்பதமே கதிநம்பினேன்
சிதம்பரநாதன் சிவசாயுச்சியம் (வந்தா)

சரணம்

சிவன்செயலன்றி வேறொருசெயலும்
சிந்தையிலறியேன் பாலகிருஷ்ணன்தொழும்
அவனுருவன்றி வேறுருவுண்டோ
ஆகமறியாதோ
தவமேவுந்தன் புலியூர்வாழும்
தாண்டவனேயென் றாண்டவனே-இந்தப்
பவக்கடல்தாண்டி விடுவாயதுவொரு
பாரமல்லவெகு தூரமல்லமுக்தி (வந்தா)

ராகம்-சுரபி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

பிறவாத வரந்தாரும்-என்னையா
பிறவாத வரந்தாரும்

அநுபல்லவி

அறிவுடையோர்தொழு தேத்தியதில்லைப்பொன்
னம்பலவாயின் னம்பலயோனியில் (பிற)

சரணம்

எண்பத்துநாலு லட்சம் சீவராசிகளில்
எடுத்தெடுத்துப்பிறந் திறந்ததோ

புண்பட்டதுபோதும்போதும்-இனிமேல்
புத்தித்தெரிந்ததையே

நண்பற்றிடுமனைவிமக்கள் வாழ்வினில்
நாள்கடோறும்மனவிலாசம்கழிந்ததும்

இன்பத்துடனேகோ பாலகிருஷ்ணன்தொழு
தேத்தியஜகதீசனே நடராஜனே (பிற)

தேவாரம்

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறி வாழ்வயற்றில்லைதன்னு
ளாளையுடைக்கழற்சிற்றம்பலத்தானாடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்த்தொண்டர்காண்பதென்னே

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதள
னுருவுடையம்மலைமங்கைமணாளனுக்குக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
திருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்குமயனொடுமாலுக்குங்காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவ
னுடுத்ததுகில்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமச்சிவாய
அச்சமொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சினழகுகண்டாற்பின்னைக்கண்டுகொண்டுகாண்பதென்னே

செய்ஞ்ஞின்றநீமலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்றவொண்கண்மலைமகள் கண்டுமகிழ்ந்துநிற்க
மெய்ஞ்ஞின்றெரியுவிளக்கொத்தநீலமணிமிடற்றான்
கைஞ்ஞின்றவாடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே

ஊனத்தைநீக்கியுலகறியவென்னையாட்கொண்டவன்
தேனைத்தெனக்கினியான்தில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன்

வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கு [னே
மோனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர்கோமானிணையடிகள்
தரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சுற்றுமமரர் சுரர்பதிநின்றிருப்பாதமல்லாற்
பற்றென்றிலோமென்றழைப்பப்பரவையுணஞ்சையுண்டான்
செற்றங்கனங்கனைத்தீவிழித்தான்றில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமுமாணிக்கந்தன்னுள்விளங்கியதூ
மத்தமலர்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தருக்குமிகுத்துத்தன்றோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்கைகளாலெடுத்தார்ப்பமலைமகள்கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ
னெருக்கிமிதித்தவிரல்கண்டகண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

வேற்றாகிவிண்ணாகி நின்றாய்போற்றி
மீளாமேயாளென்னைக் கொண்டாய்போற்றி
யூற்றாகியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி
யோவாதசத்தத் தொலியேபோற்றி
ஆற்றாகியங்கே யமர்ந்தாய்போற்றி
ஆறங்கநால்வேத மானாய்போற்றி
காற்றாகியெங்குங் கலந்தாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

பிச்சாடல்பேயோ டுகந்தாய்ப்போற்றி
பிறவியறுக்கும் பிரானேபோற்றி
வைச்சாடனன்று மகிழ்ந்தாய்போற்றி
மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
பொய்ச்சார்புரமூன்று மெய்தாய்போற்றி
போகாதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
கச்சாகநாக மசைந்தாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மருவார்புரமூன்று மெய்தாய்போற்றி
    மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
யுருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி
    யுள்ளாவிவாங்கி யொளித்தாய்போற்றி
திருவாகிநின்ற திறமேபோற்றி
    தேசம்பரவப் படுவாய்போற்றி
கருவாகியோடு முகிலேபோற்றி
    கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

வானத்தார்போற்று மருந்தேபோற்றி
    வந்தென்றன்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
யூனத்தைநீக்கு முடலேபோற்றி
    யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி
தேனத்தைவார்த்த தெளிவேபோற்றி
    தேவர்க்குந்தேவனாய் நின்றாய்போற்றி
கானத்தீயாட லுகந்தாய்போற்றி
    கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

ஊராகிநின்ற வுலகேபோற்றி
    யோங்கியழலாய் நிமிர்ந்தாய்போற்றி
பேராகியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி
    பெயராதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
நீராவியான நிழலேபோற்றி
    நேர்வாரொருவரையு மில்லாய்போற்றி
காராகிநின்ற முகிலேபோற்றி
    கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சில்லுருவாய்ச்சென்று திரண்டாய்போற்றி
    தேவரறியாத தேவேபோற்றி
புல்லுயிர்க்கும்பூட்சி புணர்ந்தாய்போற்றி
    போகாதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
பல்லுயிராய்ப்பார்தோறும் நின்றாய்போற்றி
    பற்றியுலகை விடாதாய்போற்றி
கல்லுயிராய்நின்ற கனலேபோற்றி
    கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

பண்ணினிசையாகி நின்றாய்போற்றி
    பாவிப்பார்ப்பாவ மறுப்பாய்போற்றி
யெண்ணுமெழுத்துஞ் சொல்லானாய்போற்றி
    யென்சிந்தைநீங்கா விறைவாபோற்றி

விண்ணுநிலனுந் தீயானுய்போற்றி
மேலவர்க்குமேலாகி நின்றாய்போற்றி
கண்ணின்மணியாகி நின்றாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

இமையாதுயிரா யிருந்தாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்கா விறைவாபோற்றி
யுமைபாகமாகத் தணைத்தாய்போற்றி
யூழியேழான வொருவாபோற்றி
யமையாவருநெஞ் சமர்ந்தாய்போற்றி
யாதிபூரணனாய் நின்றாய்போற்றி
சமையாகிநின்ற கனலேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

மூவாய்பிறவா யிறைவாபோற்றி
முன்னமேதோன்றி முளைத்தாய்போற்றி
தேவாதிதேவர்தொழுந் தேவேபோற்றி
சென்றேறியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி
யாவாவடியேனுக் கெல்லாம்போற்றி
யல்லல்நலிய வலந்தேன்போற்றி
காவாய்கனகத் திரளேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

நெடியவிசும்பொடு கண்ணேபோற்றி
நீளவகல முடையாய்போற்றி
யடியுமுடியு மிகலிபோற்றி
யங்கொன்றறியாமை நின்றாய்போற்றி
கொடியவன்கூற்ற முதைத்தாய்போற்றி
கோயிலாவென்சிந்தை கொண்டாய்போற்றி
கடியவுருவொடு மின்னேபோற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

உண்ணாதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி
யோதாதேவேத முணர்ந்தாய்போற்றி
எண்ணாவிலங்கைக் கோன்றன்னைப்போற்றி
யிறைவிரலா ல்வைத்துகந்த வீசாபோற்றி
பண்ணாரிசையின்சொற் கேட்டாய்போற்றி
பண்டேயென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி
கண்ணாயுலகுக்கு நின்றாய்போற்றி
கைலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

சிந்து

அம்பலமேவிய சம்பிரமத்தைக்-கண்டாரறிந்திலரால்

திருநாளைப்போவார் புராணம்

விருத்தம்

தில்லைவா ழந்தணரு முடன்செல்லச் சென்றெய்திக்
கொல்லைமான் மறிக்கரத்தார் கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்
ஒல்லைபோ யுட்புக்கா ருலகுய்ய நடமாடும் [சி
எல்லையினைத் தலைப்பட்டார் யாவர்களுங் கண்டிலரால்.

வசனம்

திருநாளைப்போவார் நாயனாரென்றும் இடையில் நந்தமாமுனியென்றும் வழங்குகின்ற நாளைப்போவார் தில்லைமூவாயிர முனிவர்களோடு பொன்னம்பலத்துக்கு வந்தார். அதற்கப்பாலவரைக் கண்டபேர்களில்லை யென்று பெரியபுராணம் பாடியருளிய சேக்கிழார் சுவாமிகள் சொல்லி யிருக்கிறார். அந்தத் திருநாளைப் போவாரென்னு முனியானவர், புரட்டாசிமாதம் உரோகணி நட்சத்திரத்தில் கனக சபையில் வந்து கற்பூரசோதியைப்போற் றோன்றிய சிவசாரூப்பியத்தை யடைந்தாரென்று உபமன்னிய மகாரிஷி பண்ணிய புக்தவிலாசத்திலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இதுவுமது – விருத்தம்

அந்தணர்க ளதிசயித்தா ரருமுனிவர் துதிசெய்தார்
வந்தணைந்த திருத்தொண்டர் தம்மைவினை மாசறுத்துச்
சுந்தரத்தா மரைபுரையுந் துணையடிக டொழுதிருக்க
அந்தமிலா வானந்தப் பெருங்கூத்த ரருள்புரிந்தார்.

வசனம்

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அரிய முனிவர்கள் தோத்திரஞ் செய்தார்கள். முடிவில்லா 5 ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாதர் தமது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப்போவாருக்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தை நீக்கி அழகாகிய செந்தாமரை மலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையுந் தொழுதிருக்கும்படியாகத் திருவருள் புரிந்தார்.

இதுவுமது - விருத்தம்

மாசுடம்பு விடத்தீயின் மஞ்சனஞ்செய் தருளியெழுந்
தாசின்மறை முனியாகி யம்பலவர் தாளடைந்தார்
தேசுடைய ரெல்வாழ்த்தித் திருநாளைப் போவாரும்
மாசகல முயன்றுதிரு நடங்கண்டு மகிழ்வுற்றார்.

வசனம்

தமக்கு முன்னிருந்த உடலமாகிய மாசு தீரும்பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனமாடி யெழுந்து குற்றமற்ற பிராமண முனி வடிவமாகி ஸ்ரீ நடேசப்பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவ ராகிய திருநாளைப்போவாருடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்து தீவினை யாகிய கயிறு அறும்படி தில்லை மூவாயிரமுனிவர்கள் பேரற்றி செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

வாழ்த்து - விருத்தம்

பங்கய மாதவர் வாழி பார்மக ளுமையாள் வாழி
செங்கண்மா லயனும் வாழி தேவர்கந் தருவர் வாழி
தங்குநான் மறைகள் வாழி தாரணி யரசர் வாழி
பொங்குநூல் வல்லார் வாழி புண்ணிய ரென்றும் வாழி

மங்களம்

ராகம்-அசாவேரி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜயமங்களம்-எங்கள்
தில்லைமூவாயிரவர்க்குச் சுபமங்களம்

அநுபல்லவி

இருடிகளிதுவரி தரிததிசயமென
விருகரமுடிமிசை மருவத்துதிசெய்கன
பரவுமும்பர்சம்பிரமங்கள் துதித்திடும்
பரமனுடுமம்பலத்தில் கதித்திடும் (திரு)

சரணம்

திருவாசகமுந்திருக் கோவைபாடினவர்க்கும்
சீர்காழியிலுதித்த சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
ஒருமாதிடத்திற்றூதுக் குவந்துவிடுத்தவர்க்கும்
ஒருவரொப்பிலாத் திருநாவுக்கரசருக்கும்
உரியமறைக்கு-முயர்கலைகட்கும்
உரகர்பதிக்கு-முவணபதிக்கும்
ஓதுசந்திரசூரியர் முனிவர்களுக்கும்
தீதிலாதபாவலர் முதலனைவர்க்கும் (திரு)

திருநாளைப்போவாரென்னும்
நந்தனர் சரித்திரக் கீர்த்தனை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

சிதம்பரக்கும்மி

விநாயகர் துதி

சீர்மேவுந்தில்லை யம்பலத்தில் அன்பு
சேரக்கும்மித் தமிழ்பாடக்
கார்மேவுமேலைக் கோபுரவாசல்
கற்பகப்பிள்ளையார் காப்பாமே. (1)

முக்குறுணி விநாயகர் துதி

சர்க்கரைமோதகந் தேங்காயுங்கொண்டு
சந்நிதிமுன்பாகத் தான்படைத்து
முக்குறுணிப்பிள் ளையாரைவேண்டி
முழங்கிக்கும்மி யடியுங்கடி. (2)

சுப்பிரமணியர் துதி

கோலமயிலின் முதுகேறிவந்து
கும்பமுனிக்கு வருட்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணியன் பீஜாக்ஷரத்தைப்
பாடிக்கும்மி யடியுங்கடி. (3)

கங்காதேவிக்குக் கைகூப்பியாரும்
கையிலெடுத்துள்ளே பானம்பண்ணி
தங்காமற்சிவ காமிசந்நிதி
சார்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. (4)

கருதுஞ்சுருதிக் கெட்டாதசிவ
காமசுந்தரி வாசலிலே
விருதுபேசியே சிறுகுழந்தைகள்
வேதம்படிக்குது பாருங்கடி. (5)

நாலுபுறத்திலுங் கோபுரமாமதி
னடுவிலெங்கினு மாளிகையாம்
காலோராயிரங் கொண்டொருமண்டபம்
கட்டியிருக்குது பாருங்கடி. (6)

தூயமறைமுத லாராய்ந்துஇங்கே
துலங்கியமூவா யிரமுனிவர்
ஞாயம்பொருந்திய தேவசபைவந்து
நாடிக்கும்மி யடியுங்கடி. (7)

சாந்துபொட்டு தளதளென்னநல்ல
சந்தனவாடை குமுகுமென
கூந்தலழகிக் காரியெல்லாங்காலைக்
குவித்துக்கும்மி யடியுங்கடி. (8)

அஸ்தகடகம் பளபளெனசொல்லும்
அரைநூல்மாலை தளதளென
விஸ்தாரமாக நின்றுகொண்டுகையை
விசிக்கும்மி யடியுங்கடி. (9)

கைதனில்விபூதிப் பையுங்கொண்டுஅவர்
கண்டத்தில்ருத்திராட்ச மாலைபூண்டு
வைதிகபூசைகள் செய்கின்றதீக்ஷதர்
வாழக்கும்மி யடியுங்கடி. (10)

கோவிலுக்குநாலு பேர்களுண்டாம்அவர்
குறித்தமுறையாய்ப் பூசைசெய்ய
பாவித்தபின்பவர் வேறொருவர்வசப்
படுத்துவாரென்றே கும்மியடி. (11)

ஆண்டுக்குள்ளாறபி ஷேகமுண்டாம்பின்னும்
அதிலேரண்டு திருநாளாம்
வேண்டிவந்தவர் கலிதீருமென்று
விரைந்துகும்மி யடியுங்கடி. (12)

பூமிபுகழ்ந்திடுந் தில்லைப்பதிஅது
பூலோகக்கயி லாசமென்று
தாமரைப்பூவினில் வாழ்கின்றலட்சுமி
தாயார்சந்நிதி பாருங்கடி. (13)

மூலத்தானத்தைக் கண்டாயேநல்ல
முத்தியிதுவென்று கொண்டாயேநல்ல
காலெடுத்தாடிய நிர்த்தசபேசனைக்
கண்டுதரிசிப்போம் வாருங்கடி. (14)

தில்லைமாகாளியோ டாடிவரஅவள்
சித்தங்கலங்கித் தலைகுனிந்தாள்
வெல்லுவதெப்படி யென்றொருகாலை
விண்ணிலெடுத்தார் பாருங்கடி. (15)

நெற்றியில்வேர்வை முத்துதிர்ந்துமெத்த
நேத்தியதாய்ப்பரந் தோடிவர
பத்தியுடன்பொன் னம்பலவாணனைப்
பணிந்துகும்மி யடியுங்கடி. (16)

தித்தியென்றீச னடனம்புரியமெய்த்
தேவர்கள்பூமழை தான்சொரிய
மத்தளங்கொட்டியே கோபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்திக்கும்மி யடியுங்கடி (17)

சிதம்பரமென்று சொல்லாமலேயிதைச்
சித்திரக்கூட மென்றுசொல்லி
நிதங்கொண்டாடு மையங்கார்கள்வந்து
நின்றிருக்கிறார் பாருங்கடி. (18)

காணிக்கைகொண்டு வாருங்கடியிந்தக்
சனகசபையைப் பாருங்கடி
மாணிக்கவாசகர் புகுந்தவாசலை
மதித்துக்கும்மி யடியுங்கடி. (19)

அன்னமுடன்பால் தேங்கனியும்செய்யும்
அபிஷேகமுண் டென்றாளும்
பொன்னம்பலந்தன்னில் சந்திரமௌலியைப்
போற்றிக்கும்மி யடியுங்கடி. (20)

முத்தியளித்திடுஞ் சந்நிதிக்குச்சொல்லும்
மேளமுந்தாளமு மேதுக்கடி
சத்தம்பெருகிய கண்டாமணியோசை
சந்நிதிக்கேர்வையாம் பாருங்கடி (21)

புட்டுவடையுந் தேன்குழலும்மணப்
புத்துருக்குநெய்ச் சம்பாவும்
சட்டப்படிதவ ருமலையன்
சந்நிதிக்கேர்வையாம் பாருங்கடி. (22)

சுத்திவந்துச்சியைப் பாருங்கடிசெகச்
சோதிமயக்கம்ப மொன்பதடி
தத்துவங்கள்தொண்ணூற் ருறுங்கூடிச்
சமைந்தசபையைப் பாருங்கடி (23)

பாவிகள்கண்ணுக்குச் செப்போடுவுற்றுப்
பார்த்தாற்பத்தரை மாற்றுத்தங்கம்
கோவைபாடிய மாணிக்கவாசகர்
கோவிலழகையும் பாருங்கடி (24)

அஞ்செழுத்தாலே மதிலுண்டாம்பர
மானந்தக்கும்பமு மங்குண்டாம்
அஞ்செழுத்துப்படிக் கப்பாலேபிர்ம
மானந்தத்தாண்டவம் பாருங்கடி (25)

கோடியுகந்தவஞ் செய்தாலுமிந்தக்
கோவிலைப்பார்க்க முடியாது
ஆடியபாதத்தைக் கண்டாருக்கிணை
யாரென்றுசொல்லுவோம் பாருங்கடி (26)

நெற்றியிலேதிரு நீறணிந்து என்றும்
நிஷ்களமாகிய சிற்சபையில்
தித்திக்கவேசிவ நாமத்தைப்பூசிக்குந்
தீட்சதர்கூட்டத்தைப் பாருங்கடி. (27)

வெட்டவெளியிற் றிரைதிறந்துயார்க்கும்
வேதியர்தீபமுங் காட்டிவர
சட்டமுள்ளசித சிதம்பரமென்று
சாய்ந்துகும்மி யடியுங்கடி. (28)

தில்லைவெளிதனைக் கண்டேண்டியென்தன்
தேகம்பரவசங் கொண்டேண்டி
அல்லலறவாசல் நின்றேண்டிமிக்க
ஆநந்தத்தாண்டவம் பாருங்கடி. (29)

ஆகாயலிங்கத்தைக் கண்டேண்டியிங்கே
யாருமறியாமல் நின்றேண்டி
ஏகாந்தமாக விருந்தேண்டிமன
தேக்கந்தொலைந்தது பாருங்கடி. (30)

சித்தஞ்சிதம்பர மாச்சுதடிமுன்னே
செய்தவினையெல்லாம் போச்சுதடி
சுத்தப்பிர்மமய மாச்சுதடியதைச்
சொல்லத்தெரியுமோ பாருங்கடி. (31)

சாதிபேதங்க ளற்றேனேண்டியிந்த
சாஸ்திரமனைத்தையும் விட்டேனேண்டி
போதமயக்கந் தொலைத்தேனேண்டியன்பு
பொருந்தக்கும்மி யடியுங்கடி. (32)

நாடுந்தைப்பூரண பூசத்திலேதில்லை
நாயகனற்குரு வாரத்திலே
ஆடியநாடகம் பாம்புப்புலிதனக்
காமென்றுகும்மி யடியுங்கடி. (33)

சஞ்சிதக்கர்மத்தை விட்டேனேண்டிபவ
சாகரத்தையொழித் திட்டேனேண்டி
குஞ்சிதபாதத்தைத் தொட்டேனேண்டிமனங்
கூர்ந்துக்கும்மி யடியுங்கடி. (34)

சொல்லும்பொருளையு மாற்றுயோமுன்னே
துன்பமனைத்து மொழித்தாயோ
அல்லும்பகலையு மற்றுயோதில்லை
யாநந்தத்தாண்டவம் பாருங்கடி. (35)

விதியினெழுத்தைக் கிழித்தாச்சுமுன்னே
விட்டகுறைவந்து தொட்டாச்சு
மதியமிர்தமு முண்டாச்சுதென்று
வாழ்த்திக்கும்மி யடியுங்கடி. (36)

கோவிலுக்குள்ளே யனேகமுண்டுஅந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச் சொல்லுவீரே
தேவரகசியம் பள்ளியறைவந்து
தெளிந்துக்கும்மி யடியுங்கடி. (37)

சண்டேஸ்வரர்தமைப் பாருங்கடியந்தச்
சந்நிதிக்கேகையைக் கொட்டுங்கடி
மண்டலம்புகழு மழகர்வாசலில்
வழிபாடுவோம் வாருங்கடி. (38)

விட்டுக்கவலைகள் விட்டொழியார்மெத்த
வீம்புகள்பேசியே வீணலைவார்
பாட்டைப்படித்தாலும் சிதம்பரம்வந்து
பலனதல்லவோ பாருங்கடி. (39)

புத்திரபாக்கிய மெத்தவுண்டாம்பசும்
பொன்னுமணிப்பூஷ ணமுமுண்டாம்
பக்தியுடன்கோ பாலகிருஷ்ணன் தினம்
பணியக்கும்மி யடியுங்கடி. (40)

சிதம்பரக்கும்மி முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நடராஜப்பத்து

—❀❀❀—

மண்ணாதி பூதமொடு விண்ணாதி அண்டம்நீ மறை நான்கின் அடிமுடியும்நீ
மதியும்நீ ரவியும்நீ புனலும்நீ அனலும்நீ மண்டல மிரண்டேழும்நீ
பெண்ணும்நீ ஆணும்நீ பல்லுயிர்க் குயிரும்நீ பிறவும்நீ வொருவநீயே
பேதாதி பேதம்நீ பாதாதி கேசம்நீ பெற்றதாய் தந்தைநீயே
பொன்னும்நீ பொருளும்நீ யிருளும்நீ ஒளியும்நீ போதிக்க வந்தகுருநீ
புகழொணா கிரகங்க ளொன்பதும் நீயிந்த புவனங்கள் பெற்றவனும்நீ
எண்ணரிய ஜீவகோ டிகளீன்ற வப்பனே என்குறைக ளார்க்குரைப்பேன்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (1)

மானாட மழுவாட மதியாட புனலாட மங்கைசிவ காமியாட
மாலாட நூலாட மறையாட திரையாட மறைதந்த பிரம்மனாட
கோனாட வானுலகு கூட்டமெல் லாமாட குஞ்சர முகத்தனாட
குண்டல மிரண்டாட தண்டைபுலி யுடையாட குழந்தை முருகேசனாட
ஞானசம் பந்தரொடு யிந்திரர் பதினெட்டு முனியட்ட பாலகருமாட
நரைதும்பை யறுகாட நந்திவா கனமாட நாட்டியப் பெண்களாட
வினையோட உனைப்பாட யெனைநாடி யிதுவேளை விருதோடி ஆடிவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (2)

கடலென்றபுவிமீதில் அலையென்ற வுருகொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி
காற்றென்ற மூவாசை மாருதச் சுழலிலே கட்டுண்டு நித்தநித்தம்
உடலென்ற கும்பிக்கே உணவென்ற யிரைதேடி ஓயாம லிரவுபகலும்
உண்டுண் டுறங்குவதைக் கண்டதே யல்லாது ஒருபய னடைந்திலேனை
தடமென்ற மிடிகரையில் பந்தபா சங்களெனும் தாபரம் பின்னலிட்டு
தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று தமியேனை யிவ்வண்ணமாய்
இடையென்று கடைநின்று ஏனென்று கேளா திருப்பதுன் னழகாகுமோ
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (3)

பம்புசூ னியமல்ல வைப்பல்ல மாரணந் தம்பனம் வசியமல்ல
பாதாள வஞ்சனம் பரகாயப் பிரவேசமதுவல்ல சாலமல்ல

அம்புக் குண்டுகள்விலகப் பொழியுமந் திரமல்ல ஆகாய குளிகையல்ல
அன்போடு செய்கின்ற வாதமோ டிகளல்ல அரியமோ கனமுமல்ல
கும்பமுனி மச்சமுனி சட்டமுனி பிரம்மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும்
கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனி யிவரெலாங் கூறிடும் வயித்தியமல்ல
எம்மனதுன் னடிவிட்டு நீங்காது நிலைநிற்க ஈதுளவு புகலவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (4)

நொந்துவந்தேனென்று ஆயிரஞ்சொல்லியும் செவியென்ன மந்தமுண்டோ
நுட்பநெறி யறியாத பிள்ளையைப் பெற்றபின் நோக்காத தந்தையுண்டோ
சந்ததமுந் தஞ்சமென் றடியைப் பிடித்தபின் தளராத நெஞ்சமுண்டோ
தந்திமுக னறுமுகன் இருபிள்ளை யில்லையோ தந்தைநீ மலடுதானோ
விந்தையும் ஜாலமும் உன்னிட மிருக்குதே வினையொன் று மறிகிலேனே
வேதமும் சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழுதே வேடிக்கை யிதுவல்லவோ
யிந்தவுல கேழு மேனளித்தாய் சொல்லு இனியுன்னை விடுவதில்லை
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (5)

வழிகண்டுஉன்னடியைத் துதியாத போதிலும் வாஞ்சையில்லாதபோதிலும்
வாலாய மாய்க்கோயில் சுற்றாத போதிலும் வஞ்சமே செய்தபோதிலும்
மொழியெகளை மௌனயில் லாமலே பாடினும் மூர்க்கனே முரடாகிலும்
மோசமே செய்யினும் தேசமே கவரினும் முழுகாமி யேயாகிலும் [ளோ
பழியெனக் கல்லவே தாய்தந்தைக் கல்லவோ பார்த்தவர்கள் சொல்வார்க
பாரறிய மனைவிக்கு பாதியுட லீந்தநீ பாலனைக் காக்கொணுதோ [தோ
யெழில்பெரிய அண்டங்க ளடுக்கா யமைத்தநீ என்குறைகள் தீர்த்தல்பெரி
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (6)

அன்னைதந்தைகளென்னை யீன்றதற் கழுவனே அறிவிலாததற் கழுவனே
அல்லாமல் நான்முகன் தன்னையே நோவனே ஆசைமூன் றுக்கழுவனே
முன்பிறப்பென்னவினை செய்தனென் றழுவனே என்மூடவறிவுக்கழுவனே
முன்னிலென் வினைவந்து மூளுமென் றழுவனே முத்திவருமென் றுணர்வனே
தன்னைநொந்தழுவனே உன்னைநொந்தழுவனே தவமென்னவென் றழுவனே
தையலற்கழுவனே மெய்வளர்க்க அழுவனே தரித்திர திசைக்கழுவனே
இன்னமென்னப்பிறவிவருமோவென் றழுவனேவெல்லாமுரைக்கவருவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (7)

காயாமுன் மரமீது பூபிஞ் சறுத்தனே கன்னியர்கள் பழிகொண்டனே
கடனென்று பொருள்பறித்தேவயிறெரித்தனே கிளைவழியில்முள்ளிட்டனே
தாயாருடன்பிறவிக் கென்னவினைசெய்தனே தந்தபொருளில்லையென்றனே
தானென்றுகெர்வித்து கொலைகளவுசெய்தனே தவசிகளையேசினேனே

வாயாரபொய்சொல்லி வீண்பொருள் பறித்தனோ வாணரைப்பழித்திட்டனோ
வடவுபோ லேபிறரை சேர்க்கா தடித்தனோ வந்தபின் என்செய்தனோ
ஈயாத லோபியென் றேபெய ரெடுத்தனோ எல்லாம் பொருத்தருளுவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (8)

தாயாரிருந்தென்ன தந்தையு மிருந்தென்ன தம்பிறவி யுறவுகோடி
தனமலைகுவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தாரணியை யாண்டுமென்ன
சேயர்க ளிருந்தென்ன குருவாய் இருந்தென்ன சிஷர்க ளிருந்துமென்ன
சித்துபல கற்றென்ன நித்தமும்விரதங்கள் செய்தென்ன நதிகளெல்லாம்
ஓயாது மூழ்கினும் என்னபலன் எமனேலை ஒன்றைக்கண் டுதடுக்க
உதவுமோ இதுவெலாம் சந்தைஉற வென்றுதான்உன்னிரு பதம்பிடித்தேன்
யார்மீது வுன்மன மிருந்தாலு முன்கடைக் கண்பார்வை யதுபோதுமே
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (9)

இன்னமுஞ் சொல்லவோ உன்மனங் கல்லோ இரும்போ பெரும்பாறையோ
இருசெவியுமந்தமோ கேளாது அந்தமோ யிதுவுனக்கழகுதானோ [தானோ
என்னன்னை மோகமோ இதுவென்ன சோபமோ இதுவோவுன் செய்கை
இருபிள்ளை தாபமோ யார்மீது கோபமோ யானாலும் நான்விடுவனோ
உன்னைவிட் டெங்குசென் றாலும்விழ லாவனுன் உனையடுத்துங்கெடுவனோ
ஓகோவிதுன்குற்ற மென்குற்றமொன்றுமிலை யுற்றுப்பார்பெற்றவையா
என்குற்ற மாயினும் உன்குற்ற மாயினும் இனியரு ளளிக்கநினைவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (10)

சனிராகு கேதுபுதன் சுக்கிரன் செவ்வாய்குருச் சந்திரன் சூர்யனிவரை
சற்றெனக் குள்ளாக்கி ராசிபனி ரண்டையும் சமமாய் நிறுத்தியுடனே
பனியொத்த நக்ஷத்திரங்க ளிருபத்தேழும் பக்குவப்படுத்தி பின்னால் [முன்
பகர்கின்றகரணங்கள் பதினொன்றையும் வெட்டிபலரையும் அதட்டியென்
கனிபோலவேபேசிகெடுநினைவு நினைக்கின்ற கசடர்களையுங்கசக்கி [ம்பனுக்கி
கர்த்தநின்தொண்டராம் தொண்டர்க்குத்தொண்டரின் தொண்டர்கள்தொழு
இனியவளமருவுசிறுமணவைமுனி சாமியெனையாள்வதினி யுன்கடன்காண்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிதம்பர நடராஜர்

பஞ்சாட்சர மகிமை

வசியசிவ சங்கரா வசியகங் காதரா வசியகை லாசவாச
வசியபணி யணியுரா வசியமான் மழுகரா வசியசிவ காமிநேசா
வசியதிரு நேத்திரா வசியபுவ னேஸ்வரா வசியஓம் நடனபாதா
வசியகரி யுரியழக வசியபுலி யிடையழக வசியசிர மாலை யழகா
வசியமதி முடியழக வசியபசு பதியழக வசியவென் மனதில்பாசா
வசியமிர் னூலழக வசியவெண் ணீறழக வசியமறை பரவுமழகா
வசியவென யுனையனு தினம்போற்று மடியார்க்கு அருள்மடை திறந்ததில்லை
அதிபதி ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே. (1)

சிவயநம வென்றுதின மோம்கியுரு வேற்றுவார் செய்தொழிலெலாம் வசியமாம்
ஜெகவசிய மாம்சகல முகவசிய மாம்செய்ய சித்திகளெலாம் வசியமாம்
வயநமசி யென்றுவுரு மாட்டுவார் சத்ராதி வாளுட விட்டபந்தாம்
மடங்காத பூதபே தம்பசா சிவையெலாம் வளர்குலா லன்திகிரியாம்
யநமசிவ வயநமசி சிவயநம வெல்லாமுன் னடன மன்றோ
இவ்வுலகம் பொருளுதவி அவ்வுலக மருளுதவி யீயவிரு தெய்வமுளவோ
அவுணுதி புவணுதி கௌணுதி முத்தர்க்கு அருள்மடை திறந்ததில்லை
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே. (2)

புல்லாய்ப் பிறந்தாலு மிருகாதி ஜனனங்கள் பசியாறிமகிழுமன்றோ [ரன்றோ
பூண்டாய்ப் பிறந்தாலும் புலத்தியர்கள் கொண்டுசிவ பிணிதீர்த்துப்புகழ்வ
கல்லாய்ப் பிறந்தாலும் நல்லவர்கள் மிதிகொண்டு காட்சிக்குறுத்துமன்றோ
கழுதையுரு வந்தாலும் ஆவெனக் கத்தினல் கைகண்ட சகுனமென்பார்
எல்லாமி லாமலே யிப்பிறவி தந்தெனை யேங்கவிட் டகலநின்றாய்
எத்தனை அன்னையின மெத்தனை தந்தையின மெத்தனை பிறவிவருமோ
அல்லலெனு மாசறுத் தாட்கொளுந் தெய்வமே அப்பனே தில்லைநகர்வாழ்
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே. (3)

கல்லாத மூடரைக் கயவரைக் காமுகரைக் கன்னெஞ்ச வஞ்சரிவரை
கற்றுமறி வில்லாத:மோழையைக் கோழையைக் காக்கவைத் துண்டபேரை
பொல்லாதமூர்க்கரை மிருகங்கள்போன்றவரை பொய்க்கு அஞ்சாதபேரை
பூமியிற் பிறருக்கு இடுக்குமுயல் வோர்களை பிணமொத்த பேரைப்பலரை
நல்லா ரெனக்கவிகள் சொல்லியலே யாமல்நா னுளாவ தென்றுசிவமே
நானன்றி நீயேது நீயன்றி நானேது நானுயு ரைத்ததேது
அல்லிலும் பகலிலும் நீயிலா தசைவேது அருள்மடை திறந்ததில்லை
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே. (4)

ஜெகமெட்டு திசைகளும் கிரிகள்பல தெய்வமும் செம்பொன்மணி மாடமே
சேயன்னை தந்தையும் நானென்ன ஆணவஞ் செல்வமும் வல்லசித்தும் [டை
மகிடேறு யெமனுக்கு முன்வந்து உதவுமோ முத்திக்கு வித்துமுளதோ
மூவாசை விட்டுகனி சருகாதி தின்றாலும் முன்செய்த வினையகலுமோ|
யிகமுனிய சுகபோகம் ஈசநீ காணுது
இருளேது வெளியேது நினைவேது கனவுமேது
அகவுறவு பற்றற்று துறவுறவு முற்றுமற ஆரியர்கள் பரவுதில்லை
அதிபதீ ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுறை நடனபதியே. (5)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜோதி மயம்

இந்திராதி முதன்முனிவர்கொண்டாடு ஜோதியெண்டிசைகாணவோங்குஜோ
யிமையபவர் வதவல்லி கண்கண்ட ஜோதியென் இருவினை யறுக்கும்ஜோதி[தி
சாலோக சாமீப சாரூப மளவிடா சாயுச்ய ஜோதியிதுவே
சிந்தையில் நிமைப்போது ஐம்பூத சாட்சியாய் தெரிசனஞ் செய்தபேர்க்கு
செய்வினையேவல்கொடு சூன்யமுதல் பிணியெலாம் சென்மாந்திரத்துமணுகா
நந்தியொடு புலியரவ மூவாயி ரம்பேரும் நான்முகனும் விண்டுநடுவே
நற்சிற்சோதி நவஜோதி சிவஜோதி யென்னம்மைசிவ காமியுறவே. (1]

பரிதிமதி திருவலம் செய்து தொழுஞ்ஜோதி பங்கயன் வணங்குஜோதி
பாரளந் தோன்தேடி காணாத ஜோதியது பார்ப்பதி கண்டஜோதி
சரியை கிரியாயோக ஞானமோனத்தவர்கள் சதாநிஷ்டை செய்யும்ஜோதி
ஜனகாதி முனிவர்மன மகலாத ஜோதியது சச்சிதா நந்தஜோதி
விரிவான யெண்பத்து நான்குலட் சஞ்ஜீவ பேதத்த மர்ந்தஜோதி
வினைப்பய னறிந்தந்தக் கருவிடைப் போக்கிபே வேடிக்கைப் பார்க்கும்ஜோதி
பருவமதி யிரவியொடு பங்கயனு மிந்த்ராதி பார்க்கவே கனகசபையில்
பண்டுநட னஜோதி விண்டுபர வுஞ்ஜோதி தில்லைச் சுயஞ்ஜோதியே. (2)

பிஞ்சுமதி நதியைமுடி மேற்பூண்ட ஜோதியாம் பணிமேலணிந்தஜோதி
பேசறிய மறையடியு நடுமுடியு மாஞ்ஜோதி பெண்கொடி மணந்தஜோதி
அஞ்செழுத்தாய்ப்பஞ்ச பூதமா யென்னுடற் காதார மானஜோதி
அகிலபுவ னங்களும் திக்குத் திகந்தமும் அங்கிங்கெ னாதஜோதி
தஞ்சமெனு மடியாரது நெஞ்சைத் திருத்தியே தன்னருள் காட்டுஜோதி
தந்தைதாய் குருதெய்வம் தாரமாய் மகவுமாய் தானுமா யோங்குஜோதி
கஞ்சனொடு விஞ்சையனு மஞ்சவே கொஞ்சலொடு கனகசபை மீதுநாளும்
களித்த பெருஞ்ஜோதி துதிக்கப் பெருஞ்ஜோதி கனகசபை சிவஜோதியே

ஜாதிமத பேதமாய் சழக்கற்ற முதியோர் சமுகத்தி லங்குஜோதி
சதுர்மறையாம்வேதமொடு தொண்ணூற்றாறுதத் துவமெலாம் நின்றஜோதி

ஜோதிமலைமீதிற் சுயஞ்ஜோதி யாய்நின்று சோதித் தழைக்கும்ஜோதி
சும்மா விருக்கும் சுகங்கண்ட மௌனியொடு சும்மாவி ருக்குஞ்ஜோதி
நீதிபல பேசிமத வாதமிடு மடையரது நெஞ்சைப் பிளக்கும்ஜோதி
நின்றநிலை நின்றட்ட திக்கெலா மிரவுபகல் நிர்த்தமிடு நெடியஜோதி
மாதுமலை மங்கையொடு ஆதிசபை வீதில்வளர் மணிமந்த்ர தீபஜோதி
மதிஜோதி ரவிஜோதி சிவஜோதி தவஜோதி மவ்கைசிவ காமியுறவே (4)

மாசிலா வாகம புராணமறை யாஞ்ஜோதி மகவா யுதித்தஜோதி
மன்னனது கிரிகையைத் தள்ளவென் றஜோதி மலைமகள் தழுவுஜோதி
தேசமிட மாம்பொருள் வற்றவற் றாஜோதி தென்னவனை வீழ்த்தஜோதி
தேவரிந் திரன்முனிவர் அமரர்கின் னரருரகர் தேடக்க ளித்தஜோதி
ஆசைவன் பாசமா மாயாசரக் கருணை யமுதன்பர்க் குதவுஜோதி
அன்பாம் பணிப்பூண்டு சிவசிவ வெனத்தேம்பு மவர்க்கே நடித்தஜோதி
மாசின்மலர் சோலைகுளிர் தீம்புனற் றில்லைமந் திரச்சபையி லிலங்கும்
மதிஜோதி ரவிஜோதி சிவஜோதி தவஜோதி மந்தரத்து சுயஞ்ஜோதியே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை

முதற்குறிப்பகராதி

கீர்த்தனைகள்

	பக்கம்.		பக்கம்.
அடக்கியாளுமை	51	கனகசபேசன்	117
அடடாநந்தனே	74	கனவினில் கண்டா	82
அடித்தது போதும்	78	கனவோ நினைவோ	182
அறிவுடையோர்	149	கனகசபாபதி	118
ஆனந்தக் கூத்தாடி-ஆ	67	கனகசபை திரு	150
ஆனந்தக் கூத்தாடி அம்	146	கிட்ட நெருங்கி	139
ஆடியபாதா இருவர்	113	குஞ்சித பாதத்தை	145
ஆடிய பாதத்தைத்	101	கெண்டாமணி	100
ஆடிய பாதத்தைக்	53	கொண்டானடி	108
ஆடுஞ் சிதம்பரமோ	103	கொண்டானடித்தா	109
ஆண்டைக் கடுமை	32	கொள்ளிடக்கரை	98
ஆருக்குத்தான் தெரியும்	92	சங்கரனைத் துதித்	44
ஆருக்குப் பொன்ன	,,	சந்நிதி வரலாமோ	130
இது நல்ல சமய	125	சபாதரிசனங்கண்	110
இதுதானோ தில்லை	101	சம்போகங்காதரா	20
இந்தச் சடலம்	117	சற்றே விலகியிரும்	18
இந்த ஜன்மம்	123	சாதியிலுயர்ந்தா	189
இரக்கம் வாராம	125	சிதம்பரமே நினை:	60
இனியுன் குற்றத்தை	75	சிதம்பரம் போய்	95
இன்னமும் சந்தேக	127	சிதம்பரமே போகா	66
இன்னம் வரக்கா	122	சிதம்பர தரிசனமா	62
உத்தாரந்தாரு	549	சிதம்பர தரிசனங்-க	120
உனது திருவடி	149	சிதம்பர தரிசனங்-கி	95
உனது மகிமை	137	சிதம்பரம் போகாதே	57
எந்நேரமு நந்தனை	96	சிதம்பரம் போவே	28
எப்படிக் கெட்டா	126	சித்தமிரங்கிற்றோ	147
எப்போ வருவாரோ	120	சிந்தனை செய்துகொ	47
எப்போ துலையு	124	சிவலோக நாதனை	14
எனக்கு மிரங்கிற்	140	சின்னச்சாதி யல்ல	91
எந்நேரமு முந்த	128	சுவாமி தரிசனம்	84
எதுக்கென்மீ[illegible]	67	ஜெயஜெக தீசா	110
ஐயா சொல்லுவே	90	சேதிசொல்லவர்	50
ஐயே மெத்தக்கடி	94	சேரிமுற்றுஞ்சிவ	55
கட்டை கடத்தேற	119	சொற்பனங்கண்	181
கணநாதா சரணம்	2	ஞாயந்தானோ	33
கண்டேன் கலிதீர்ந்	140	தடாக மொன்றுண்	21

	பக்கம்.
தரிசனஞ் செ	20
தரிசனங்கண்	120
தரிசிக்க வேணும்	61
தள்ளுவாரோ	129
தாண்டவ தரிசன	112
தாதாதா நீ ஆடிய	112
தாதெய்யென்	144
திருநாளைப்போவான்	9
திருநாளைப்போவார்	136
திருட்டுத்தன	76
திருவாதிரை தெ	103
தில்லைவலஞ் சுற்றி	124
தில்லைத் தில்லையெ	102
தில்லைச் சிதம்பர	43
தில்லைச் சிதம்பரத்	61
தில்லை வெளியிலே	47
தில்லைத் தலமென்	48
தில்லை யம்பலத்தல	52
தில்லையம்பலத்தா-த	148
தில்லை நடராஜ	150
தொண்டரைக்	135
நடனமாடினர்	145
நடனமாடினர்-வெகு	146
நட்ட நடவு விளையு	64
நந்தன் சரித்திர	8
நந்தன் சிதம்பரம்	97
நந்தனரே யுன்ற	87
நந்தா வொரு சேதி	56
நந்தா வுனக்கிந்த	63
நந்தா வுனக்கிந்த மதி	83
நந்தாவுன் கனவினில்	88
நமக்கினி யமபய	44
நாம் என்ன செய்	38
நாளைப்போகாம	23
நீசனுய்ப்பிறந்தா	7
பத்தி செய்குவீரே	40
பத்திகள் செய்தாரே	42
பத்தி பண்ணிகொண்	57
பத்தியா யாண்டை	68
பறையா நீ சிதம்பர	55
பாதமே துணை	151
பாடுவாய் மனமே	59

	பக்கம்.
பார்க்கப் பார்க்க	180
பார்த்துப் பிழையுங்	43
பித்தந் தெளிய	65
பித்தனுய்ப்போன	64
பிறவாத வரந்	151
பெரிய கிழவன்	36
பொன்னம்பலவாண	69
போதும்போது	123
மற்ற தெல்லாம்	19
மாங்குயில் கூவிய	99
மார்கழி மாதத்தி	104
யாகோற்பவமா	148
வந்தாலும் வரட்	151
வருகலாமோ	114
வருவார் வருவார்	125
வருவாரோவரந்	132
வழிமறைத்திரு	17
வாராமலிருப்பா	121
வாருங்கள்	25
விருதாஜன்ம	128
கட்கா	
அரகரசிவ	42
குதித்தார்	19
நந்தனுநந்த	86
வீரன்	39
பெரியகட்கா	
திருநாளைப்போ	37
தண்டகம்	
அரகர சங்கர	104
அரகரா வென்	81
அறிந்தறியாமலே	114
ஆகாதாகாதையே	115
ஏழைப்பார்ப்பான்	89
கோபுரதரிசனமே	99
சிதம்பர தரிசன	85
தத்திப் புலிபோல	41
தில்லைத் தலத்தை	101
தேகம் வந்தவாறு	119
நந்தா நீ குரு	93
மீசை நரைத்துப்	85
வேதம் படித்ததும்	107

	பக்கம்.
நொண்டிச்சிந்து	
ஐயே வொருசேதி	49
பழன மருங்கனே	5
வெகு நல்லவரே	11
சிந்து	
அடடா இதென்ன	129
அவர்க்காருமெதி	11
இதுதானோ தில்லை	115
கனவிலுருவாகி	147
கீழே புரண்டழு	122
கெண்டாமணி	109
சிவன்-வேடிக்கை	99
தேடித் தேடித்திரி	136
நாளைப் போவே	32
அம்பலமேவிய	156
பாப்பாரச்சாதி	34
பெரியோருக்கு	116
பேணிச்சாருந்	22
லாவணி	
அம்பலவாணா	113
செய்யுமுபாயம்	80
பெரியோர்	79
கண்ணிகள்	
அதிசயமொன்று	133
அம்பலவாணனை	141
ஹரஹராத்ரிபுரா	16
ஆசைநேசராகுந்	66
இலவுகாத்த கிள்ளை	78
ஐயாவுன்னடைக்கலம்	79
ஐயோதெய்வமே	80
களையெடாமல்	83
குத்தமெத்தனே	88
சாதியில்தாழ்த்தி	126
சிதம்பரம் வந்து	104
செந்தாமரைமலர்	12
மாடுதின்னும்	73
மார்கழிமாத	72
வாரிருக்குது	13
வாருங்கள்	25
வானோர்புகழ்	106
தோடயம்	
திருவளர்தருமாதனு	8

	பக்கம்.
மங்களம்	
ஆதிமத்தியாந்தனு	3
திருநாளைப்போ	157
சிதம்பரக்கும்மி	
சீர்மேவுந்தில்லை	159
ஆனந்தக்களிப்பு	
காணுதகண்ணென்	107
காணுமலிருக்கலா	24
நந்தாநீசிவபத்த	90
இரு சொல்லலங்காரம்	
அவர்கள்-தவஞ்செய்யும்	15
அவர்கள்-புண்ணுகி	45
இவர்-சிங்காரமான	15
நந்தனர்-சிவனே	27
நந்தனர் சிவதலத்	58
நந்தனர்-தில்லை	26
நந்தனர்-தில்லையை	70
நாளைப்போவார்	23
புலையர்-எல்லைப்	39
அகவல்	
பாக்கியமீதென்று	29
ஏசல்	
புலையர்-பார்ப்பார	29
புலையர்-ஆண்டி	30
நாமாவளி	
ஹரஹர	60
கலித்துறை	
அன்று மூவகை	126
துக்கடா	
ஆதனூரிலொரு	14
இதுவோதில்லை	102
எல்லோரும்	25
ஒருநாளும்	18
சட்டமாக	19
நந்தனரும்	52
நந்திதூர	18
வருவாரோ	121
கவாய்	
சிவலோக	17
தலம்வந்து	16

	பக்கம்.

விருத்தங்கள்-அகராதி

	பக்கம்.
அடிமுடியொன்று	80
அடியவர்கள்	96
அந்தணர்கள்	156
அம்மையாந்தில்லை	108
அய்யரேவாரு	83
அல்லெனுங்குழ	72
அவப்பொழுது	89
அறிவுமிகுந்	82
ஆதிநான்முதற்	81
இத்தன்மையீசர்	22
இத்தனைநாட்	41
இப்பரிசாயிருக்க	108
இப்பிறவிபோய்	133
இரவுபகல்	49
இவ்வண்ணமிரவு	127
இன்னறரு	130
ஊரில்விடும்படை	12
ஐயரே அம்பலவ	140
ஓதியடிவீரா	56
ஓங்காரமென்று	46
கடுவருந்தியும்	81
கதிரொருமுழமே	64
கழனியைத்தெய்வ	34
கறைபடுங்கண்டன்	88
காலனுடல்	23
காலமேவந்தா	52
கைதொழுது	142
கொள்ளையெனும்	43
சங்கரன்ற	4
சாதியின்முறைமை	35
சாதிகுலம்	52
சாதிபேதமும்	122
சாத்திரக்குப்பை	96
சிலையணிந்திடும்	73
சீரேறுமிசை	18
செந்தீயே	143
செல்கின்றபோழ்	116
சேரிவந்தவர்	79
தம்பெருமான்	135
தவம்பேறு	33
தாரில்லாத	80
திட்டமுடனடி	138
திருமறையோர்	4
திருப்புன்கூர்ச்	14
திருவுடையதில்	144
தில்லையில்போக	47
தில்லையைக்கண்ட	103
தில்லைவாழந்த	156
நாளைப்போவே	100
நாற்பதுவேலி	66
நின்றவரங்	116
பகர்ந்துலகு	9
பங்கயமாதவர்	157
படிபுகழ்தில்லை	54
பண்ணையாவையும்	86
பித்தமது	65
புத்திசொல்லிக்	62
பொய்ச்சடலம்	69
மறைக்கிழவ	134
மறையவர்கண்	142
மணங்கண்ட	84
மாசுடம்பு	157
மாவளர்தில்லை	81
மெள்ளப்பேசி	70
வக்கணைக்காரா	29
வணக்கமாய்க்	68
வளம்பெருந்	3
வாட்டுவாருடல்	112
வானமேவிய	95
வானிருந்த	77
வேதமோடறஞ்	93
வேதியரிப்படி	79
வேதியரே	61

திருமகள் அச்சகம் சென்னை-1.—1976.

புத்தக விளம்பரம்

பெரிய புராணம் (வசன காவியம்) விலை ரூ. 9—00

திரு. சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த 'திருத்தொண்டர்கள் சரித்திர' மென்னும் இந்நூலில் 63-நாயன்மார்களின் சரித்திரங்களும் அவர்களின் திருவுருவப் படங்களுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சிவாகமங்களில் உணர்த்தப்படும் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களை அநுட்டித்து முத்திபெற்ற மெய்யடியார்களுடைய அடிமைத் திறத்தையும் சமய குரவர்களான மூவர் தேவாரப் பதிகங்களின் வரலாற்றையும் விளக்குவதுடன் அநேக தேவாரப் பதிகங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதால் அனைவரும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டிய நூல்.

இராம நாடகக் கீர்த்தனை விலை ரூ. 7—00

சீர்காழி அருணாசலக் கவிராயர் அவர்கள் தாம் ஆராய்ந்து வந்த அரிய தமிழ் நூல்களுள் கம்பர் இயற்றிய இராமாயணமும் திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறளுமே மிகச் சிறந்த நூல்களெனக் கருதியவராய், அவ்வுயர்ந்த இலக்கியங்களிலொன்றை பாமரர்களுக்கும் பெண்மணிகளுக்கும் ஏற்ற வகையில் எளிய முறையில் இயற்ற எண்ணினார். அப்படியவர் அறிந்தாராய்ந்தெடுத்த இராமாயணத்தை இராக தாள அமைப்புக்களுடன் கீர்த்தனை ரூபமாகச் சிறந்த முறையில் இயற்றியருளியதை கதைத் தொடர்புள்ள தலைப்புகளுடனும், சித்திரப் படங்களுடனும் உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் சிறந்த முறையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. யாவரும் படித்துப் பாடி பயன்பெற வேண்டிய புத்தகம்.

திருவாசகம் (மூலமும் – உரையும்) விலை ரூ. 7—00

திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்தப் பேராசிரியர் திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, எம்.ஏ,எம் எல். (அட்வொகேட்) அவர்கள் இயற்றிய இவ்வுரை தமிழறிஞர்கள் யாவராலும் ஒருங்கே போற்றுந் தகையதே எனக் கூறுவது மிகையாகாது. இவ்வுரை ஒன்றே மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் கருத்திற்கமைய எழுதப்பட்ட தென்பது இந்நூலை வாசிப்போர் நன்குணர்வார்கள்.

கிடைக்குமிடம் :— B. இரத்தின நாயகர் அண்டு ஸன்ஸ்,
நெ, 57, வெங்கட்ராமய்யர் தெருவு, மின்ட் போஸ்ட், சென்னை—1.